

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Bekir Coşkun

TiTANIC KEMANCILARI

bilgi yayınevi

b
Bilgi

2. basım

SERTİFİKA NO 15033

ISBN 978 - 975 - 22 - 0586 - 4

2016 . 06 . Y . 0105 . 5356

1. Basım Ocak 2016

**2. Basım
Ocak 2016**

BİLGİ YAYINEVİ

Meşrutiyet Cd., No: 46/A, Yenışehir 06420 / ANKARA

Tlf.: (0-312) 434 49 98/ 434 49 99/ 431 81 22 • Faks: (0-312) 431 77 58

BİLGİ DAĞITIM

Gülbahar Mh., Gülbağ Cd., No: 33, A-B Blok,

Mecidiyeköy 34387/ İSTANBUL

Tlf.: (0-212) 217 63 40 - 44 • (0-212) 522 52 01

Faks: (0-212) 217 63 45 • (0-212) 527 41 19

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>
www.bilgiyayinevi.com.tr • info@bilgiyayinevi.com.tr

BEKİR COŞKUN

Titanic Kemancıları

kapak: murat sayın

**Bu kitabın yayın hakkı,
yazarıyla yapılan sözleşme gereği
Bilgi Yayınevi Basım Dağıtım Kitabevi
ve Kırtasiye A.Ş.'ye aittir.
Kaynak gösterilmeden kitaptan
alıntı yapılamaz; yayınevinin yazılı
izni olmadan radyo ve televizyona
uyarlanamaz; oyun, film, elektronik kitap,
CD ya da manyetik bant haline getirilemez;
fotokopi ya da herhangi bir
yöntemle çoğaltılamaz.**

**baskı: pelin ofset
(0-312) 395 25 80-81**

Ücretsiz PDF kitapları için <https://rantey.org>

ÖNSÖZ

*Bu kitap yayımlanmış eski yazılarımdan oluşuyor...
Yazılarım kaybolsun istemedim...*

Sabahları insanlar kahvaltı masalarındayken ya da geceleri herkes uyuduğunda, içinde kıyametler kopan bir yürekte geldi tümü...

Hiçbir zaman konu yazarın hayatı değildi... Bir ülkenin neresinde hadise varsa, nerede sorun, nerede acı, nerede isyan, nerede rezalet, nerede kahr... Oraya yetişmek gibi bir günahın ürünü her bir yazı...

Her birisinin öyküsü vardır...

Yazıya dalıp çayı unutmaktan, okurlar tarafından pataklanmaktan, mahkemelere o bir satırla adım atmaktan, yazarken ağlamaya kadar...

Yazılarım kaybolsun istemedim...

Onları emanet edecek en iyi yeri seçtim.

Kimler için yazdıysam onlara...

Size emanet yazılarım...

“SOYUYORSA BENİ SOYUYOR, SANA NE?..”

Tek cümlelik destandır...

Anadolu destanı diyelim...

Bir milletin yazgısını anlatır...

≈≈≈

Hiçbir söz bu kadar önemli değildir...

Cumhurbaşkanı'nın nutku...

Başbakan'ın beyanı...

Muhalefet liderlerinin demeçleri...

Yazılar, yorumlar, makaleler, görüşler, tepkiler, tartışmalar...

Hiçbiri gerçeği böyle boyutlu anlatamaz...

≈≈≈

“Soyuyorsa beni soyuyor, sana ne?”

Özet...

≈≈≈

Hem tarihi...

Hem talihi...

Geçmişi anlattığı gibi, geleceği de anlatır...

≈≈≈

Destandır...

Antlar, yeminler, hitabeler...

Hatta anayasalar, yasalar, ilkeler, kurallar...

Tümü bir yana...

“Soyuyorsa beni soyuyor, sana ne?” bir yana...

≈≈≈

Diyelim ki bir tarafa koy *“Hakkıdır, hakka tapan milletimin-dir istiklal”* diyen İstiklal Marşı'nı... Bir tarafa da koy **“Soyuyorsa beni soyuyor, sana ne?”**yi...

Türkiye'nin haline dön bak bakalım...

Hangisi doğru?..

≈≈≈

Böyle bir kafaya mesela hukuk gerekmez...

Özgürlük...

Bağımsızlık...

İnsan hakları...

Demokrasi de istemez...

“Adam olmak” zaten ne alaka?..

≈≈≈

“Cumhuriyet”, “Demokrasi”, “Hukuk devleti” falan diyor-sun ya...

Hiçbirisi değil...

Gerçekte rejim **“Soyuyorsa beni soyuyor, sana ne?”**dir...

Tek cümlelik anayasa diyelim...

≈≈≈

Bir bakıma da göbeğini kaşıyan adamın deklarasyonudur...

Kırk yılda bir ağzını açtı...

Ve doğrusunu söyledi:

“Soyuyorsa beni soyuyor, sana ne?..”

≈≈≈

Beter ol...

Ne diyeyim...

LAİKLİK TEN LAYIKLIĞA GEÇTİK...

$1/2-1+2\times3-1=4-3/5=0...$

Benim 4+4+4'üm aşağı yukarı böyleydi...

Bucak müdürü babam, DP yönetimine kafa tuttukça sık sık sürgün edildiğinden okuduğum ilkokul sayısı altı...

İlkokulun birinci sınıfının yarısında öğretmen kaçtığı için, ikinci yarısını ikinci senenin üzerine koyup başka bir beldenin ilkokulunda tekrar birden başladığımda, bu sefer öğretmen vardı, okul yoktu...

Okul, öğretmen denk geldiğinde, zaten biz yine gittik...

O sırada üçüncü sınıfa gelmiş kuzenimin "A" harfi ile "B" harfini ayıramadığı anlaşıldı... Onun gerisin geriye "ikinciye geçtiğini" haber verdiğimizde nenemiz çok sevindi:

"Aferin oğluma, inşallah birinci de olur" dedi...

Böylece 1/2 sistemine geçildi...

Çünkü iki kişilik sınıfın yarısı geri gidince, öbür yarısı da mecburen gitti...

(...)

O sene öğretmen geldi...

Sabahleyin kalktık yok...

(...)

Bir kez de ben 4'ten 3'e geçtim...

Kimsenin haberi olmadı...

4'te tarih kitabında ne zaman "Sümerler'e" gelsek, babamın "tayini" çıktı, evimizi toplayıp oradan gittik...

Bu nedenle ben tarihi "Sümerler'e kadar" bilirim...

(...)

Ama benim okulum evdeydi:

Babam...

≈≈≈

Ve Türkiye dün gece itibarıyla laik kimliğini terk etti...

Dünyanın hiçbir yerinde, okullarında çocuklara Kuran kursu verilen ve tüm okullarında imam yetiştiren bir ülkeye “**laik devlet**” demezler...

Bilişim çağında, çağdaş dünyanın çocukları müspet bilimlerin en küçük hücrelerine kadar yolculuk ederken... Bütün okullarımızı birer Kuran kursu ve imam eğitim merkezine çevirmeyi planlayan zihniyet ne yazık ki durmadı...

Durmuyor...

≈≈≈

Bu millet laikti, layık oldu kısacası...

Adı demokrasi olan bu soytarılıktaki, canı yanan aydınlık insanlarımızın yapacakları çok şey yok ne yazık ki...

O zaman...

Babalar, anneler birer okul olun...

Okul artık sizsiniz...

Çocuklara laik cumhuriyeti, cumhuriyet sevdasını, cumhuriyet devrimlerini öğretin...

Mustafa Kemal'i anlatın...

Unutmasınlar...

KAR TANELERİ VE NEHİR

Yanıt bulamadığınız zaman doğaya dönün...

Yandaki bahçeye, arkadaki koruluğa, dere kenarına, ormana,
şu yamaca...

Bakın...

Orada yanıtlar var...

≈≈≈

Kar; birleşmenin gücünü öğretir bize...

Bir tek tanesi, minik bir kelebek gibi avucunuza konuştuğunda... Narin, yok olmaya hazır, cılız, zayıf ve güçsüz...

Ama bir araya geldiklerinde, tüm yolları, bulvarları, köprüleri kapatabiliyor işte kar taneleri...

≈≈≈

Kumrudan aşkı öğrenin...

O uzun şarkıları olmasaydı, yarım olacaktı kumruların şarkıları...

Şu serçeler...

Koca cüsseli canlılar ayazlarda donarken, şarkılarını bir arada söyleyebilmek için mi sağ çıkıyorlar sabahlara?..

≈≈≈

İnsanın erişemediği yalçın kayalıklardan çıkmış, tek başına o incir ağacına baktığım zaman aklıma gelmişti...

Onu oraya belli ki bir kuş, çekirdeği kursağında taşıyarak ekti...

Kuşun da, kuşun kakasının da bir hikmeti var demek ki...

≈≈≈

Mahallenin kırma köpeği dürüstlüğü öğretir size...

Sevdiği halde dişini gösterip havlayan... Ya da sevmediği halde kuyruk sallayan köpek hiç kimse görmedi...

Yaşamında henüz hiç düşmediği halde, masanın kenarına gelince tırnaklarıyla direnen yeni doğmuş kedi yavrusu yaşama içgüdü düşünüyü gösterebilir...

Annesi ise anneliğın yüceliğini...

≈≈≈

O deniz...

Kendisi sudur ama ortasında susuz kalanlara bir yudum su vermez cimri... Ve cesedi götürüp ortasına atın, karakolun önüne getirip bırakır huysuz...

Çünkü o; içinde başlayan yaşamı, aynı mükemmellikte, aynı titizlikte, aynı düzende ister...

Ciddiye alınmadığında...

Boğar sizi...

≈≈≈

Yanıt bulamadığınızda doğaya bakın...

Doğa her soruya yanıt verir...

≈≈≈

Şu nehir...

Tersine akamaz...

Çağdaşlık nehir gibidir...

≈≈≈

Ve iyi bakın nehre...

O nehir, en baştaki minik kar taneleridir...

Kocatepe Camisi'nin avlusunda, devletin de katıldığı şehit namazında, 21 yaşındaki şehidin başındaki imam cemaate sordu:

“Hakkınızı helal ediyor musunuz?..”

İyi soru...

Cemaat de sıkılmadan yanıtladı:

“Helal olsun...”

≈≈≈

Sorsanız ya; 21 yaşında toprağa verilen genç askere **“Bu millete hakkını helal ediyor musun?”** diye...

Ki başını kaldırıp yanıt versin...

≈≈≈

Ben olsam hakkımı helal etmezdim...

Elli yıldır yalanların, düzenbazlıkların, sahteliklerin, ikiyüzlülüklerin, üçkâğıtçılıkların peşine takılıp giden... Kötü ve ilkel siyasetçilerin elinde ülkemi bu günlere sürükleyen...

Sonunda bedelini 21 yaşında bana ödeten büyüklerime hakkımı helal etmezdim...

≈≈≈

Dünyanın en zengin ve en bereketli topraklarıdır buralar...

Kat kat uygarlıkların üzerinde oturur bu millet...

Dünyanın merkezi gibidir Türkiye...

Ama onu gelişmişlikte dünyanın 57'nci ülkesi yapan, mutsuzluğun ve huzursuzluğun mekânı kılan, sonunda bir Afrika ülkesi gibi iç savaşın içine sürükleyen ve her şeyi düzeltmeye beni gönderen milletime hakkımı helal etmezdim...

≈≈≈

Gururla koşup geldiğim ordumu, düşman ordusu gibi ezenleri, hırpalayanları, yaralayanları alkışladıkları için...

Eşkiya ile can ciğer anlaşıp, komutanlarını birer adi suçluymuş gibi hapisanelere dolduranları başlarına taç ettikleri için...

Bir kirli oyunun ortasında...

21 yaşında, gafletin ve ihanetin faturasını bana ödettikleri için...

Soranlara “**hakkım helal olsun**” demezdim...

≈≈≈

Ürkütücü dağların karanlık gecelerinde, askerler pilli radyolara kulaklarını dayayarak dinlerler Ankara’da olanları... O esra-rengiz açılımları, teröristten beklenen yol haritalarını, seçim bite-ne kadar ateşkesleri, enteresan ramazan molalarını, eşkiya ile otel odası pazarlıklarını...

Ve bir milletin tüm bunları bile bile kanışını...

Aldanışını...

Duyarsızlığını...

O umursamazlığını...

Ben olsaydım, parçalanmış başımı kaldırıp da...

Hakkımı helal etmezdim...

≈≈≈

Ama imam 21 yaşındaki şehidin başında “**Hakkınızı helal ediyor musunuz?**” diye cemaate sordu...

“**Helal olsun**” dediler...

KANUN KUVVETİNDE ÇENE...

Başbakan'ın iki dudağı arasından çıkan ertesi gün kanun...
Çene değil, Meclis matbaası...

≈≈≈

O konuşurken bakanları dinliyorlar, bakıyorlar ağızdan hangi
“kanun” çıktı çıkacak, ona göre çünkü...

Artık kiminle ilgiliyse, o koşuyor...

“**Bedelli**” dediğinin ertesi günü, “**bedelli yok**” diyen bakan
bedelliği açıkladı...

“**Bölünmüş eğitim**” dediği günün akşamı, öbür bakan
“4+4+4” dedi...

“**Böyle tiyatro olmaz**” dedi, sabahı kanun hazırды...

“**Üçüncü köprü**” dediğinde, yeri belli olmadan köprüyü açıkladı
bakanı... Koştı köprüye ama yerini bulamadı...

“**Üçüncüyü**” atlayıp “**dördüncü köprü**” deseydi... Şimdi dördüncünün temeli atılıyor olacaktı, üçüncüyü atlayıp...

≈≈≈

Olaakları da çeneden öğreniyoruz...

“**İşsizlik azalıyor**” dedi...

TÜİK üç gün sonra istatistikleri açıkladı ki işsizlik aynen
azalmış... İki muslukçu kadrosu için kuyruğa girenlerin sayısı 5
binden 15 bine çıkarken...

“**Teğet geçecek**” dedi ekonomideki krize...

Maliye Bakanı “**ekonomide genişlemeyi**” açıkladı ki Türkiye
uçmuş... İflas eden esnaf sayısı günde iki katına çıkarken...

≈≈≈

“**Sıcaklar geliyor**” dese var ya...

Meteorolojiden sorumlu bakan, lastik ölçme derecesi ile koşacak
medyaya...

Ayağında haşema mayo...

≈≈≈

İşte:

Durup dururken “**Sezaryen cinayettir, kürtaj ise Uludere**” dedi...

Sağlık Bakanı, 24 saat geçmeden “**kanunu**” açıkladı:
İkisi de ağır suç size...

≈≈≈

Tıp bilimine kulak vermek, bilim adamlarını dinlemek, kadın örgütlerine söz hakkı tanımak, uygar ülkeleri izlemek diye bir dertleri yok...

Çene matbaasından çıktı bir kere kanun...

Kadının aklı yok...

Kadına saygı yok...

Kadını adam yerine koymak yok...

Bir erkek karar verdi...

O kadar...

≈≈≈

Bu aynı zamanda çenenin söylediği “**En az üç çocuk**” sözünün, kanun şekline getirilmiş hali...

Doğurma da göreyim...

YALAKA...

Yalakasın...

Yalakalık senin vazgeçilmez parçan...

Gözü, dilin, kulakların, burnun, çenen...

Tepeden tırnağa yalakalıktan ibaret oluvermişsin...

≈≈≈

“Hız seven Başbakan” diyorsun...

Başbakan yabancı konuklarını da arkaya oturtup saatte kaç kilometre hızla gitti Dolmabahçe’den Çırağan’a?...

Saatte 10 kilometre hızla...

≈≈≈

Adın, yaşın değişse de ben seni uzaktan tanırım, yalakalığından...

Sen **Süleyman Demirel’e** de **“Beyefendi saçlarınız lüle lüle”** demiştin. Oysa **Demirel** keldi... **Turgut Özal’a** **“Ne kadar da formdasınız”** dedin, kilodan öldü...

12 Eylül sonrası **Kenan Evren’e** de **“Paşam, sayenizde demokrasi rayına oturacak”** dediğine tanığım.

Geçen gün ne diyordun:

“12 Eylül’ü yapanlardan hesap sorulsun...”

≈≈≈

Tayyip Erdoğan **“Bize AKP diyorlar, baksınlar, bizim adımız AKP değil, AK Parti’dir”** dediğinden bu yana AKP yerine **“AK Parti”** diyorsun konuşurken-yazarken...

Seni yalaka...

≈≈≈

Diyelim ki; CHP Genel Başkanı **Kılıçdaroğlu, Ahmet Kaya’nın** mezarını ziyaret edince **“Siyasi çıkar için duygu istismarcılığı”** yapmış oluyor.

Başbakan **Ahmet Kaya’dan** dizeler okuyunca sana göre:

“İleri demokrasi...”

Tıpkı iktidarın **Celal Talabani, PKK, Abdullah Öcalan** ile görüşme ve pazarlıklarına “**Çözüme doğru adımlar**” derken... CHP’nin, TBMM’de bir siyasi parti olan BDP ile görüşmesine “**Kürtler ile dans**” dediğin gibi...

≈≈≈

Bence bu ülkenin ciddi sorunu sensin...

Senin yüzünden bu topraklarda yaşayanlar çok acı çektiler... Yalakalık yapayım derken, onlardan gerçekleri sakladın, aldattın, yanılttın... Senin yalakalıkların yüzünden yanlışlar gizli, suçlar örtülü, hatalar kapalı kaldı...

Hep gücünün yanında olduğun için yalaka, güçlü yaptıklarını doğru, ettiklerini haklı gördü her zaman...

Yine işbaşındasın...

Hiç utanma duygun yok...

Utanmazsın, utanmaz...

KAPI...

Depremden bir süre sonra, aklımda kalan bir fotoğraf:

Bir felaketzede, muhtemelen evinden geri kalan bir eski tahta kapıyı sırtına almış götürüyordu...

Nereye?...

O da bilmiyordu belki...

≈≈≈

Uzun zaman o afetzede adamı ve kapısını düşündüm...

Düşündükçe yavaş yavaş kapı benim sırtıma geçti...

Sırtımda bir kapı ile dolanmaya başladım bir zaman...

≈≈≈

Ben de kapımı kimseye vermezdim...

Çünkü duvarları kimse girmesin diye yaparlar, varsın yıkıl-sın...

Ama kapı girilsin diyedir...

Gelendir...

Beklemektir...

Kavuşmaktır...

Umuttur kapı...

≈≈≈

En çok yalnız insanlar kapıların anlamını bilirler...

Yazı hocam, ustam Ahmet Nadir, İstanbul'da bir apartmanda yapayalnız yaşadığı yıllarda yazmıştı o şiirini:

*"Kendi kapımı çalıp, merdiven altına saklandım
kimi geceler*

Komşular

Kimseyi yok demesinler..."

≈≈≈

Duvarlar olmasa olmasın, alıp giderdim kapımı...

Boş arsada arada bir geçerdim içinden...

Belki arkasında oturur, belki de arada bir **"Kim o?"** derdim...

Ya da canım mı istemedi; hani evde yokmuşum gibi yapardım, boş arsadaki kapımın arkasında...

Ama bir hasret, bir özlem, bir umut varsa...

Durup durup seslenirdim:

“Kim o?..”

Kimse varsa da...

Yoksa da...

≈≈≈

O adam...

Kapısını sırtına almış giden adam...

Aslında kapıyı değil, o kapıdan **“gelecek”** olanları kaybetmek istemiyordur belki...

Belki kapı olmazsa **“gelmezler”** diyordur...

Belki yitirmek istemediği kapının çalınışıdır...

Ya da açılışı...

Özlemini taşıyordur aslında sırtında...

Umuttur sırtındaki kapı...

≈≈≈

Ben de olsam...

Kapımı kimseye vermezdim...

Çalsa da çalmasa da seslenirdim:

“Kim o?..”

YÜZ LAZIM DOKTOR...

Aman doktor...

Canım doktor...

Bize de bir çare...

≈≈≈

Yüz nakli yaptığını okudum gazetelerde, başarılı diyorlar...

Yüz var mı?..

Yüz?..

Hani şöyle yalan söylediğinde biraz olsun kızaran...

Bu kadar suçu günahı olup da insan önüne çıkamayan?..

Utanan yüz?..

≈≈≈

El var mı doktor?..

El...

Günaha açılmamış, harama uzanmamış...

Yuvalar yıkmamış...

Güçsüze, suçsuza kalkmamış...

Çalmamış, çırpımamış...

Kirsiz?..

Kansız...

Temiz el?..

≈≈≈

Ayak var mı hani?..

Ayak...

Hukuku altına almamış...

Adam gibi doğru dürüst yürüyen...

Geri geri tepmeyen ayak...

≈≈≈

Beyin var mı mesela?..

Kömür alıp oy verirken, o kömüre niçin muhtaç olduğunu düşünecek kadar beyin?..

On senedir aç ve yoksul sayısı arttığı halde Türkiye'nin “**yıldız ülke**” olduğuna inanmayacak... Bütün muhalif aydınları hücrelerdeyken memleketin “**ileri demokrasiye**” geçtiğine kanmayacak... Allah ile arasına başbakan, bakan, milletvekili sokmayacak kadar çalışacak... Bütün muhaliflerin yolsuzluk yapan hırsızlar, bütün iktidar yanlılarının sütten çıkmış kaşık gibi tertemiz olduğuna inanmayacak kadar işleyen beyin...

Var mı?..

≈≈≈

Göz var mı doktor?..

Görsün...

Kulak var mı?..

Duysun...

Dil var mı?..

Söylesin...

≈≈≈

Yürek var mı?..

Çıkıp da hani “**Yetti artık...**” diyecek?..

Bir tane olsun takıver be aman doktor...

Bir çare...

SEL...

Bakın Cumhurbaşkanı da önceki gün söyledi size:

“Çok çocuk yapın...”

Başbakan dedi, önemsemediniz...

≈≈≈

Çok doğurun ki düz yerlerde yer kalmadığı için derenin içinde otursunlar...

Sel götürsün...

≈≈≈

Ne zaman yağmur yağsa sele kapılıp kasabaya iniyor Mustafa...

Ömründe yaptığı en uzun seyahat bu...

Zaten kasabayı ilk görüşü de böyle bir şiddetli yağmur yağdığında... İneği bulayım derken bakıyor karşısında kaymakam...

Kasabaya inmiş...

Sel ile yarım saatte indiği kasabaya, minibüs ile iki buçuk saatte dönüyor...

“En az üç çocuğa” yol da yetmiyor çünkü...

Ki yol götürsün...

≈≈≈

Düzlüklerde yer kalmadığı için dere yataklarına geçip oturdular...

Her yağmur yağdığında şehirde bile gardıropları da aşağı mahalleye gidiyor... Yerine iki sokak yukarıdan bir portmanto geliyor...

Düz alanda yer kalmadı...

Sel deresinin içine girip oturduktan sonra ve sele kapıldıklarında yalaka televizyon onlara bunun **“son otuz yılın en şiddetli yağışı”** olduğunu söylüyor...

Ehhh...

O zaman normal...

Zaten şimdi doğur, otuz sene sonra otuz yaşında olur ki...

Sel götürsün...

≈≈≈

Ne şehirlerin, ne kasabaların, ne köylerin, ne ovaların, ne de yaylaların düzlüklerinde yer kaldı...

Onlar da sel derelerinin içine girip oturdular...

Aksilik sel geldi...

Şu an itibarıyla üç ölü, altı kayıp var...

“Mustafa yine şehre indi” diyorlar...

≈≈≈

Ayrıca:

Altın, gümüş madenleri var artık, Çin gibi ucuz işçi lazım...

Kömüre oy veren aptal seçmen lazım...

Bu kadar imama cemaat lazım...

Çok çocuk içinde başı okşanmamış, ilgilenilmemiş, eğitilmemiş, okutulmamış, soru sormayan, gelişmemiş, **“bi daha”** diye zıplayan kalabalıklar lazım...

Geceleri çıkartırsanız, 67 saat askerlik yapan çocuklarının yerine gidip ölecek yiğidim askerler lazım...

Siz doğurun...

Sel götürmezse...

El götürsün...

SARILIN...

Masamdaki kâğıtların arasından uçup yere düştü...

Kaldırıp baktım; geçen günlerde *Cumhuriyet*'in iç sayfalarında görüp özenle kestiğim küçük bir ölüm yıldönümü ilanıydı...

Üst tarafında çok eski yıllarda çekildiği belli güzel bir kadının fotoğrafı vardı... Siyah zemin üzerine beyaz harflerle yazılmıştı:

"Şükriyem!..

Eşim benim,

Sabır taşım,

Can yoldaşım...

Neredesin şimdi?..

Hani neredesin?..

Nerede?.."

Altında (izin alamadığım için yazamadığım) bir erkek ismi...

Doğum tarihini koymuştu özlediği kadınının: 1933...

Ama ölüm tarihini koymamıştı, belli ki gidişini kabul etmediği için...

≈≈≈

Bir sevgili...

Birisi erken bırakıp gitmişti...

Bir an; görmediğim, bilmediğim, daha geçen güne kadar varlıklarının farkında bile olmadığım iki sevgilinin yaşamı geçti gözümün önünden...

Belki el ele tutuşup iki yanında begonviller olan bir yoldan yürüdüler...

Sıcak avuçlar kim bilir nasıl bir sevgiyi fısıldadı yolda, bir çay bahçesinde, bir otobüs yolculuğunda...

Kim bilir kaç kez birbirlerine anlattılar tekrar tekrar, unutmak istemedikleri anılarını...

Her zamanki gibi hüznlendiler, güldüler...

Sarıldılar...

Koklaştılar...

Seviştiler...

≈≈≈

Kimi zaman bir fatura, kimi zaman evin badanası, kimi zaman çocukların cep harçlığı, kimi zaman günün huysuzluğu, kimi zaman bir yakının acısı...

Kimi zaman geceleri gelen bir sancı...

Birçok dertleri olsa bile, yıllar sonra bir küçük ilanla atılan zlem çığlığından belli ki o büyük bir sevgiydi...

Demek ki birisi öbürünü bırakıp daha erken gitti...

Ve yıllar sonra, yalnız bir adam, bir masanın başında, titreyen elleri ile işte o yukarıdaki ilanı oturup yazdı...

Muhtemelen sabaha karşı...

≈≈≈

Yazılmış ya da yazılmamış küçük ilanlar dolandır başımızın üzerinde, yüreklerimizde siyah zemin üzerine beyaz yazılı...

Sadece sayfasını bekliyordur zamanın...

Yeter ki yrnmş begonvilli yollar olsun...

Sarılın...

19 MAYIS NERENİZE BATTI?..

Sormazlar mı o zaman:

“Samsun’a çıkmadıysa niye biraz adama benziyorsun?..”

≈≈≈

Samsun’a çıkışını kesiyorlar...

Ankara’ya gelişini kırıyorlar...

Ortası, Sivas ve Erzurum Kongreleri kalıyor size...

≈≈≈

İlkokul çocuklarını umreye götürme kararından birkaç gün sonra 19 Mayıs törenlerini kaldırmaları tabii ki rastlantı değil...

19 Mayıs; **çağdaş insan** demek...

19 Mayıs; **peçesiz, çarşafsız, türbansız, külahsız, cüppesiz modern toplum** demek...

19 Mayıs; **özgür kadın** demek...

19 Mayıs; **kul olmayan erkek** demek...

19 Mayıs; **sesi çıkan gençler, sorusu olan çocuklar** demek...

19 Mayıs; **modern eğitim** demek...

19 Mayıs; **şeyhsiz, şıhsız, dergâhsız, medresesiz, tarikat-sız, fetvasız laik devlet** demek...

19 Mayıs; **medeni hukuk** demek...

19 Mayıs; **müspet bilim, ilim** demek...

19 Mayıs; **uyanış** demek...

19 Mayıs; **özgüven** demek...

19 Mayıs; **dans** demek...

19 Mayıs; **şarkı** demek...

19 Mayıs; **müzik** demek...

Ama tüm bunlar sana uymaz badem...

≈≈≈

Ankara dışındaki illerde alan töreni yapılmamasının gerekçesi; çocukların derslere motivasyonunun bozulması, soğuk havalar ise...

Yıllardır “Önlerinde hayvanları yatırıp gırtlaklarını kesmeyin, çocukların psikolojileri bozuluyor” dedik duymadın da... Onurlu bir bağımsızlık savaşına adım attıkları günü dans ederek kutlamaları mı bozuyor çocukları?..

Ya da; Türkiye’nin en soğuk şehirlerinden Ankara’da çocuklar üşümüyor da, İzmir’de, Antalya’da, Mersin’de mi üşüyecekler?..

≈≈≈

19 Mayıs; dünya uluslarının bağımsızlık ve modernleşme mücadelelerinin başlamasının da tarihidir...

Sen Amerika’nın deliğine girmişsin, sana uymuyorsa...

Bırak, onu örnek alan Japonlar kutlasın...

≈≈≈

Ne yapalım...

Atatürk 19 Mayıs’ta “Hava soğuk, üşütmeyelim sonra” deyip Anadolu’ya çıkmasaydı da...

Adam yerine geçip, yıkacak bir şey de bulamayacaktın ya...

TAHRİK...

Polis, kadının gözlerini “**tahrik edici**” buldu...

Eğilip bir daha baktı...

Kadın gözlerini kırıştırdı...

≈≈≈

Araplar, Suriye’de demokrasi ve insan hakları istiyorlar...

İsteyenlerin başında Suudi Arabistan geliyor...

İşte orada oldu bu:

Adam Hael bölgesinde karısı ile yürüyordu. Suudi “**ahlak polisi**” yollarını kesti, muhtemelen kadına “Bak bir bana” dedi, işte o zaman kadın gözlerini kırıştırtarak baktı...

Polis kadının kocasına döndü, “Karının gözleri tahrik edici, bu haram” dedi...

Adam itiraz etti:

“Ben de bakıyorum işte... Tahrik edici olsa dönüp eve gideriz... Niye kalkıp yengemlere gideyim?..”

≈≈≈

Tartışma büyüdü...

Polis “gözleri tahrik edici kadının” kocasını dövdü...

Kolunu kırdı...

Mahkemeye gittiler...

Mahkeme; şeriat mahkemesi...

Batı medyasına düşen haberlere göre şeriat mahkemesi karar aldı; bundan böyle gözleri tahrik edici kadınlar ülke çapında gözlerini kapatacaklar...

≈≈≈

Mesela Türkiye’de de bu kafada adamlar var, onlara kalsa damacana da yasak... Çünkü “**oval cisimlerin tahrik edici**” olduğunu söylemişti hoca...

Damacana hem oval, hem deliği var...

Nitekim nerede yakalanmıştı apartmanın sucusu?..

Asansörde, damacanaya tecavüz ederken...

≈≈≈

Ne alâkası var tüm bunların dünya düzeni ile demeyin...

Arap Birliği (ki İngilizler kurmuştur) birkaç gün önce toplanıp “**insan hakları**” olmadığı gerekçesiyle Suriye’ye yaptırım uygulama kararı aldı, uçaklar uçarsa ABD füzeleri ile indirecekler...

Kararı alanların başında Suudi Arabistan geliyor...

Kadınların araba kullanmasının da –muhtemelen vites kolundan dolayı– yasak olduğu Suudi Arabistan...

≈≈≈

Ortadoğu’ya yeni bir dizayn vermekte olan ABD’nin kukla gibi oynattığı Arap liderlerini, bir masanın etrafında toplanmış “**Suriye’ye insan hakları isterken**” görünce, bunlar geçti aklımdan...

Aralarına oturmuş Arap olmayan tek kişi; AKP’nin Dışişleri Bakanı **Davutoğlu**...

“Ne işi var?” dememeli...

Buluyorlar birbirlerini...

≈≈≈

Kadınların bakışından ya da oval cisimlerden tahrik oluyorlar da...

ABD füze sokuyor, faydası olmuyor...

BAŞIM SENİNLE DERTTE

Sen dizi seyret...

Bak bakalım, adam hizmetçiyi becerecek mi, beceremeyecek mi bu haftakinde...

Münevver parayı alabilecek mi?..

≈≈≈

Sana ne demokrasiden?..

Seçimleri dört gözle beklemen, sadece gelecek üçlü kanepeden, çeyrek altından, nohuttan, kömürden, avantadan, beleşten dolayı...

Senin yüzünden, seçim sandığından makarna çıkan yeryüzünün tek ülkesidir Türkiye...

Demokrasi dediğin, işte televizyonda mikrofon tutulduğunda söylediğin gibi:

“Nispeten iyi bir şey...”

≈≈≈

Ne yapacaksın hukuku?..

Hukuk olsa önce senin yakana yapışacak çünkü; ormanı açtığın için, merayı kaptığın için, elin kolun tutarken yeşil kart aldığın için, elektrik çaldığın için, süte su karıştırdığın için, ömründe bir kuruş vergi vermediğin için, karını dövdüğün için, müşterini dolandırdığın için...

Hayatın suç...

Hukuk olsa, önce sen yanacaksın...

“Yargı yıkıldı” dediklerinde, canına minnet ...

≈≈≈

Aydınları, yazarları hücrelere kapattıklarında da bu seni hiç ilgilendirmedir. Tam tersine, bunu yapanları başına taç yaptın...

Çünkü; ömründe bir tek kitap bile okumamış adamın **“aydını”** mı olur?..

Ya da yaşamında bir gün olsun gazete okumamışın “yazarı”
olabilir mi?..

Ama bir tarikat şhını atsalardı içeri...
Homurdanırdın...
O senin çünkü...

≈≈≈

Bak; binlerce üniversiteli gencimiz dünyanın her yerinde başarından başarıya koşuyor... Genç işadamlarımız dünyanın her yerinde... Batı’nın büyük hastanelerinde Türk doktorlar var... Ünlü markaların kumaşlarını Denizli gönderiyor... Kayseri, Gaziantep atölyelerinden dünyaya yan ürünler satılıyor... Müteahhitlerimiz Rusya’dan Arap çöllerine kadar görkemli yapıtlara imza attılar...

Ama yoksulluk yaması kapanmıyor...
Çünkü sen sadece ürüyorsun ve tüketiyorsun...

≈≈≈

Mesela laiklik...

Seni bu günlere getirdiği halde, laikliğin ne olduğunu bilersen
kolumu keserim...

Ya da Cumhuriyetimiz...

Müslümanların emperyalizme karşı kazandıkları tek onurlu savaşla kurulmuş... Kendisini yıkmak isteyenlere bile güç veren bu kutsal yapı... Yani biraz olsun adam yerine konuluyorsan, bunu borçlu olduğun Cumhuriyet...

Yok edilirken tınmıyorsun...

Umurunda değil...

İdrakin olmadığı gibi vicdanın da yok...

≈≈≈

Ne diyebilirim ki...

Sen tüm bunları bilsen de bilmesen de...

Seninle başım dertte...

PANJURLAR KAPATILDIĞINDA CANIM SIKILIR...

Yazlıkçılar dönmeye başladılar.

Eh, artık sonbahar...

Evlerin panjurları bir bir kapanıyor... Ve her panjur kapandığında benim canım sıkılır...

Dönüp de “Sana ne?” demeseler, gidip panjurları kapatanlara çıkmak gelir içimden:

“Niye kapatıyorsunuz, açın!..”

“Neyi?..”

“Panjuru...”

“...!”

≈≈≈

Benim panjurlu pencere tutkum var...

İlk okuduğum kitaplardan birisinde mi geçiyordu?..

Bilinçaltında bir panjurlu-manjurlu anım mı var?..

≈≈≈

O sene sevgili **Ünal İnanç**, yıkılan yapılardan çıkan malzemeleri Bentderesi’nde satan “**Yıkımcı Metin**”e göndermişti beni... Oradan aldığım ucuz hurda tahtalardan çok güzel bir panjur yaptım.

İki kanadı vardı, onu ceviz rengine boyadım, **Andree** çok beğendi:

“Bu ne?..”

“Panjur...”

“İyi ama nereye takacaksın?..”

Çünkü bizim penceremiz yoktu...

Henüz evimiz olmadığı için panjurumu takacak bir pencereye de sahip değildik...

Gelip-giden konuklarımıza uzun süre panjurumu gösterdim, salona taşıyarak ve uzun uzun anlatarak...

Merakla dinlediler... Evimiz olur olmaz, panjurumu kaptığım gibi koşmuştum...

Beysukent'in Dicle Caddesi'nde, sadece öndeki bir penceresinde panjur olan küçük ev bizimdi...

Eni kısa geldiği için hiçbir zaman kapatamadık...

≈≈≈

Ve ben kapanan panjurları sevmiyorum...

Bu hüznü demek...

Kediler aç kalacak, çiçekler sulanmayacak, bahçeden çocuk sesleri gelmeyecek demek...

Pencerelere monte edilmiş tahtadan bir “**hoşçakalın**” mesajı gibidir kapanan panjurlar...

Ne zaman bir panjurun kapatılışını görsem...

Gidip açasım gelir...

UNUT GİTSİN EY HALKIM!

Ne çok yürekli insanlar, ne çok adam gibi adamlar, ne çok yiğitler yok oldu senin için...

Sağdan ya da soldan, o yandan ya da bu yandan, hiç fark etmez...

Ne çoğunu kovaladılar...

Ne çoğunu çürüttüler hapisanelerde...

Ne çoğunu vurdular...

Ne çoğunu astılar...

≈≈≈

Tümü senin uğruna...

Senin için...

Senin yüzünden ey halkım...

Peşine takılıp gittiğin basiretsizlikler, gafletler, ihanetler senin oyların ile her iktidar olduklarında ve sonuçta senin canın yandığında...

Yürekli insanlar yollara düştüler...

Seslerini yükselttiler...

Didindiler...

Direndiler...

Savaştilar...

≈≈≈

Ve sen yıkımlara oy verip de dertler açarken Türkiye'nin başına... Onlar senin adına, senin için koşuştular.

Dillerinden sen düşmedin...

Yükreklerinde senin sevgin vardı...

Senin geleceğini dert edinmiş, senin yoksulluğunu yoksullukları, acılarını acıları saymışlardı...

Ve senin uğruna yok oldular...

Gençler bir şafak vakti “**özgürlük**” diye son kez bağırıp asıldılar... Yazarlar “**Unutma bizi ey halkım**” notu düşüp de tarihe, vuruldular...

Hep böyle oldu, düşünüyorum da...

İşte bak; profesörler kendilerini asıyorlar ranza demirlerine...

Yiğitler şakaklarına birer kurşun sıkıyorlar...

Yaşamları hapisanelerde çürüyor senin için sesini yükseltenlerin...

Bak yine; bir yok ediş sürüp gidiyor, bir infaz, bir kıyım...

Senin için...

Sen ise...

Unut gitsin ey halkım...

SATILIK VATAN

Vatan, bir harita kâğıdındaki çizgiler değil ki...
Ya da sadece toprak...
Ve bir sözcük...

≈≈≈

Ormanı vardır vatanın...
Bir tek ağacını kestiğinizde bile eksilir vatan...
Ovaları vardır...
Meraları...
Yaylaları...
Bir göl kurutulduğunda, vatan azalır...

≈≈≈

İrmaklar...
Dereler...
Şelaleler...
Çakıl taşları dahi...
Tümünün toplamı vatan eder...

≈≈≈

Denizi vardır vatanın...
Kıyıları, kumsalları...
Koyları...
Bunları çıkarın...
Kalır mı vatana benzer yanı?..

≈≈≈

Vatanın dağları vardır...
Yalçın, heybetli, görkemli... Hani insanın gidip yaslanası gelir... Yamaçlarında çobanların sürü gezdirdikleri...
Tepesi karlı...

Dağları hadi yok sayın...
Vatan mıdır kalanı?..

≈≈≈

İşte; şehitlerimiz bu vatan için çarpışıp canlarını verirken, siz vatanın ırmaklarını, derelerini satıyorsunuz ya...

Vadileri yıkarak...

Göllerini kurutarak...

Ormanını çıkarttınız pazara...

Bir karışı için gençlerimiz canlarını verirken, gözünüz dönmüş, yağmalayıp talan ediyorsunuz vatani...

Düşman bu kadarını yapmazdı...

≈≈≈

Bir bakın:

Bir dağında askerimiz vurulup da şehit olurken... Öbür dağını yıkımcı madencilere sattınız vatanın...

≈≈≈

Ne diyebiliriz ki?..

Şehitlerden utanın...

ŞANSIN DÖNDÜ USTA

Şans kuş gibidir...
Devamlı uçmaz...

≈≈≈

Doğrusunu istersen hep şanslıydın...

Daha ilk gün **Kemal Derviş**'in ekonomi programı hazır kucağındaydı...

Tarihinde ilk kez aslında Müslüman olduğu söylenen bir zenci ABD'ye Başkan seçildi...

Irak'ı yıktılar, altın, dolar TIR'larla geldi...

Rusya açıldı, Yunanistan battı, bavulunu alan turist Antalya'ya...

Ömrü susuz geçen memlekette dokuz senedir kuraklık görülmedi bre...

Kış olimpiyatları stadının açılacağı geceye kar yetiştii...
İyi mi?..

≈≈≈

Ama şans döndü:

AB diplomasisi, oynadığın sahte “**demokrasi**” oyununu anladı... Ağzını açan Türkiye’de basın özgürlüğünün ve hukukun olmadığını söylüyor...

≈≈≈

Ortadoğu’da itibarın artık yok...

Git de göreyim...

Çünkü “**Demokrasi gelecek**” dediğin her yere, medeniyet isteyen insanların nefret ettiği şeriatçı Müslüman Kardeşler örgütü gelip oturdu...

≈≈≈

ABD’de “**Türkiye’yi İslamcı teröristler yönetiyor**” diyen Teksas Valisi adaylıktan çekilince sevindin ya...

Atatürk hayranı **Newt Gingrich** öne geçti, cumhuriyetçilerin adayı...

≈≈≈

CHP döneminde Dersim'in uçaklarla bombalandığını söyledikten, o dönemi cinayetle suçladıktan yirmi gün sonra kendi vatandaşlarını bombaladı uçakların...

Şans...

Türbanla kızların başını örtme operasyonu tam bitti derken... Gazetelerde, pantolonları çıkartıp donla metroya binenlerin haberleri vardı...

≈≈≈

Sporda mesela...

Fenerbahçe arkandaydı...

Maça gitsen ya, gidebiliyorsan...

≈≈≈

Sağ olsunlar, Türk Ordusu'nun Genelkurmay Başkanı'nı **"Silahlı terör örgütü kurmaktan"** tutukladılar da...

Artık Ergenekon hukukuna da inanan kalmadı...

≈≈≈

Yetmezmiş gibi, üstüne bir de sağlık sorunu...

≈≈≈

Şansın döndü usta...

2012 yılı şanssız bir yıl AKP iktidarı için...

Şans bu...

Her zaman uçmuyor...

SENİN FOTOĞRAFINI DUVARA ASMAYACAKLAR

Çoğu evlerdeki duvarlarda göğsünde madalyalar olan, avurtları çökmüş, kalpaklı şehitlerin gazilerin, siyah beyaz ve soluk fotoğrafları vardır.

Her gelen konuğa, cumhuriyeti kuran o yiğit insanların öyküleri anlatılır o evlerde...

Gurur ve minnet birbirine karışır...

≈≈≈

Yine zor günler...

Bu sefer mücadele cumhuriyeti yıkmak isteyenlerle, yaşatmak isteyenler arasında...

Cumhuriyetin devrimleri ve kurumları hedef alındığına göre...

Türkiye içine düştüğü bu kurt kapanından çıkabilirse, bu laik cumhuriyetin ikinci zaferi sayılacak...

Belki yine duvarlarda fotoğraflar olacak...

Çocuklar-torunlar, gelenlere o fotoğrafları gösterecekler.

Yine minnetle...

Yine gururla...

≈≈≈

Ama senin fotoğrafını hiçbir yere asmayacaklar...

Türk aydını (!) diye şimdilik ortalıkta dolansan da...

O büyük kutsal savaşın emaneti cumhuriyetimizi yok etmek isteyenlere şaklabanlık yaptığın için senin fotoğraflarını gizleyecekler çocukların-torunların...

Sırf ikbal ve çıkar için biat etmiş, cumhuriyet karşıtlarının eteğine yapışmış her kimsen: Profesör, akademisyen, bürokrat, hukuk adamı...

Yazar, çizer, sanatçı, yönetmen...

Sendikacı, işadamı, işkadını...

Sivil-asker...

Önde gelen, ünlü, tanınmış, meşhur...

≈≈≈

Bir çekmece dibinde ters çevrilmiş çerçevede gizleyecekler
eminim fotoğraflarını...

Çocukların-torunların...

Utanacaklar senden...

BİZ ATATÜRK’SÜZ BİZ OLAMIYORUZ

Gözlerine baktım; çoğu uykusuz. Çok uzun yollardan gelmiş, bütün gece yol alıp sabahın ilk ışıklarıyla bir Ankara sokağında araçlarından inip bayraklarını açmışlar; kadınlar, erkekler, gençler, hatta çocuklar, sessizce yürüyerek işte buradalar.

Uykusuzlar ama ben onları hiç bu kadar ayık görmemiştim.

20-30 yıldır her 10 Kasım’da Anıtkabir’e gelen büyükler, “Hiçbir zaman bu denli çok olmamıştık” dediler.

Ama üzgünler...

Ve kırgın...

Kimse sormadan, kimse ağzını açmadan, orada kuyruktan çıkıp tam orta yerde kollarımı havaya açarak “Benim suçum yok... Ben yapmadım... Bu günler benim yüzümden değil...” diye bağır-mak geldi.

Deseydim...

Öyle yüzüme bakacaklardı, yanıt vermeden ve yine de öyle kırgın kırgın...

≈≈≈

Çünkü kimisi; Türk aydınlarının görevlerini yapmadıklarını, aydınların yanıldığını ve Türk toplumunu da yanılttıklarını düşünüyor. Yazarların, gazetecilerin, televizyonların, akademisyenlerin, üniversitelerin, işadamlarının, sanatçıların, bir büyük yanılgı-yı halktan gizlediklerini fısıldıyorlar birbirlerine.

Kimisi ise, asıl toplumun büyük yanılgısından söz etti.

Halkın; kendisine dünyanın en onurlu savaşını kazandıran, bu cennet topraklar üzerinde bir bağımsız cumhuriyet armağan eden ve her ferdine göğsünü gere gere haykıracağı bir kimlik veren **Mustafa Kemal Atatürk**’ü yeterince anlamamasından...

Ve **Atatürk**’e milletin sahip çıkmamasından...

Hatta ihanetten...

“Şimdi anlamaya geldik” dedi birisi.

≈≈≈

Çok sayıda türbanlı kız vardı bu sene Anıtkabir’de.

Kucağıma alıp sevdiğim küçük **İdil**’in babası, “**Atatürk**’ün ne denli önemli olduğunu herkes anlamaya başladı” dedi.

“Niçin şimdi?” sorusunun yanıtını, durmadan gelenlerle ucu olmayan o kuyruktakiler verdiler:

“Çünkü **Atatürk**’ü ve onun ilkelerini çekip çıkarttığınız an, biz ulus olmaktan çıkıyoruz. Etnik kavgalar başlıyor, mezhepler cemaatler öne geçiyor, yönümüz kayboluyor, bizi birleştiren ve bir arada tutan her şey yok oluyor, biz yeterince biz olamıyoruz...”

Aynı saatlerde Başbakan’ın “**açılımlarını**” dahi, **Mustafa Kemal**’in “**Yurtta sulh, cihanda sulh**” ilkesinin üzerine oturtmaya çalıştığı aklıma geldi.

Kendi kendime, “**Atatürk ona da lazım**” dedim...

≈≈≈

Bu sene 10 Kasım’da Anıtkabir farklıydı.

Misal, ilk kez kasketli-yelekli, elleri çatlak çok sayıda köylü gördüm, yanlarında başörtülü kızları-eşleri, tarladan doğrudan doğruya Anıtkabir’e gelmişler gibi.

Ve ilk kez bu denli kalabalık...

Ama sessiz..

Üzüntülü...

Kızgın...

Hatta pişman...

Dünkü 10 Kasım’dan aklımda kalan en önemli şeydi; **Atatürk**’ü ve ilkelerini çekip çıkarttığınız an, bir büyük millet olmaktan çıkıyoruz ve biz yeterince “**biz**” olamıyoruz...

SEVGİLİNİN GİDİŞİ

Sonbahar geldi mi surat asarım...

Durup dururken benim canım sıkılır, hüzünlü ve erken bir ayrılışın öyküsüdür sanki bu mevsim.

Doğanın küsüp de, pılı pırtısını toplayıp bizi terk edişi gibi gelir bana bu günler...

Bir sevgilinin gidişi gibi...

Alıp götürülen bir mutlu fotoğrafın duvarda boş kalan yeri tıpkı; kabak çiçeklerinin bahçe duvarında bıraktığı iz...

Söğüt ağacının yaprakları alıp başlarını yola çıkarlar peş peşe, kaldırım taşlarından aşağıya doğru...

Bir an peşlerinden koşup gitmek gelir içimden:

“Gitmeseniz...”

≈≈≈

Güneş; fersiz yanağını kapının pervazına dayayıp eşikten son kez bakan sevgili gibi, solgun...

Kimi zaman bir beyaz bulut yüzünü örter ve mendil gibi yanağını siler güneşin.

İşte; birazdan tane tane inen, gözyaşı damlaları sevgilinin...

Sarı güller çoktan gitti...

Bir kuru yaprak buldum sadece; arkasında bir küçük anı bırakmış gibi saksıdaki menekşe çiçekleri...

Evet, evet...

Bu, sevgilinin gidişi gibi...

≈≈≈

Nedense her sene bu mevsimde çekip giderler, kaç gündür çatının pervazlarında kumruları arıyor gözüm...

Yoklar...

Göçmen kuşlar da gitti...

Gördüm, evimizin üzerinden uçtular...

Sıcak günlerden, radyo sesi gelen açık pencerelerden, sulanan toprak kokularından, şen serçe cıvıltılarından, yere kadar sarkmış elma dallarından, o küçük geveze çalığışundan eser yok...

Yerinde yok hiçbirisi...

Bu sonbaharların içinde ne çok hüznün ve ayrılık var...

Sevgilinin gidişi gibi...

“TİK”

Okuyucum yolda bana “Sizi her gün tık’lıyoruz” dedi...

Sağ olsun...

Ne kadar çok tık’lansak o kadar iyi:

“Teşekkür ederim tık’lamanıza...”

“Keşke bütün Türkiye sizi tık’lasa...”

≈≈≈

Karım da soruyor zaten:

“Bugün seni çok tık’ladılar mı?..”

Her şey şu tık’lamalara bağlı bir bakıma:

“Tık’layan da var tık’lamayan da var... İki saat özeniyorsun, bazen kimse tık’lamıyor... Ben de kendi kendimi tık’lıyorum...”

“Üzülme, seni tık’lamayıp da kimi tık’layacaklar?..”

Eskiden cemiyetler, üniversiteler, kimi kurumlar gazetecilere ödül verirlerdi... Şimdi çok anlamı kalmadı o ödüllerin... İnternete girip bakınca kim ne kadar okunuyor, anlaşılıyor tık sayısına göre...

Yeni ödülün adı yani:

Tık...

≈≈≈

Sevgili meslektaşım **Zeynep Çiğdem Dedeoğlu**’nun gönderdiği notunda dediği gibi; “**tık**” diye bir yeni ölçü birimi girdi hayatımıza...

Adres tarifine de yarıyor:

“Bir tık karşıya geç, iki tık ilerisi...”

Uzaklık birimi aynı zamanda:

“Bir tık’lık mesafede...”

Aşk ilişkilerinde flörtün ilk adımı:

“Beni tık’ladı... Baktım ki çok tık’lamak istiyor... Ben de başladım tık’lamaya... Tık’lamalar artınca tık’laşmamız sıklaştı...”

Eş, dost ilişkisinde görüşme birimi:

“Kaç kez seni tık’ladım ama sen bir kez bile beni tık’lamadın...”

“Öyle deme ama... Önce ben tık’ladım, baktım senden tık yok, o zaman aha ben de bir daha tık’larsam dedim...”

≈≈≈

Meclis’te yasaları tık’la oyluyorlar...

Bir tık evet, öbür tık hayır, diğer tık çekimser...

Yasalar tık’la çıkıyor...

Yani sizi tık’lıyorlar, sonradan farkına varıyorsunuz... Ki internette “Bu nasıl kanun?” deyip tık’ladığınız o işte...

Diyelim ki tık’ladılar, bedelli çıktı... Bedelli de parayı bilgisayarla hallediyor, yani vatan görevi de bir tık...

≈≈≈

Yaşam bir tık’a dönüştü...

Milyonlarca tık uçuşuyor atmosferde...

Haksızlıklar karşısında tık’lıyorsunuz...

Tepkiler bir tık...

İsyanlar bir tık...

≈≈≈

Dünyayı başına geçirseler zaten ortada yoksun milletim...

Temelli tık olup çıktın...

KAYSERİLİ ŞÖVALYE VE FIRST LEYDİ'NİN ÇİZMELERİ

Muhterem karımın rahmetli annesi **Madam Nelly**, şu sırada Cumhurbaşkanı **Abdullah Gül**'ü ağırlamakla meşgul İngiltere Kraliçesi **2. Elizabeth**'e tıpatıp benzerdi...

Ben kazara üzerine oturuncaya kadar şapkası da aynıydı...

Protokol kurallarına önem verirdi...

Dikkatli ve titizdi...

Tanışmak için evlerine gittiğim ilk kahvaltıda, uzun uzun burnu sivri rugan ayakkabılarıma bakmıştı...

Şık giyinmiştim...

Sonradan öğrendim ki yaka cebimdeki biraz büyük beyaz mendil için **Andree**'ye "Peçetesini de yanında getirmiş" demişti...

≈≈≈

İngiliz sarayındaki Kayserili çifti anlıyorum aslında...

O sofralar özellikle...

Masaya dekor için konulmuş pastanın üzerindeki kuşu yediğimde, sadece "Kuşu gören oldu mu?" diye kızına sormuştu...

≈≈≈

Nereden aklıma geldi?..

Biliyorsunuz; Kraliçe, Cumhurbaşkanı **Abdullah Gül**'e "şövalye nişanı" verdi...

Bu iyi bir şey...

Ama İngiliz medyası daha çok bizim First Lady'nin beyaz tesettür kıyafeti altına giydiği 17 cm. topuklu yandan fermuarlı beyaz çizmelere geniş yer ayırdı, başka iyi bir şey olmamış gibi...

Çünkü fotoğrafta Kraliçe, şaşkınlık içinde çizmelere bakıyordu...

Rugan ayakkabılarım geldi aklıma...

≈≈≈

Bu yabancılar niye böyle yapıyorlar?..

≈≈≈

O biziz...

Dar etek, oturmuş beden, ayaklarda yüksek ökçeli fermuarlı çizmeler, başta tesettüre uygun türban...

Yanında Kayserili şövalye...

İşte size Türkiye...

≈≈≈

Memleketin fotoğrafı böyle oldu...

İster beğen, ister beğenme...

Modern Türk kadını yaratmak isteyen Cumhuriyet'in kurucularının amacı, çağdaş dünyayla bütünleşmekti...

Ki çocuklarımız yerkürenin eşit, özgür, medeni bireyleri olsunlar...

Neredeyse yüz yıl sonra, başa dönüp laikliği tekmelerken... Devleti türbanın, tesettürün temsil etmesini istediniz...

O zaman da işte bu kadar olur...

≈≈≈

Çizmenin topuğu çıktı *Daily Telegraph*'ın manşetine...

Şövalyenin güzel fikirler söyleyen kafası yerine...

Sevgili **Nelly**...

CUMHURİYET KIZLARI

Farkında mısınız?

Direnış çadırlarında, açlık grevlerinde, mahkeme kapılarında... Derenin başında ya da kentin meydanında...

Hep onlar var...

O anlı şanlı erkekler yok ortada...

≈≈≈

Onun için belki, dün güvendikleri tek yiğidi çağırıyorlardı bir ağızdan:

“Kurban olam yürüdüğü yollara

Kara peçe yakışmıyor kullara

Uyan bir bak bizim hallara

Sarı saçlım, mavi gözlüm neredesin...”

≈≈≈

Cumhuriyet mitingleri de onlarındı:

Beş bin...

On bin...

Yüz bin...

Kara, yeşil, çakır, ela gözlüler...

Başları dimdik...

Alınları açık...

Sokaklardan, caddelerden meydana akan sel gibiydiler...

Bir millet susmuştu...

O türküyü o gün de söylediler:

“Ararım izini Dolmabahçe’den

Bir daha dönmez mi bu yola giden

İçimde sen, gözümde sen

Sarı saçlı, mavi gözlüm neredesin?..”

≈≈≈

Hukukunu, adaletini, yargısını, demokrasisini, özgürlüğünü, bağımsızlığını, bütünlüğünü, aydınlarını, yiğitlerini, yurtseverlerini, çocuklarını elinden alırlar da...

Bir ulus niçin susar?..

Niçin?

Hatta şanlı tarihinin ak sayfalarına kara çalarlar...

O ak sayfalardaki kahramanlarını bir bir mahkûm edip asarlar...

Bir millet niçin susar?..

≈≈≈

Bir taş kadar sessiz...

Toprak kadar tepkisiz...

Sinmiş ve korkmuş...

Söyler misin; kendisini kömüre, nohuda, una bile muhtaç edenlerin peşinden koşan bu kadar kör, dünyanın neresinde var?..

≈≈≈

Sesi çıkan sadece kadınlar...

Direniş çadırlarında, mahkeme kapılarında, barikatların önünde, yağmurun altında, çamurun içinde, soğukta...

Bakın; hep onlar...

Acılarının sıcaklığına sarılıp çığlık çığlığa bildikleri tek yigidi çağırıyorlar:

“Nerdesin?..”

ÜNİVERSİTELİLER

Onlar **köşe yazarı** değil...

Susturamazsınız...

Kovdurtamazsınız, patronları yok, patronların ihale mihale işi yok...

İkiyüzlü ve yalaka değiller...

Cumhurbaşkanı'nın uçağına binme dertleri olmaz, dolmuşa biner garibim, olmadı yürür de gider...

≈≈≈

Üniversitelileri susturamazsınız...

İşadamı değil üniversiteliler...

Yatırımları ceplerindeki buruşuk yirmilik, bilemediniz elliliktir... Mülkleri bir çanta, bir yurt dolabındaki iki tişört, bir pantolon...

Diyelim ki üzerlerine vergi müfettişlerini gönderseniz, çıkmazlar o çaresizliğin, umutsuzluğun içinden, ağlayarak dönerler...

≈≈≈

Onları susturamazsınız...

YÖK başkanı değiller...

Himmet beklemezler, ki minnet duysunlar...

Ne **rektördür** onlar, ne **dekan**...

Kibirli ve mağrur... Gururları boylarından büyüktür... Eh, doğal olarak dilleri de ayakkabılarından...

≈≈≈

Susmazlar...

Bürokrat değiller...

Mesela makam mevki sahibi... Masa okulun malı, birisi alıp götürmesin diye bank yere çakılı...

Lojman; bir odada dört kişi...

Makam aracı; bir çift eski spor ayakkabı, teki dikişli...

≈≈≈

Üniversitelileri susturamazsınız...

Hani olsalardı **milletvekili**...

Ne yeniden aday olmak için baş sallama zorunlulukları var, ne geveze genel başkan her konuştuğunda alkışlama, ne talimatla el kaldırıp indirme dertleri...

Ne de kurşun askerlerdir üniversiteliler...

≈≈≈

Bakımsız bedenleri vardır ve koca yürekleri...

Hayal kurarlar ve hayalleri değişir her gün...

Afrika'daki açları konuşurlar, çoğu yuvalarından uzak, anne yemeklerinin kokusunu özlerken... Küresel sömürüyü dert ederler, otobüs duraklarında beklerken, soğuktan iki büklüm...

Dürüst ve mertler bize göre, korkutmak faydasız...

Bir millet sustu ya...

Üniversitelileri susturamazsınız...

CUMHURİYET KADINLARI

Sen oradasın...

Kimi zaman durakta görürüm seni. Fabrikada, atölyede, tezgâhta, bilgisayar başında, okulda, masanın arkasında, çarşıda pazarda, yaşamın orasında ya da burasında... O dimdik-mağrur duruşunun sana ne kadar çok yakıştığını düşünürüm.

Son zamanlarda gözlerinde endişe ve hüznün var...

Anaçlığın sana verdiği kaçınılmaz duygudur o; aydınlık güzel günler tehlikeye girdiğinde, ufukları kara bulutlar sardığında, medeniyete giden pırıltılı yollar kapandığında, anaçtır, önce kadınların canı yanar...

≈≈≈

Olsun...

Sen oradasın ya...

Çocuklar okul dönüşü ekmek arasına peynir-domatesi severler, en çok da senin elinden...

Onlara söyle:

Bugün Cumhuriyet Bayramı...

Korkmadan kutlasınlar...

Onlara **Mustafa Kemal**'i hatırlat... Bu Cumhuriyet'in nasıl kurulduğunu, bir gece meşalelerini yakıp yola çıkan bir avuç yürekli-yiğit insanın aydınlığa doğru büyük yürüyüşünü, bu ülkenin nasıl var olduğunu...

Ve bugünleri; ihaneti anlat...

≈≈≈

Ben, Cumhuriyet kadınlarının yobazlığa-ilkelliğe-karanlığa asla yenilmeyeceklerine inanırım her zaman...

Onları orada-burada gördüğümde yüzüm güler...

Kendimi yüreğiyle o kadınlardan birine bağlı erkek, aynı zamanda başı okşanmayı bekleyen bir çocuk gibi hissederim. Bu duygu bana, **"Asıl olan; kadınlar yenilmedikçe savaşın kaybedilmeyeceğini"** söyler.

Bugünler zor günler...

Cumhuriyetimize kasteden bir karşı devrimin tam ortasında
dayız...

Ve bugün hüznü bir Cumhuriyet Bayramı...

≈≈≈

Olsun...

Sen oradasın ya...

Başın dimdik, gözlerinde Cumhuriyet kadınının çağdaşlık ay-
dınlık sevdası var...

Söyleyeceğim herkese; sen oldukça korkmasınlar...

ÖNCE İNSAN OLMALI

Bir anahtar...

Bütün kilitleri açıyor...

Bütün kapıları, tüm parmaklıkları, ellerdeki kelepçeleri, ayaklardaki prangaları, hatta kapısız duvarları...

Dilleri...

Yükleri...

Duyguları açabiliyor...

≈≈≈

Anahtarlığına takacaksınız sadece...

≈≈≈

Bu yazıyı Twitter'daki arkadaşlarımla birlikte yazdık, 800 bin 415 kişi... Ben onlara "Yazının başlığı benden: **Önce İnsan Olmalı...** Altını siz doldurun" dedim...

Gelen cümleleri birleştiren bu yazı oldu...

≈≈≈

Herkes "**insan**" doğuyor aslında...

Sonra ondan bir kavgacı, bir savaşçı, bir canavar yaratan kimi öğretilerdir...

O öğretileri verenlerin savaşçılara gereksinimi vardır çünkü... Ki hegemonyalarını, saltanatlarını, sömürülerini, kendi kirli çıkar düzenlerini sürdürebilsinler...

Ve o öğretilerin sınırlarına kapatıldı insanlar...

İrk, din, mezhep duvarlarını aşp da asla dışarı çıkamadılar...

Yüklerine kilit vuruldu...

Dilleri, elleri, beyinleri o öğretilerle bağlandı...

Aşamadılar...

≈≈≈

Bir anahtar lazım...

Oralardan çıkmalı...

Çok sıradan gibi o üç kelimede gizlidir aslında anahtar...

Söyleyin:

“Önce insan olmalı...”

≈≈≈

İşte, başımızda bir felaket var...

İrk, din, mezhep kilitleri vurulmuş beyinler, duvarların altında kalmış olanlara el uzatmayı bile tartışmaya açtılar...

Ya da yıkıntının başında ağlayan babaya bir tas sıcak çorba yetiştirmeyi bile başına vurup çirkinleştirebildiler...

Acılar buruklaştı...

Yanmak yarım kaldı...

Ağlamak zorlaştı...

≈≈≈

Bir anahtar lazım.

Tüm kimliklerin üzerinde, her öğretilen yüce... Dinden, dilden, renkten, ırktan, dilden, mezhepten, her şeyden önce...

Bir anahtar...

Bağırın:

“Önce insan olmalı...”

FAZIL SAY'I VURMALI!

Fazıl Say size yaramaz...

Onun için “**açılımı**” gidip “**Kıboş**”a sordunuz...

≈≈≈

Sanatçılar toplumlarının önderleridir...

Ülkelerinde olup bitenlere asla duyarsız kalamazlar...

Kitlelerin dili, sesi, yüreği, kahkahası ve gözyaşındır sanatçı...

Çünkü kendisini seven milyonlara karşı borcu olduğunu düşünür de, vicdanı susmasına izin vermez sanatçının...

≈≈≈

Ama bu cennet vatan üzerinde bu da değişik...

Sanatçıların dalkavuk olanları yüzlerce yıl saraylarda mutlu yaşarken, insanların acılarını haykıranlar, **Yunus Emre** gibi köy yollarında kayboldular...

Ya da **Pir Sultan Abdal** gibi, saltanata methiyelik bir tek dörtlük olsun söylemedikleri için dut ağacına asıldılar...

Zaman değişti, yazgı değişmedi...

“**Başın öne eğilmesin**” diyen **Sabahattin Ali**’den... Anadolu’da bir mezar taşı özlemiyle ölen **Nâzım Hikmet**’e kadar...

Bizim dahi anılarımızda var; bir otel odasında yakılan arkadaşlarının arasından alınıp, itfaiye merdiveninde dövülen **Aziz Nesin**...

≈≈≈

Fazıl Say size yaramaz...

Onun için **Fazıl Say**’ı iptal edip de uluslararası açılıшта, yabancılara “**evet**”çi arabeskçileri dinlettiniz...

Dün internette **Fazıl Say**’ın, “**Siz kazandınız, tamam ben giderim uzak bir yere...**” yazısını okuduğumda...

Burnumun direği sızladı...

Dünyanın tüm ülkelerinde çalınan eserleriyle “**Bu adam Türk**” dedirten... Sizin beğendikleriniz ve seçtikleriniz memleketi Arabistan’la özdeşleştirirken, yeryüzünün en uzak yerlerine notalarıyla “**Türkiye**”yi taşıyan...

Yüreğinde çağdaş bir ülkenin özlemi olduğu için asla susmayan...

Fazıl Say...

Size yaramaz...

Birkaç gün önce işsizden mesaj gelmişti. Kısacık notunda di-yordu ki:

“Rüyamda işe girmişim...”

≈≈≈

İşsizsin sabah uyanışı farklıdır, hiç unutmadım...

Uyanışın bir-iki saniyelik o ilk intikal anında, kötü bir şey olduğunu, içindeki sızıyı hisseder de işsiz, sebebini birazdan hatırlar:

İşsizdir...

Sabahları bir işe yetişecekmiş gibi hazırlanır işsiz...

Oysa ulaşmak istediği şey sadece umuttur...

Onun da nerede olduğunu bilemez, bilse yetişemez...

≈≈≈

Şu KPSS...

Bir büyük rezaleti anlatsa da bize... Aslında dağıtılacak umu-dun az, umut bekleyenlerin çok oluşundan kaynaklanır...

Egemen güç; o umudu kendi çocuklarına veriyordur sadece... Kimsesi-arkası-gücü olmayan işsiz gençlerden çalıp da...

Ve daha iş hayatının ilk muhtemel adımında, bir ulusun tüm gençlerine cingözlüğün-avantacılığın-ahlaksızlığın-biat etmenin her zaman işe yaradığını öğretir egemen güç...

≈≈≈

Ben anılarımda en çok işsizsin akşamlarını hatırlarım...

Eve giden son köşedeki duraksamayı... Köşenin bu yanında o gün için tükenen umut... Öbür yanında ezik bir yürekle içine adım atılması zor bir ev...

Akşam sofrasında boğazdan geçmeyen düğüm düğüm lok-malar...

Bakışların sessizliğindeki sorular...

Herkes geceleri yaşarken, ışığı söndürülmüş bir odada, kim-
senin asla duymadığı o uzun çığlık...

Ve kimseye duyurmadan ağlar işsiz...

Ben bilmez miyim...

≈≈≈

Birkaç gün önce mesaj atmış, notunda diyordu ki:

“Rüyamda işe girmişim...”

KIZGINIM

Her şey bir yana...

Onlar, benim en yüce, en değerli duygumu elimden aldılar...

≈≈≈

Daha ilkokulun üçüncü sınıfında, **Emine Nenem** bana ilk duaları öğretmişti, bir çift mavi çorap almıştı tamı tamına okuduğumda...

Ayağımda mavi çoraplar, **Osman Amcam** elimden tutmuş, Bozova'da cuma namazına götürmüştü beni...

≈≈≈

Sonra...

Sonra küçük aklım erdikçe ve din adı altında sahtekârın yaptıklarını gördükçe, o ilk duygularımı özlemeye başladım...

Yüreğimdeki huzur beni terk etmişti...

Tertemiz bir ibadethanede, bilge yüzlü, dünyanın kirinden uzak, akli-bilimi-ilmi-medeniyeti reddetmeyen... Bana sevgiyi-şefkati-barışı-merhameti ve iyi insan olmayı anlatan bir din adamının yanına koşmayı çok isterdim...

Ama olmadı...

Din örtüsünün altına gizlenenleri gördüm...

Çıkarların, sahtekârlıkların, yalanın, dolanın, siyasetin kirli insanları benden önce kapmışlardı oraları...

≈≈≈

Ve ben dışarıda kaldım...

Onlarla birlikte olmamak için... Onlarla hiçbir şeyi paylaşmamak için... Öyle uzakta tek başıma...

Belki bu yazıyı okuyunca çoğunuz "Beni anlatıyor" diyeceksiniz...

Çünkü o sadece ben değilim...

≈≈≈

En çok bunun için kızıyorum; inanç gibi insanın en masum duygusunu, siyasete, ticarete, kirli-pis çıkarlarına alet edenlere...

Bu sahtekâra en çok kızmam bundan...

Duygularımı çaldılar...

Sığınacak yerimi aldılar benden...

Bir gece karanlığında, hiç kimse yokken ayakta... Gözlerimi kapatıp da koşup gidebileceğim tek yeri aldılar elimden...

En çok bu yüzden...

Kızgınım...

HÜZÜN

Çoğu zaman hüznümü yanıma alıp geziyorum sokaklarda...
Keyifsiz...

Ne şımarıp taşlara tekme atmak geliyor içimden... Ne zıplayıp
bahçelerden sarkmış dallara bir şaplak patlatmak...

Belli etmek istemiyorum aslında...

Ama...

Sokakta insanlara bakışım değişti; bir şüphe, bir güvensizlik,
bir yabancılaşma, bir acı, bir kuşku var sanki aramızda...

Gözlerimi kaçırıyorum dostlardan...

Sanki ortak bir yalanımız varmış, ortaya çıkmış da...

Sanki taş, toprağa...

Memleketin suyuna, havasına...

Kırgınım...

≈≈≈

Arkadaşlarımız “Mahkeme, tahliyeleri yine reddetti” haberini
getirdiklerinde, tüm bu olanları ve olacakları kör kuyulara yete-
rince bağırduğımızı düşündüm...

Ama işte bu nefretin peşine takılıp gitti kalabalıklar...

Belki de yaşamımda ilk kez o soruyu sordum kendi kendime:
“Değer mi?..”

Bütün yürekli şairleri uğruna sürülmüş...

Bütün yiğit yazarları uğruna vurulmuş, bombalarla parçalan-
mış...

“**Vurulduk ey halkım unutma bizi**” diye süren... En içten, en
yürekten, en derinden seslenen... O acı vasiyeti bile anlamamış...

Ve çağdaşlık şarkıları yarım kalmış...

≈≈≈

Gerisini dilim varmıyor söylemeye...

“Değer mi?..”

≈≈≈

İşte bakın...

Ne bekliyordunuz?..

Huzurlu, mutlu, güzel günler mi?..

Hukuk mu?..

Demokrasi mi?..

Medeniyet mi?..

Korkmadan, sinmeden, çağdaş ve özgür insanlar gibi yaşamak mı?..

Şöyle başımız dik?..

Kırgınım...

Bir kömür çuvalına gittik...

≈≈≈

Çiçekçinin önünden geçerken güllerin renklerine, papatya demetlerine dönüp dönüp bakmıyorum artık...

Komşunun bahçesinden elma çalma planımı iptal ettim bu sene... Postal, onunla niye oynamadığımı anlamıyor...

Canım yandı canım...

Taşına, toprağına...

Suyuna, havasına...

Kırgınım...

BU MEMLEKETİN KADINLARI VAR

Dün televizyonlarda yağmalanan deredeki suları için kavga eden Erzurum'un Tortum'undan kadınlara baktım...

Ekranı kırıp boyunlarına sarılasım geldi...

≈≈≈

Gözümün önünden teslim olmuş, kırılan, yamanmış, sinmiş, ürkmüş, pısmış erkekler bir bir geçti...

Kadınlar, derelerindeki suyu almaya gelen makinelerin önünde deydiler...

Tırnaklarını dev tekerleklerin lastiğine geçirdiler...

Kucağında bebeği olanlar, çocuğunun elinden tutanlar, yaşlılar, genç kızlar... Çıglıklar atıp taş bulamadılarsa avuç avuç toprak attılar...

≈≈≈

Gözümün önünde erkekler...

Lacivertler içinde...

“Hıyarım var” diyene tuzlukla koştular da “siyaset yapıyoruz” adı altında neleri götürüp teslim etmediler ki:

Yargıyı...

Hukuku...

Laikliği...

Çağdaşlığı...

Cumhuriyeti...

Atatürk'ü...

Türkiye'yi...

≈≈≈

Medyada erkekler manşetlerini götürüp teslim ettiler...

Sütunları, sayfaları, köşeleri...

Basın özgürlüğünü...

Kendi çocuklarını...

≈≈≈

Üniversitelerde; akademik özgürlük, bilimsel bağımsızlık, çağdaş eğitim, üniversitenin özerkliğini bırakıp yalakaca eğildi hocalar...

İş dünyasının adamları...

Patronlar biat ettiler...

Sendikaların erkekleri işçileri sattılar...

Emek teslim edildi...

Sivil toplum örgütlerinin erkekleri vazgeçtiler ideallerinden...

Gitti iki büklüm eğildi paşam...

≈≈≈

Tortum'un onurlu, yürekli kadınlarına sadece derelerindeki suyu savunmak düştü ya...

Yakasına yapıştılar işgalcinin...

Çırpındılar, direndiler, bağırđılar, ağladılar, vuruştular...

Tekmelerle yere kapandıklarında, bir avuç toprakla kalkıp savurdular...

En azından şimdilik geri çekildi talancı...

≈≈≈

Teslimiyetçi erkekleri düşündüm, baktıklarında belki hiç utanmadılar...

Ekranı kırasım geldi...

Bir umuttur işte...

İyi ki kadınları var...

MEVSİMLERDEN HÜZÜN

Göçmen kuşlar geçiyor başımın üzerinden...

Artık mevsim güz...

Güz hüznün zamanıdır...

Canım sıkılır kuşların gidişine...

“Durun nereye, nereye” diye...

Peşlerinden bağırarak koşasım gelir...

≈≈≈

Mevsim güz...

Gölgeler döndü...

Güneşin eski sıcaklığı yok...

Ayrılık günleridir...

Hüznün taşır gibi beyaz bulutlar dolanıyor başımın üzerinde...

“Durun durun, aceleniz ne” diye...

Kollarımı açıp bulutları tutasım gelir...

≈≈≈

Artık sesleri gelmiyor, birbirlerinden uzak durarak ve bağırarak konuşan komşu bostandaki köylülerin...

Bağları bozdular...

Dalında unutulmuş tek tük üzüm taneleri...

Yaşlı saçlar gibi asmalar...

Yazlıkçılar kepenkleri kapatıp gittiler...

Bahçelerde gözden çıkarılmış birkaç eski sandalye, bir plastik masa... Kapının açılmasını boşuna bekleyen aç kalmış tekir...

Benim en çok dalından kopup düşen şu yapraklara canım sıkılır...

“Durun şurada” diye...

Toplayıp toplayıp dallarına koyasım gelir...

≈≈≈

Hüzündür güz...

Güneş topraktan, kum sıcaktan, buğday başaktan, kuşlar yuvadan, gül yaprağından, yeşil sarıdan, yaz aşklarından eller ayrılır...

Terminallerde sarılıp sarılıp gidenler var...

Bir kız yüzünü duvara dönmüş, ağladığından utanır...

Ama bugünler ayrılık zamanıdır...

Bu mevsimde daha çabuk ağlıyor insan...

Bahaneye bakar gözpınarları...

Durup dururken bahar yağmurunun ilk iki damlası...

Yaş gözden ayrılır...

≈≈≈

Güz hüznün mevsimidir...

Bu ayrılıklar bana göre değil...

Elimde beyaz mendil...

Peşlerinden koşup "Ağlamayın..." diye diye...

Tüm ıslak gözleri silesim gelir..

EVLİLİK YILDÖNÜMÜ

Bu yazıyı, yazarın senede bir gün olsun hakkı vardır diyerek ve okurlarımızdan izin isteyerek, evlilik yıldönümümüzde senin için yazmıştım...

Aslında ne çok şeyin yıldönümü bizim evlilik yıldönümlerimiz...

Kuşların saçaklarımızda ekmek kırıntılarını beklemeye başlayışlarının...

Benekli sokak köpeğinin bizim arka bahçeye doğurmaya karar verişinin...

Çevrede ne kadar kedi varsa toplanıp bizim eve gelişlerinin...

Sabahları mutfak tarafından tıkırtılar gelişinin de yıldönümü...

“Bana kahvaltı hazırlanıyor” diye sevinişimin... Sonra burnu püsküllü damat terliğimle yola çıkıp da sabahın köründe, tabaklara özenle hazırlanmış kedi mamalarını mahalleye dağıtışımın...

Evin içindeki saksılarda en az iki çekirgemizin, bahçede ise bir sürü kirpimizin olduğunu öğrenmemin de yıldönümü, evlilik yıldönümlerimiz...

≈≈≈

Su tasları gelmişti evimize o gün, kalaylı...

Hatırlıyor musun sevinip “Urfa pilavı için mi” diye sormuş-tum sana, yanıtlamıştın evlilik yıldönümümüz münasebetiyle:

“Hayır, köpeklerimizin su tasları...”

Bir keresinde evlilik yıldönümümüzü her zamankinden farklı olarak (!) **Pako**, **Gorbi** ve **Rok** ile birlikte geçirmeye karar vermiş-tik...

Sanki dündü...

O sene senin bana hediye olarak köpek kulübesi için iki torba çimento aldığında da... Yine bir evlilik yıldönümümüzdü...

Peki, **Gorbi** ayakkabımın tekini yediğinde “Dişleri çıkıyor” diye ne kadar sevindiğimizi hatırlıyor musun?..

≈≈≈

Onları peş peşe kaybettiğimiz yıllar, sessiz ve hüzünlü bir evde hazırladığın kırmızı tabaklı, kırmızı peçeteli, kırmızı güllü, kırmızı mumlu sofralarda birbirimizin elini tutup ağlayarak geçirmiştik evlilik yıldönümlerimizi...

Ne çok şeyin yıldönümü şu evlilik yıldönümlerimiz...

Kısacası şefkatin kapı aralığından içeri süzülüşünün...

Güvenin saçaklara dizilişinin...

Evin pervazlarına merhametin sinişinin...

Mutfak tarafından sevgi tıkırtılarının gelişinin...

Sene-i devriyesi evlilik yıldönümlerimiz...

≈≈≈

Kaç yıl oldu bilmiyorum...

Her yıl için...

İçine yaşamın en değerli duygularını doldurup da... El ele, omuz omuza taşıdığımız her yıl için...

Sağ ol...

PİLLİ KUŞ

Çocuğun elinde naylondan bir pilli kuş vardı...

Ben hiç bu kadar çirkin kuş görmemiştim...

Rengi mor metalik, gözleri kedi gözü, gagası akbaba, kuyruğu martı, kafası leylek, ayakları iki küçük tekerlek...

Uçacakmış gibi yapıyor...

Annesi çocuğa “Yere ko da gidiversin guşgun” diye seslendi...

Çocuk kuşu yere koyup bekledi, kuşun kanatları kıpırdamadı...

Çocuk havaya kaldırıp kendisi koştı, ki kuş uçmuş olsun...

Pili bitmişti çünkü...

≈≈≈

Cennet gibi bir manzara...

İlerde çam ormanı ile zeytin bahçeleri birleşiyor...

Karşı dağların üzerinde hâlâ kar var... Karlı zirvelerden inen derelerin iki yanında sevdalı söğütler sıraya girmiş, su içer gibi...

Köylerin çevresindeki tarlalar yemyeşil, kimisi kahverengi belli ki nadasta...

Arada akıl almaz güzellikte göller...

Uzakta Ege Denizi...

Cennet buralar...

≈≈≈

Ama bu toprakların altında birçok maden var...

Maden avcısı şirketler buraların peşindeler, çoğunu parsellemişler... Aslında çevreyi koruması gereken Çevre Bakanlığı ruhsat vermiş, tarumar ediyorlar doğayı...

Misal, nikel çıkartılacak...

Nikel, pil üretimi için...

≈≈≈

Madenleri işlemek ve ayrıştırmak için yılda yüz binlerce ton asit kullanılacak...

Asit ve diğer kimyasalların derelere karışması, göllerde toplanması, toprağı zehirlemesi kaçınılmaz...

Kazılan çukurlardan milyonlarca ton toprak, kaya, kil, çakıl çıkartılıp çevreye yığılacak...

Ve 400 bin ağaç kesilecek...

≈≈≈

Kaz Dağları'ndan başlayıp, tüm Ege kıyılarındaki bu akıl dışı yıkımdan dolayı zaten göllerde ve ırmaklarda balık kalmadı sayılır...

13 kuş türü bölgeyi terk etti...

Kalanların ölülerini buluyor köylüler...

≈≈≈

Kuşları öldüre öldüre yapılan pillerin takıldığı çirkin pilli kuşun kanatları kıpırdamıyor çocuğun elinde...

Pili bitti...

Yeni pil için doğadaki martıların, çullukların, flamingoların, balıkçılların, ördeklerin, kuğuların ölmesi gerek...

Ki çirkin pilli kuş uçacakmış gibi yapsın...

İSTANBULA KIYMAK

Ben onu fahişeye benzetmiştim...

İlk tanıdığımda hâlâ güzeldi...

Ve âşık olmuştum İstanbul'a...

Uzak Anadolu köşesinden gelmiş utangaç gence, tepelerini sere serpe gösterirken, onu ti'ye alarak kahkahalar atıyordu...

≈≈≈

Zaman geçti...

Her geleni mutlu etmekten, her geleni kucağına almaktan ve simsarlar tarafından hovardalara satılmaktan bitkin düşmüştü...

Bacağında zampara siyasetçilerin, hoyrat müteahhitlerin, görgüsüz zenginlerin dış izleri vardı...

Sırtında kömür, kum, çakıl tüccarlarının bıçak yaraları...

Ormanımsı saçları yer yer açılmış, çelik çubuklara dönüşmüştü...

Eski güzelliğinden eser kalmamış, boğazında sahte taşlardan iki gerdanlık...

Güzel yüzünde silüetini bozan sivilceler, çıbanlar...

Ten kokusunun yerine, burunları düşüren kötü bir parfüm kokusu...

≈≈≈

Eski sevgililerini anlatıyordu kahkahalar atarak, sarhoş olduğunda:

“İlk Mehmet aldı beni...”

“Mehmet kim?..”

“Fatih...”

“..!”

“Büyük topu vardı...”

“..!”

“Nice sultanlar, paşalar, devlet adamları koynuma girdiler sonraları... Süleyman Bey vardı Isparta eşrafından, şu boğazımdaki kolyeyi o taktı... Şunu da tombul sevgili Turgut Bey ‘bu hakikisi’ diye taktı boynuma, sahte çıktı...”

Kimi zaman ağladı:

“Ucuza sattılar beni... Köylüler bile ayakkabılarını kapının önünde çıkartıp çıkartıp geldiler; gecekondular her yanıma...”

Kimi zaman sildi akan rimelini:

“İmam nikâhı yaptı...”

“Kim?..”

“Şu badem bıyık...”

“..!”

“Sonra taşlarımı, broşlarımı, kemerlerimi çalıp sattı...”

≈≈≈

Ona şu çılgın kuma projesini söyleyemedim...

≈≈≈

Çünkü ben bir zamanlar âşık olmuştum İstanbul’a...

Çok güzeldi...

Bazı zamanlar yine de gidip dizinin dibine oturmak, sonra koynunda kıvrılıp uyumak gelir içimden, geçmiş günlerin anısına...

Siz ona kıysanız da, kıymasanız da...

KOCAMAN ÇANTALI KADINLAR

Bugün saat 14.00'te Tünel'den Taksim'e doğru önünüzden kadınlar geçecek...

Ellerinde pankartlar...

Gözleri ıslaktır, göreceksiniz...

Bağırırken sesleri duyuluncak...

Ve kocaman çantaları olacak...

≈≈≈

O güzergâhtan her gün yaşamdan talebi olan gruplar, kalabalıklar, kızgın ya da üzgün insanlar geçer...

Her birinin derdi vardır...

Bu kez kocaman çantalı o kadınlar geçecek...

Onlara iyi bakın...

Onlar; bilmedikleri, tanımadıkları, görmedikleri insan olmayan canlıların yaşam haklarını talep ediyorlar...

Bugün saat 14.00'te eşzamanlı; İstanbul, Ankara, İzmir, Bursa, Antalya, Adana, Çanakkale, Eskişehir, Bandırma, Bolu, Burdur, İskenderun, Kahramanmaraş, Karabük, Malatya, Mersin, Milas, Yalova, Uşak'ta...

"Bağımsız Hayvan Hakları Savunucularıdır" onlar...

Devlete, yerel yönetimlere ve insanlara sesleniyorlar...

Bir kuş yuvasının, bir kedi yavrusunun, bir yunusun, bir sincabın, bir karacanın, bir anne köpeğin yaşama hakkını istiyorlar...

Yani genelde insanların aklına en son gelen yerdeler...

≈≈≈

Ama orası; dünya barışının olduğu yerdir...

Eğer sıra bir kedi yavrusunun haklarına gelmişse... Bir anne köpeğin yavrularını büyütmesini önemsiyorsa insanlık...

Denizdeki yunusun önemi varsa...

Kırlangıç yuvasının yıkılmaması gerektiğindeyse sıra...

O dünya güzeldir...

Çocuklar hayda hayda güvendedir...

İnsanların birbirlerine kıymadıkları, kanın, gözyaşının, acının, çığlıkların olmadığı bir dünyadır orası...

≈≈≈

Ben onlara “**Kocaman çantalı kadınlar**” diyorum...

Açın bakın çantalarını...

Hani belki rastlanacak bir bebek kedi için bir-iki kutu mama... Restoranda kendileri yemeyip, garsondan gizli çantalarına atacakları yiyecekler için kavanozlar, poşetler... Veteriner adresleri ve telefonları...

Bir kutuda kuşlar için yem...

Yaralı bereli hayvanlar için belki biraz ilaç, eldiven, sargı...

Ve her açılışında çantaya damlayan gözyaşları...

≈≈≈

Sevginin, barışın, güzel bir dünyanın başlayacağı yere insanları çağırıyorlar...

Kocaman çantalı kadınlar...

YAZILMAMIŞ İYİ BİR YAZI

Önceki gün yazım yoktu, okurum dedi ki:

“Bugünkü yazınız yine çok güzeldi.”

Ona “Bugün yazım yok ki” diyemedim.

Çünkü bir önceki okurum “yazımı yine çok beğendiğini” söyleyip de “yazım yok” dediğimde sanki kızdı:

“Var...”

“..!”

Sonra uzun uzun yazılmamış yazı üzerinde konuştuk, giderken “iyi bağlamışsınız” dedi...

≈≈≈

Gerçi ben de *Cumhuriyet*’i açıp ikinci sayfaya baktım:

Ne yazmamışım?..

≈≈≈

Sorun: “Vinn” almıştım yanıma, seyahatlerde kullanılan, bilgisayarın yanına takılan, tohumluk baklaya benzeyen modem. Uzağa gidince takıp yazımı yazarım diye... Cunda’ya gelince çalışmadı...

İki gün bilgisayar başında geçti, *Cumhuriyet*’in teknik kadrosu, yöneticileri, **Hikmet Çetinkaya**, Ankara temsilcimiz **Utku Çakırözer**, Haber Müdürümüz **Hakan Kara**, yazı ortağım **Bilal Uçar**, herkes yardıma koştu...

Muhterem karım arkadaşlarına haber vermiş...

Birçok fikir de geldi:

“Ucunu taktın mı?” gibi...

Komşular da börek yapıp yardıma geldiler...

≈≈≈

Sonradan benim “Vinn”ımın, yer değiştirdi belki de “**dene-tim**” açısından engellendiği anlaşıldı...

Halbuki adı: Vinn...

Vınlamak için yani...

Bu sabit...

Tam iki gün uğraştık, sabah sekiz, gece üç, dört... Yardıma gelenlere her zaman “Vınn”ımı gösterip “işte şu gördüğünüz” dedim, onlar da fikirlerini açıkladılar...

Neyse ki sorun giderildi...

≈≈≈

Şu yazılar...

Yaşamlarımızı küçük küçük paketlere koyup gönderir gibi...

O küçük paketler yapılırken, içinde ne çok çaba, ne çok özen, ne çok kuşku, ne çok sancı, ne çok korku vardır bilemezsiniz...

≈≈≈

Kimi zaman telaştan yanlış bağlanır paket... Kimi zaman adres yanlıştır, kimi zaman alıcısı bulunmaz... Kimi zaman gözyaşları damlamıştır paketlenirken kâğıdına, siz fark edemezsiniz...

Ama paket gitmeli...

Sonuçta...

Sonuçta bir vınn'lıktır hepsi...

Paramparça yazarın bir parçasıdır aslında paketteki...

Geçip gider:

Vınnnnnn...

ATATÜRK DİKTATÖRDÜ!..

Onun için damadına kalkıp devletin parası ile gazete televizyon grubu aldı da kimse sesini çıkartamadı...

≈≈≈

Mesela bu Meclis... Sülalen karşı çıkarken canını dişine takıp “**diktatör**” dediğin **Atatürk** açtı bu Meclis’i...

Yasaları yapsın diye...

Ama sen; açık meclisi yok sayarak, daha geçen gün KHK’lerle kanunları kendisi yapanı yalıyorsun, arsız...

≈≈≈

Atatürk diktatördü!..

O yıllarda Almanya ve Avusturya’dan kaçan tam 142 bilim adamı, birçok Batı ülkesi dururken Türkiye’ye gelip ilimlerini sürdürebilmişlerdi... Ama daha on gün önce “bilim özgürlüğü yok edildi” diye 50 bilim adamımız TÜBA’dan istifa etti, senin ileri demokratın elinden...

Gazetelerde yazamadılar, televizyonlarda söyleyemediler bile korkularından...

İnsan biraz utanır...

≈≈≈

Bir test yap istersen...

Çık sokağa şu sözcükleri bağır, bak bakalım insanların aklına kim geliyor:

“Korku...”

“Gemicik...”

“Kayıp trilyon...”

“Evrakta sahtecilik...”

“Villa, mücevherat, ticaret...”

“Hapisteki gazeteciler...”

“Bağımlı yargı...”

“Baskı...”

“Nefret...”

“Faşizm...”

≈≈≈

Çık dene, diktatörü gör...

≈≈≈

Bugün 10 Kasım...

Hayatta olmayan, silinmek istenen, hakaret edilen, artık hiçbir yaptırım gücü bulunmayan “**diktatör**” için bir millet sokaklara dökülüp onu özlemle, saygıyla, minnetle anacak...

Onun için ağlayanları göreceksin...

İstersen herhangi bir köy kahvesine girip ona bir laf söyle, başına geleni göreceksin...

Senin “**Atatürk diktatördü**” diyerek yalakalık yaptığın, almış koruma arasında sokağa çıkamazken...

≈≈≈

Şimdi mi aklına geldi **Atatürk**’ün diktatör olduğu?..

Üç çeyrek asır sonra...

Ama daha dünkü hukuksuzluğu, baskıyı, tehdidi, korkuyu duymadın...

Mesela; yazılmamış kitapların suç sayıldığından, gazete patronlarına yazar kovdurulduğundan, ayağa kalkmayanların hapse atıldığından, hırsızlık dosyasının kapağını açan savcıların sürülmesinden, muhalefet şerhi koyan hâkimlerin gönderilmesinden, yargının iktidara bağlanmasından, insanların yatak odalarına kamera sokulmasından, on binlerce insanın telefonlarının dinlenmesinden haberin olmadı...

≈≈≈

Çünkü...

Utanman yok...

YALAKANIN GÜNLÜĞÜ

Sabah uyanayım...

Ampul desenli pijamamı giyeyim...

Tereyağı üzerine bal sürüp yiyeyim...

Sabah sporu olarak kıvrırma, eğilme, dönme, bükülme, takla atma, el öpme, kış yalama egzersizlerimi yapayım...

Sonra, ayakta alkışlama, otururken alkışlama, koşarken alkışlama, zıplarken alkışlama, hoplarken alkışlama çalışmalarına geçeyim...

≈≈≈

Yolda şoföre eğilerek “Yıldız ülke de olduk sonunda aziz kardeşim” diye söze gireyim...

Şoför aynadan gülcüklü bakarsa “Muasır medeniyetin bile üzerine çıkma noktasında, sağ olsun Sayın Başbakanım” diyeyim...

Yok, aynada yüzü kızgınsa...

İneyim...

≈≈≈

“Selamünaleyküm” diyerek ofise gireyim...

Sekreter kıza “Başbakan beni aradı mı?” diye sorayım...

≈≈≈

Masamın sağında asılı Sayın Başbakanımın resminin önünden, elimi ceket düğmesi üzerine bastırarak 60 derece öne doğru eğilerek, kalçamı bir miktar yandan sola hoplata hoplata “Saygılar... Allah sizi başımızdan eksik etmesin” diyerek geçeyim...

İyi olmazsa, bir daha geçeyim...

Fehmi’yi telefonla arayıp “Yine ne kadar da güzel konuşacak şimdi, konuşmadan ağılattı yani” diyeyim...

Fehmi’yi kapatıp Enis’i arayarak “Büyük hatip olunca tabii ki bal aktı ağzından” diyeyim...

Enis’i kapatıp Fatih’i bulup “Dünyayı yine salladı zangır zangır” diyeyim...

Fatih'i kapatıp Ertuğrul'u bağlatıp "Eli nurlu, neye değse dü-
zeliyor yani" diyeyim...

Ertuğrul'u kapatıp...

000'a basıp telefonumun dinlendiğinden emin olayım...

≈≈≈

Yazıma oturayım...

"Başbakanımızın dediği gibi" diye yazıya gireyim...

"Muhteşem eseri ortadadır" deyip çıkayım...

≈≈≈

Bitince, yüksekçe sesle "Aynı dağın yeliyiz biz"i söyleyeyim...

"Bi daha bi daha" kısmına gelince üç kez öne doğru zıplaya-
yım...

Bu sefer olmazsa bir dahaki sefere Başbakanım beni uçağına
bindirsin diye dua edeyim...

Daha ben ne edeyim?..

≈≈≈

Bir de bana yalaka diyorlar...

Kurban olayım...

CERN’de yaradılışın sırrını çözmek için ilk anti madde deneyleri 2002’de...

İmam Başbakan oldu...

≈≈≈

2004, atom altı parçacıklar hızlandırıldı...

İlkokul yardımcı kitaplarına, “Oku Ali oku... Ali Yasin oku... Oku Ali Yasin oku... Nine bana zerde yap...” eğitici sayfaları konuldu...

≈≈≈

2005...

Evrenin sırrını çözmeye çalışan CERN’deki müthiş deneye, bizim medyanın ilk kez ilgi duyup, heyet halinde bakmaya gittiği yıl...

Gördükleri ilk keçi sakallı adama “Abi dünyayı patlatmayın sonra... Ehe he he...” diye espri yaptılar...

Zaten adam garson çıktı...

≈≈≈

CERN laboratuvarı yerin dibinde, 27 kilometre uzunluğunda...

Projeye katılan yirmi ülke:

Avusturya, Belçika, Bulgaristan, Çek Cumhuriyeti, Danimarka, Finlandiya, Fransa, Almanya, Yunanistan, Macaristan, İtalya, Hollanda, Norveç, Polonya, Portekiz, Slovakya, İspanya, İsveç, İsviçre, İngiltere...

Kâinatın oluşumundaki sır çözülürse, dünya üzerindeki yaşamın geleceğinin de belirleneceği açıklandı...

2006...

Uçaklar iyi uçuşsun diye pistte deve kesildiği sene...

≈≈≈

2009...

Dünyada 13 bin bilimsel yayın CERN'i izliyor...

TÜBİTAK, **Darwin**'in yaratılış teorisini dergisinden çıkarttı...

Onu oraya koyan editörü de kovdu...

İktidarın gazetesi "**İnsanı Cenabı Hak toprağa üfleyerek yarattı...**" derken... Vali "**Allah'ın adının karpuz çekirdeğinde zaten yazılı olduğunu**" açıkladı...

≈≈≈

2010...

Atom altı parçacıkların eksi 270 derecede dev mıknatıslara yerleştirilmesi tamamlandı...

Cüppeli Ahmet Hoca, canlı yayında cennette her Müslüman erkeğe kaç bakire huri düşeceğini açıkladı...

≈≈≈

2011...

Bilim adamları 13.5 milyar yıl önce kâinatın nasıl oluştuğunu öğrenmek için en büyük deneyi yapıyorlar bugünlerde...

Dünyanın gözü CERN'de...

Çağdaş bilim varoluşun sırrını bulmaya çalışıyor...

Dünyanın dört bir yanında 300 bin bilim adamı deneyi ve sonuçlarını izliyor...

Hükümet mollaları kadroya almaya karar verdi...

≈≈≈

Onlar yaşamın nasıl oluştuğunu araştırırsınlar...

Biz nasıl yıkılacağını biliriz...

ASKERLER

Aklına gurur duyacağın başka bir şey gelmediğinde, oturup söylersin ya usta...

Çanakkale...

Büyük Taarruz...

Sakarya...

Çünkü sanatta, ekonomide, tıpta, tarımda, ilimde, bilimde gurur duyacağın pek bir şeyin olmadığı için... Eh işte yedi düvele karşı süngü ile kurulmuş bu Cumhuriyet'tir yüreğindeki gurur...

≈≈≈

Askerler, milleti yanlarına alarak bu Cumhuriyet'i kurarken, **"Padişahın ümmeti"** olarak arkadan vuruyordu ve arkadaşın dedesi kesivermişti Kubilay'ın başını...

≈≈≈

Şimdi...

Kendi hiyerarşisi içinde işleyen, yapılan yoklamalarda her zaman toplumun birinci derecede güven duyduğu (siyasetçi en güvenilirmez çıkarken)... Yıkıcılığın-bölücülüğün girmediği tek kurum orduya, parmağını sokmuş karıştırıyor siyasetçi...

Terfi edecek tüm subaylar hakkında acele birer suç iddiası ortaya atarak...

Ve "Hakkında iddia olan orada duramaz" diyerek...

Eeeee...

Sormazlar mı adama; hakkında iddia olsa da, Cumhurbaşkanı, Başbakan, Bakan olarak orada oturmaya devam ediyor da insan...

Zimmet...

Evrakta sahtecilik...

Kalpazanlık...

Sahtecilik...

Hakkında sadece **"irtica ile mücadele planı"** iddiası olunca mı hesap soruluyor, itiliyor, kakılıyor, terfi edemiyor komutan?..

≈≈≈

O askerler bizim askerlerimiz...

Siz gönderdiniz onları o ocağa...

Onlar Anadolu'dan, Trakya'dan çocuklarınız...

Günahtır usta...

PARMAK

“Tahrik edici parmak” ikiye ayrılır:

–İç parmak...

–Dış parmak...

Nitekim İçişleri Bakanı gerek İnegöl'deki, gerek Dört Yol'daki olaylarda “tahrik edici parmaklar” olduğunu açıkladı...

“Beyefendi acaba işin altındaki...”

“Parmak... Şimdi parmak gelip de bir nevi ne yapıyor?..”

“Tahrik...”

“Gördünüz mü işte...”

≈≈≈

Kalabalığın arka tarafında duran muhalif vatandaş, İçişleri Bakanına “Terörü kim önleyecek, dışarıda asker bırakmadınız” diye bağırdığında ise “tahrik edici parmak” olarak yakalanıp karakola götürüldü...

Vatandaş “parmak”tan da öteydi aslında...

Soyadı; **Kolcu**...

≈≈≈

Tüm bunlar olurken İçişleri Bakanının yanında komando üniformalı bir korgeneral duruyordu gördüyseniz...

Aslında o da “parmak”...

Çünkü “**Balyoz**” kapsamında hakkında “tutuklama” kararı var...

Yani İçişleri Bakanının “seni yakaladım” diye, onu yakalayıp parmaklık arkasına kapatması lazım...

Bence böyle devlet ve devleti yöneten böyle kadrolar parmakla gösterilecek kadar azdır...

Düşünün:

General teröristi, polis de generali kovalıyor...

Ve generalin hapishaneye girme olasılığı, kovaladığı teröristten fazla...

Ama siz Türkiye'yi paramparça edenleri hâlâ görmüyorsanız... Ve artık tabana yayılmaya başlayan çatışmalarda “**tahrik edici iç-dış parmak**” arıyorsanız...

Ne yapabiliriz?...

Allah'ın parmağı yok ki...

BAŞIMIZA NE GELDİ?..

Çoktandır bunu düşünüyorum:

“Başımıza ne geldi?..”

≈≈≈

Bence her şey şöyle başladı:

Köylüler birer televizyon aldılar, akşamları başına toplanıp baktılar televizyona...

Erkekler; uzun bacaklı kızları, üstü açık arabaları, arkası çift yırtmaçlı ceketleri gördüler... Kadınlar; geniş mutfaklara, fırından çıkan kızarmış tavuklara, çamaşır makinelerine, buzdolaplarına baktılar...

Çocuklar-gençler; bisikletleri, çikolataları, dondurmaları, öpüşen kızları-oğlanları izlediler...

Tüm bunların solduğu yere “şehir” gitmeye karar verdiler...

≈≈≈

Ve köyleri boşaltıp hep birlikte şehre geldiler... Ama ne erkeklerin –üstü açık olmasa da– arabaları oldu, ne kadınların geniş mutfakları, ne çocukların çikolataları...

O zaman kızdılar...

Bunun çaresi olarak; sosyalizmi “dinsizlik” saydıklarından... Kapitalizm ise onlara oturdukları yerde ev araba çikolata vermediğinden... En kestirme yol “tevekkül ile şükredip, kadere sığınmayı” seçtiler...

İşte o sırada **Tayyip Erdoğan**’a denk geldiler...

≈≈≈

AKP; kendini arayan köylülerin iktidarındır...

≈≈≈

Ama sorun çıktı...

İktidarın çocukları zenginleşirken, türbanlı hanımlar ciplere binerken, erkekleri ihale alırken...

Öbürleri eski günlerini arar oldular...

İşsizlik, yoksulluk, bakımsızlık, yalnızlık, unutulmuşluk ve uğradıkları ihanet canlarını yaktı...

≈≈≈

Ve köylüler yine kızdılar...

İşte şimdi bu noktadayız:

Ben de köylü olduğum için bilirim; her şeyi berbat ettikten sonra aklım başıma gelir...

Belki de gelmez...

GAZZE'DE ÇOCUK OLSAM...

Yakılmış-yıkılmış Gazze'de bir çocuk olsam...

Televizyondaki-radyodaki haberlerden bir geminin bana çikolata getireceğini duysam...

Belki yanında şeker...

Belki bir oyuncak...

Hadi hiçbirisi olmadı, sadece gemiden bize “yardım” getiren insanların indiğini görsem... Çocukluktur bu; sadece koşsam, sadece ortalık şenlense, sadece öylesine durduğum yerde zıplasam...

Beklesem...

Gözüm ufukta...

Üzerinde muhtemelen çikolata, şeker, oyuncak kutuları ile bir gemi olsa aklımda...

Ve de evdekileri mutlu edecek makarna, pirinç, un, tuz...

İçim içime sığmasa, arada bir koşu eve gidip, sonra gemiyi kaçırmamak için son hız geri iskeleye koşsam...

Gazze iskelesine otursam...

Ve bir haber gelse; gemileri askerler durdurdular, girip amburları bastılar, içindeki insanların kimisini vurdular...

Muhtemelen şişman kaptanı bağladılar...

Kırıldı, döküldü, darmadağın oldu şekerler, oyuncak kutuları, demek ki gelmeyecek çikolatam...

Ağlardım...

Benim üzerimden oynanan büyük ve kanlı oyunun farkında olmadan...

Bir tarafın benim çikolatamla bir “ambargoyu delmek” peşinde olduğunu... Öte tarafın ise benim çikolatamı “ambargoyu delen tehdit” saydığını hiç düşünmeden...

Çikolatamın bir silah gibi kullanıldığını anlamadan...

Beni bahane ederek; aptallık ile ahlaksızlığın savaştığını aklıma bile getirirken...

Benim ve ikolatamın aslında hiç kimsenin umurunda bile olmadığını bilmeden...

İçinde belki çikolata olacak geminin niye öyle ortalığı ayağı kaldırarak ve âlây-ı vâlâyla yola çıktığını... Ve sonra niye silahlarla bombalarla durdurulduğunu bir türlü anlayamadan...

Sadece ağlardım...

AH'LAR YERDE KALMIYOR

“Ah”lar yerde kalmadı kalmıyor...

Bir karanlık gecede, dört duvar arasında fısıldanan “ah” asla bırakmıyor sebep olanın yakasını...

Bu yüzdendir ozanlar hüznü-yanık türkülerinde belki yüzlerce yılda, binlerce kez tekrarlayıp durdular:

“Alma mazlumun ah’ını...”

İktidarın hışmına uğrayıp da dünyası kararan, elinden emeği alınan, rızkı kesilen, süründürülen, itilen...

Atılan...

Kovulan...

Canı yanan...

Hiç kimsenin yerde kalmayacak “ah”ı...

Ne suç işlediği söylenmeden hapishanelere doldurulmuş bilim adamlarının, hocaların, gazetecilerin, yazarların, terörle savaşmış askerlerin, toplum önderi sivillerin...

Dört duvar arasında sesini duyuramayanların... Onurlu ömrünün son günlerinde, bir hırsız-katil gibi götürülmenin azabına dayanamayıp yataklara düşenlerin...

Kırık gururuna dayanamayıp yaşamına son verenlerin...

Kendi başına kurşun sıkanların...

Bizim Mustafa’nın babasız büyüyen bebeğinin “ah”ı...

“Ah”lar yerde kalmıyor...

“Türkiye’de neler oluyor, her şey tersine döndü...” diyorlar bugünlerde...

“Ah”tır o...

Kendileri bin kat zenginleşirken, göz nuru kurulmuş ekmek kapılarının camlarına asılan “iflas” kâğıtlarının “ah”ı...

Ama en çok...

En çok; oluk gibi kan akıtarak yeryüzünün en onurlu savaşlarından birisini vermiş... Umutla-şevkle, medeniyete -uygarlığa doğru yola çıkmış... Ve tek derdi çocuklarını çağdaş dünyanın birer özgür bireyi olarak yetiştirmek olan bir milletin “**ah**”ıdır...

“**Ah**”lar yerde kalmıyor...

KİM KAZANIYOR?..

Kendinizi kazanmış saysanız da sizin kazanma şansınız yok...

Çünkü hiç yanmadınız...

Hiç sızlamadı canınız...

Vurulmadınız...

Asılmadınız...

Bir sabah yuvanızdan çıkarken, sevgilerinize sarılan kollarınız, çocuklarınızı okşayan elleriniz, paramparça etrafa saçılmadı...

Bombalarla havaya uçurmadılar sizi...

Zincirlere bağlanmadınız...

Kurşunlanmadınız...

Sizi otel odalarına doldurup yakmadılar...

Elleri ayaklarına zincirle bağlı, idam kürsüsüne giderken dahi son sözleri **“Yaşasın tam bağımsız Türkiye”** olan **Deniz Gezmiş** ve arkadaşlarının idam edilişlerinin 38’inci yılıydı dün.

Ve ben bunları düşündüm:

Bu ülkenin aydınlığı, çağdaşlığı, bağımsızlığı için can vermiş ne çok yürekli insan var...

Kimisi asıldı...

Kimisi bombalarla havaya uçuruldu...

Kimisi vuruldu...

Kimisi yakıldı...

Ama hâlâ varlar...

Ve onların her birinin hüznü öyküsüdür, Türkiye’nin **“öz-gürlük ve çağdaşlık yolunun”** uzun destanı...

Ya siz?...

Duvarları kir ve suçla örülmüş sırça köşklerde, bir eliniz yağda bir eliniz balda, mutlu, umursamaz ve vurdumduymazsınız...

Politikanız yalan...

Yolunuz kaypak...

Kimliğiniz sinsî...

İnancınız sahte...

(...)

Ve hiç yanmadınız...

Onun için kazanma şansınız yok...

BAŞBAKAN BERBER OLSAYDI...

Eğer Başbakan karpuzcu olsaydı; (diplomasisi, ulusal barış ve hukuk anlayışı ile kıyaslayarak) kelek karpuz yiyecektiniz.

Mobilyacı olsaydı; televizyonu eğik koltuklarda, yan yatmış biçimde oturarak izleyecektiniz...

Berber olsaydı; kulağınızın ucu yoktu...

Mimar olsaydı; eve pencereden girmek zorundaydınız...

Şoför olsaydı; Beşiktaş yerine Ömerli Barajı'na gitmiştiniz...

Terzi olsaydı; ayağınızda, bir paçası öbürüne göre on santim kısa pantolonla ortalıkta dolanıyordunuz...

Jokey olsaydı...

Ayakkabıcı olsaydı; topal topal öyle gidiyordunuz...

≈≈≈

Ama ne yapacaksınız?...

O devlet adamı...

Türkiye'yi yönetiyor...

Ve size “**hukuk**” vaat ediyor...

Bir de “**demokrasi**”...

≈≈≈

Neyse ki bu toplumun belki yüzde ellisinden fazlası demokrasinin ne olduğunu elbette bilmiyor.

Karpuzun iyisini seçebiliyor, dar ayakkabıyı algılıyor, berberin-köftecinin-terzinin iyisinden anlıyor...

Ama demokrasi?...

≈≈≈

Söyler misiniz:

Tüm milletvekillerini tek başına seçen, kimin Cumhurbaşkanı olacağına tek başına karar veren, TBMM Başkanını tek başına belirleyen tek kişilik bir iktidara, yeryüzünde “**demokrasi**” diyebilecek bir başka memleket var mı?..

Ya da:

Hoşuna gitmeyen kim varsa çökerten, işine gelmeyi söyle-yeni ülkeden kovan...

Beğenmediği lafı ağzına alanı paralayan, istisnasız muhalif-lerini ne yapıp yapıp hapishanelere dolduran... Kendileriyle ilgili dosyaların kapağını açan savcılar-yargıçları dahi sürüm sürüm süründüren bir iktidar sahibi “**demokrat**” olabilir mi?..

Ve o şimdi size bir de anayasa yapacak...

İyi mi?..

SENDİKACI

Seni anlıyorum sendikacı...

Kafan-kıçın oynuyor...

Kıvırmaya çalışıyorsun, kaytarmak istiyorsun, tüymeye niyetin var...

Ama olmuyor...

Eminim elinden gelse direnmekte olan TEKEL işçilerini hemen evlerine gönderip, bir koşu Başbakan'a varıp, ellerini ovuşturarak, başın popondan daha aşağıda eğilerek teknil vereceksin...

Ama yapamıyorsun...

≈≈≈

(Bu yazıdaki "sendikacı" asla emeğini-ekmeğini arayan işçilerimizle birlikte düşe kalka yürekten ve içten mücadele eden sendikacılarımız değildir...

Bu "sendikacı"nın kim olduğuna ise en iyisi mi direnen işçilerimiz karar vereceklerdir...)

≈≈≈

Televizyonda gördüm seni...

İktidarın işçileri "ret" etmesini açıklarken eveleyip geveliyordun...

İşçiler alın terleri için, ekmekleri için, insan gibi yaşamak için eylem yapıyorlar diye sanki mahcuptun...

İşçiler suç işlemişler gibiydi sanki...

Bıraksalar kaçacaksın iktidarın arkasına...

Seni anlıyorum sendikacı...

≈≈≈

1986'dan 2002'ye kadar özelleştirmeden sağlanan gelir 8 milyar dolardı...

2002'den bugüne kadar elde edilen gelir ise 40 milyar dardır...

Bu paradan iktidarın yandaşları nasiplerini aldılar...

İktidarın çocukları zengin oldular...

Bu parayla kömür-kanepe dağıtıp iktidar ömrüne ömür kattı...

Zenginler ekonomisi işledi tıklar tıklar...

İşçileri ise kovuldular...

İşte bu kadar haklı bir direniş herkesin yüreğini yakarken...

Ankaralı kadınlar, direnen annelerin bebeklerine süt yetiştirirken...

İstanbul-İzmir'den insanlar, kar altındaki emekçilere hırka-kazak taşıırken...

ABD'den Japonya'ya, Almanya'dan Belçika'ya kadar işçilere destek gelirken...

Vicdanı olan herkesin burnunun direği sızlarken...

Sen kıvırıyorsun...

Her haklı ve yürekli dava adamı gibi aslan kesilip kükremek yerine, sanki ezilip büzülüyorsun...

Eveleyip geveliyorsun...

Farkındayız; elindeki nasırdan başka hiçbir gücü olmayan işçiler ile güçlü-egemen iktidar arasında kaldın...

Utanmasan çoktan tüyeceksin sendikacı...

Hani bir gün kızıp da bana “Sen bir halt olamazsın” demiştin...

Oysa başardım baba...

Önceki gün açıklanan “**Balyoz Darbe Planı**” içindeki “**kullanılacak gazeteciler**” arasında yer aldım...

Herkese telefon açıp, listede olduğumu söyledim.

İşleri biraz kırık giden enişteme de haber verdim, çok sevindi sordu:

“Ne kadar verecekler?”

“Ne?..”

“İkramiye...”

≈≈≈

Bunun şerefi yeter...

Türk Silahlı Kuvvetleri darbe yaparsa, bana güveniyor demek ki...

≈≈≈

Listede tam 137 kişiyiz, ben önlerde bir yerdeyim baba...

Bir “**asılacaklar**” listesi var.

Olduğum “**kullanılacaklar**” listesinin bir kopyasını alıp, adım altını kırmızı kalemle çizip el altında bulunacak yere astım.

Darbe olduğunda bir yanlışlık yapmasınlar diye...

Hani biri asılacak, öbürü sevilecek (!) iki mahkûm fıkrasındaki sevilecek olanın yaptığı gibi...

≈≈≈

Götürülürken durup durup uyarıyordu celladı:

“Karıştıрма sonra...”

Onu asıp, beni seveceksin...”

≈≈≈

AKP karşıtı ne kadar gazeteci-yazar varsa tümünü “**kullanılacaklar**” listesine koymuş “**Balyoz Darbe Planı**” yazarı.

Ve baktım “**kullanılacaklar**” listesinde olanların hepsi asker karşıtı yazılar yazmışlardı dün, kullanılmadıklarını kanıtlamak için...

Bundan sonra da “**asker yanlısı**” gözükmemek için AKP’yi eskisi gibi eleştiremeyecekler, çünkü listede oldukları hiç akıllarından çıkmayacak...

Böylece “**darbe planının**” ilk yan ürününü dün toplamaya başladılar “**darbe planı**”nı planlayanlar...

≈≈≈

Ben?..

Ben “**kullanılacaklar**” listesindeyim...

Bir an “Ya öbür listede **Abdurrahman Dilipak**’ın, **Nazlı Ilıcak**’ın, **Emre Aköz**’ün, **Cengiz Çandar**’ın, **Fehmi Kuru**’nun arasında olsaydım” diye geçti aklımdan ve sana haber vereyim dedim...

Başardım baba...

Gülben Ergen olsun, **Zerrin Özer** olsun, **Tuba** olsun, **Yeşim Salkım** olsun, **Sibel Can** olsun oradaydılar.

Förstleydi **Hayrünnisa Gül**; gece siyahı uzun etek üzerine, dik yakayla kendini tamamlayan okyanus köpüğü beyazı bluzu, senenin şıklık simgesi sedef düğmelerle ahenge katılan armonik bütünlük içinde çok şıktı. Aksesuar olarak pırlantanın derin maviliği içinde rüyamsı yüzüğü, kumaşın özgürlüğüyle bezenmiş, pırıltılı siyah topuklu ayakkabıların olağanüstülüğü ile göz kamaştırıcıydı...

Başında; türban...

≈≈≈

Çok güzeldi Cumhuriyet resepsiyonları...

Bu sene förstleydi'nin uzattığı eli sıkmayarak maneviyata ve imana bağlılığını kanıtlayan Cumhuriyet TRT'sinin Genel Müdürü **İbrahim Bey** ile Cumhuriyetimiz manevi manasını da kazanırken, mönüdeki şerbet, **Said-i Nursi** Hazretlerinin ruhunu şad ediyordu...

Elektrikler kesilince asansörde kapalı kalan açılımdan sorumlu İçişleri Bakanı **Beşir Atalay**'ın, dualar-tekbirler eşliğinde asansörden çıkartılması ve açılımı resepsiyona yetiştirmesi, Rabbimizin Cumhuriyet'e bir nimeti olarak geçti tarihe...

O sırada eski Genelkurmay Başkanı **Yaşar Büyükanıt**'ın, resepsiyonda karşılaştığı **Ergenekon** savcılarına sorduğu şu şakamsı soru ise Hoca Efendi Hazretlerinin mübarek elinin Cumhuriyet'in üzerinde olduğunu gösteriyordu:

“Beni almaya mı geldiniz?..”

≈≈≈

“Hani **Atatürk** yok muydu?” dersiniz...

Pastadan çıktı...

Samsun’a, Sakarya’ya, İzmir’e çıkmalarının ardından, **Faruk Saraç**’ın tasarımıyla ilk kez resepsiyonda, altı metre boyunda, dört metre eninde bir pastadan çıkan **Gazi Hazretleri**, o an kendine gelseydi soracaktı:

“Nereye çıktık **İsmet**?..”

“Pastanın üzerindeyiz paşam...”

“Şu toplanmış bizi yiyecekmiş gibi bakan, iaşesini alamamış tiyatro esnafı mıdır?..”

“Hayır **Gazi Hazretleri**, Cumhuriyet’ten geri kalan...”

ATATÜRK'ÜN KIZLARI (!)

Onlara öyle bakıyorum...

Döpiyes giyiyorlar, yüksek topuklu siyah ayakkabıları var, kuaförden çıkmış, birazdan kuaföre döneceklermiş sanki...

Bakımlı ve şıklar...

Başları açık ama genelde boyunlarında bir eşarp bağlı. Her an örtünmeye hazır gibi...

Arapça bir şey duydukları an örtecekler belli ki...

Onları AKP kulislerinde, Başbakan'ın fotoğraflarında, belediye ya da bakanlık kademelerinde dolanırken görürsünüz.

AKP'yi savunurlar...

Başbakan'a hayranlar...

İktidarla adeta kırıştırırlar...

≈≈≈

AKP'nin kadın haklarını içine sindiremediğini bal gibi biliyorlar. İktidar adamlarının çağdaş kadınlardan hazzetmediklerinin tabii ki farkındalar.

Cin gibiler...

AKP'nin kendi kadınlarını evlere kapattığını... Onların yerine –badem bıyıklı erkekler topluluğu görüntüsünü perdelemek için– kendilerini kullandıklarını... İktidarın vitrininde imaj-manken olarak yer aldıklarını elbette anlıyorlar...

Aslında bir beleş ikbal fırsatını değerlendiriyorlar...

Zeki ve kurnazlar...

≈≈≈

Son zamanlarda sağda-solda foyaları ortaya çıkmaya başladı. Medyada sık sık suçüstü haberlerini görüyorsunuzdur...

Rüşvet pazarlığı yaparken... Ormanda devlet işi görüşürken... Arazi-marazi kapatırken... İş bağlarken...

Akıllarınca entrika çevirirken...

≈≈≈

Ben ise; sahtekârlığı, çıkarıcılığı, ikiyüzlülüğü erkeklere hadi yakıştırırım da, kadınlara hiçbir zaman yakıştıramam...

Onlara hep güvendim...

Benim için tüm kadınlar, her zaman “**Atatürk’ün kızları**” oldular...

Yıllardır “Bin erkek olacağına, bir kadın dostum olsun” diye yazıp-çizip durdum...

Onlar beni sevdiler, ben onları...

≈≈≈

İşte böyle sızlanırken, yine de bir kadının dizinin dibine oturup mırıldanmak isterim:

”Onlar AKP’nin kızları...

Sıkma canını...”

Başkan:

“Sayın üye... Lütfen efendim... Kanuna ‘Milletvekili günde 400 gram kuzu kuşbaşı yer’ şeklinde bir ek madde konulması mümkün değil efendim...”

Üye:

“On gündür et yememiş bir arkadaşınız olarak..”

Başkan:

“Sayın üye, et yemediyseniz Sayın **Burhan Kuzu**’ya öyle bakmayınız efendim... Rica ederim sayın üye...”

Üye:

“Beslenme eksikliği hususunda, pirzola olsun, biftek olsun, köfte olsun yediysem aha benim de...”

Başkan:

“İstirham ediyorum sayın üye... Bilhassa ‘beslenme eksikliğinden saçım döküldü’ sözünü geri alınız... Siz zaten kelsiniz sayın efendim...”

Üye:

“Bilhassa protein noksanlığından...”

Başkan:

“Sayın üye... Nereden çıkartıyorsunuz arkadaşların inceldiğini?.. Sayın Muharrem İnce aç kaldığından değil efendim...”

Üye:

“Yanında salata ile bir miktar az pişmiş...”

Başkan:

“Bir dakika efendim... Bazı arkadaşlarımızın ‘düğüne gidip altın takacağım’ diye zam istemeleri makul olabilir... Kimi arkadaşlarımızın ‘Davulcuya bahşiş de geçici madde olarak girsin’ şeklinde önerge vermeleri de tutanaklara geçti... Ama ‘pirzola giderleri’ diye bir madde içtüzüğe aykırı, rica ederim...”

Üye:

“Et yemeyecek miyiz?..”

Başkan:

“Sayın üye efendim et yemeniz lazım ama muhalefet kelimesinin son hecesinin et olması, muhalefetin etsiz olmayacağı manasına gelmez...”

Üye:

“İncik tarafından yağsız...”

Başkan:

“Efendim burası yüce Meclis. Kasap dükkânı mı?..”

Üye:

“Sosyal demokr-et olarak...”

Başkan:

“Efendim bakın bizim iktidardaki arkadaşlarımız memleketi yediler, kimse duymadı... Siz 400 gram et yiyeceksiniz diye millete rezil oldunuz...”

Üye:

“On gündür et yememiş birisi olarak...”

Başkan:

“Zıkkımın kökünü ye... Kestim koyunu... Pardon sözünüzü...”

ATATÜRK'Ü SİLEMEZSİNİZ

Onu silmek istiyorsunuz...

Ama onsuz olmaz...

Marşları dahi olmadan, hadi kırmızı halıda yürüyün de görelim...

≈≈≈

Farkındayız aslında...

Sıra **Atatürk'**te...

Onun kurumlarını yıktıktan, eserlerini sattıktan, miraslarını dağıttıktan, aydınlarını susturduktan sonra...

Sıra onda...

≈≈≈

Çünkü, ondan korkuyorsunuz...

Anadolu'da girdiğiniz kahvehanelerin duvarında çerçevesi karşınıza çıkıyor...

Okulların önünden geçerken, pencerelerden onun şarkılarını duyuyorsunuz... "Resim çiz" diyorsunuz çocuklara, size **Atatürk'**ü çizip getiriyorlar...

Çağdaş kadınların boynundaki eşarp, köylünün başındaki şapka odur.

Karşısına Suudi parası ile koca cami diktiniz ama nereden baksanız Anıt Kabrini görüyorsunuz...

Takvimin her sayfasında o var...

1881'den başlıyor...

Cebe indirdiğiniz paraya baktığınızda dahi; orada gülüyor size...

≈≈≈

Onu silmek istiyorsunuz...

Çünkü o hâlâ en büyük engel...

Onun ulusuna çağrıları hâlâ sürüyor ve sizden çok onu dinliyor bu ülkenin henüz aklını yitirmemiş olanları...

Onun modern devlet, çağdaş ülke anlayışı üzerinde, sizin ilkel ortaçağ tasarımlarınız asla durmaz...

Ancak onu silebilirseniz...

Belki...

≈≈≈

Onu silmek için dahi ona gereksiniminiz var...

Onun bıraktığı bağımsızlığa, onun egemenlik sınırlarına, onun hâkimiyet anlayışına, onun temel yasalarına...

Onun makamına...

Onun koltuğuna...

Onun size sağladığı özgürlüğe...

≈≈≈

Onu silmek istiyorsunuz...

Başka işiniz mi yok “Dersim katliamı” diye televizyonlarda, gazetelerde, kürsülerde bir adım daha, onu “katil” gibi göstermek çabanız?..

Daha dün işlenen suçlar, hainlikler, ihanetler, kıyımlar, cinayetler, korku örtülerinin altında gizlenirken...

≈≈≈

Ne yapalım...

Ancak onu bu ulusun kalbinden silebilirseniz, başarabileceğinizi düşünüyorsunuz...

Bunun için saldırıyorsunuz...

Hırsla, kinle, nefretle...

Ama onu yüreklerimizden silemezsiniz...

SEN KİM, İLERİ DEMOKRASİ KİM?..

Sormuştu ya size;

“Şimdi biz neye geçtik?...”

“İleri demokrasiye...”

Demokrasinin normalini uyguladı çünkü, ilerisi kalmıştı...

≈≈≈

Sen kim, ileri demokrasi kim...

Bu ülkenin akıllı kaymış liberalleri, demokratları, aydınları, biraz geç de olsa bunu öğrenmeli bence; dinciden demokrat olmaz...

O tartışmamayı öğrenmiştir...

Onun kendine göre doğrularının aksi asla söylenemez...

Savlarından “**şüphe**” etmek bile günahkâr kılar da insanı, maazallah yok edilmeye kadar götürür sizi...

Sıkıysa önerin bakalım:

Mesai saatine denk gelen ve işleri aksatan oruç-iftar vakitlerinin on dakika değiştirilmesini... Ya da teknoloji harikası temizlenme yöntemleri gelişmişken, sıvazlamalı abdest şeklini... Kuran’da olmadığı halde; türbanı, kurbanı...

Bütün dünya yiyor, bir şey olmadığına göre hadi bir lokma domuz eti yenilmesini...

Hadi en hafifi; düğünde dansı...

Dinci ile tartışın da görelim...

≈≈≈

Dini siyasete-ticarete alet etmemiş, sadece temiz dünyasında yaşayan dindarları tenzih ederim, onlarla ilgisi yok bu dediğimin...

Ama dinci...

Yani dini siyasette, ticarete kullanan...

O asla demokrat olamaz...

O tartışmamayı öğrenmiştir, tahammül edemez aksi görüşlere, onların kafalarında uzlaşma kültürü yoktur...

≈≈≈

Bu nedenle hep azarlıyor sizi...

Tahammülsüz...

Hoşgörüsüz...

Asla eleştiri istemiyor...

Eleştirildiğinde deliye dönüyor, yırtınıyor, bağırıyor, çağırıyor, azarlıyor...

Olmadı işte kaç gündür izliyorsunuz sesini yükseltenlerin başına ne geldiğini; dövdürüyor, coplatıyor, yerlerde sürükletiyor...

Daha da olmadı, hapishanelere dolduruyor ağzını açanları.

Ve siz ondan “**demokrasi**” bekliyorsunuz...

Hem de ileri demokrasi...

Öyle mi?..

ADAM OLACAKSIN!..

Öyle eskisi gibi değil işler...

Her şey değişti...

Hâlâ anlamadıysanız, anlayacaksınız...

İmamı “**Başbakan**” yaptınız, içki içmek istiyorsunuz bira-
der...

Olmaz öyle şey...

Adam olacaksınız!..

≈≈≈

Yok öyle açık havada bira-mira...

Rakı dört yanı kapalı yerde, sigara dört yanı açık yerde içile-
cek... Yok eğer, illa ikisini bir araya getirmek istiyorsanız...

Bir içeri, bir dışarı...

Koşacaksınız...

Adam olacaksınız!..

≈≈≈

“Çok mesafe aldık, çoğu gitti azı kaldı, inşallah onu da ya-
parız...” dediğine göre adamımız...

Maazallah “**aksırıp-tıksırırken**” biri gördü mü diye sağa-sola
bakacaksınız...

Şeriatçıdan demokrasi beklemek gibi bir ahmaklığı kim ya-
pabilir?..

Ve kızlardan 45 santimetre uzak duracaksınız...

Adam olacaksınız!..

≈≈≈

Kars’takine kafayı taktığına bakmayın siz, bütün heykeller
“**ucubedir**” aslında imama göre...

Ben söyleyeyim; sanat görmek istiyorsanız, ha bire şiir oku-
yor ya size... Onun şiirini bunun, bunun şiirini öbürünün adı ile...
Artık hangi şiir kimindir, siz anlayacaksınız...

Adam olacaksınız!..

Duyuyorsunuzdur; aralıksız “**ahlak, terbiye, edep**” diyor...

“Oy”unu satan avantacı-beleşçiye 2 katrilyonluk kömür gönderirken... Ve böylece sağladığı iktidarda yandaşları bin defa köşeyi dönerken... Demek ki siz daha çoook benzini dört liradan yakacaksınız...

≈≈≈

Sekiz yıldır biz ve okurlarımız anlatamadık gitti...

Sıradan petrol zengini bir Arap ülkesine benzemeyi istikrar ve büyüme sandınız... Cumhuriyeti yok etmeyi, laik hukuk devletini tekmelemeyi ise demokrasi...

Şimdi ben en çok; bu iktidarın “**müthiş demokratik açılımlar yaptığı**nı” söyleyenlerin, iki satır eleştiri yazısı yazınca, hapse atılmak üzere mahkemeye verilmelerine gülerim...

Yok öyle eleştirmek-meleştirmek...

Adam olacaksınız!..

ŞİKE

Anladığım kadarıyla şikeciler hocaya soruyorlar:

“Hocam şike caiz mi?..”

Hoca:

“Niyete bağlı... Kalbini temiz tutacaksın...”

“İyi niyetle hocam...”

“Kalbin temizse caizdir...”

“Benim içimde hiç kötülük yoktur hocam... Yani böyle bir kötü şey görsem hemen şey yaparım...”

“Allah razı olsun...”

≈≈≈

Eğer devletin içine tarikat geçip oturmuşsa ve cemaat ülkeyi yönetiyorsa, bu gibi şeyler normaldir.

Şikeci sorar:

“Hocam şimdi ben para alıp gol yersem...”

Hoca:

“Ofsayt çizgisinin dışından mı, içinden mi?.. Bilhassa dışındaysan bir şey olmaz...”

“Ben kaleciyim hocam...”

“O vakit harama el sürmeyeceksin, bırak geçsin...”

“Ya top auta gittiye?..”

“Kazaya kalır...”

“Bir dahaki sefere mi?..”

“Bilahare atılır... Buyuruyor ki ‘İnna ki bil kavmin şut-el bel kalle’ diyor... Yani parayı alan kaleye şutu çeker...”

≈≈≈

Eğer ülke ekonomisine “**yeşil sermaye**”, tasarrufa “**faizsiz bankacılık**”, markete “**helal gıda**”, eğitime “**türban**”, liyakate “**badem bıyık**” yerleşip oturmuşsa, şikenin caizi, caiz olmayanı normal...

Şikeci:

“Hocam, şimdi baktım ki top geliyor...”

Hoca:

“Kalbin temiz olacak...”

“Şike için dolar almışsam...”

“Sünnet-i ayni...”

“Ya avro almışsam...”

“Farz-ı kati...”

≈≈≈

Bunlar normal...

Eğer memleketin yönetiminde kıstas; demokrasi, hak, hukuk gibi evrensel değerler değil de “helallik” olursa...

Şikeci:

“Hocam şimdi ben topa vurdum...”

“Amin...”

“Ama top bizim kaleye girdi...”

“Kısmet-i nefsin...”

“Ya yakalanırsak hocam?..”

“Ben selamet, sen kodestesin...”

TERSİNE AKMAZ NEHİR

(Dün bir genç okurumun gönderdiği "Mutsuzum" e-postası üzerine bu yazı...)

Artık tahta tekerlekli otomobiller geri gelmeyecek...
Tel dolaplar, gaz ocakları, yandan çevirmeli telefonlar...
Kömür ütüler...
Buğday saplarından yapılmış yelpazeler...
Fitilli lambalar...
Hepsi geride kaldı...

≈≈≈

Çünkü çağdaşlık nehir gibidir...
Tersine akmaz nehir...

≈≈≈

Çocuklar artık duayla değil, teknoloji ile uçulduğunu öğrendiler...

Onlara kendisini leyleğin getirdiğini boşuna söylemeyin, sonra sizin bir aptal olduğunuzu düşünecekler...

Kırk sene öncesinin Ankara'sındaki telefon kapasitesinin neredeyse on katından fazlasını, "cebinde" taşıyor bizim yenge...

Açıp da düğünde kimin daha iyi oynadığını kızına söylemesi, o zamanki Cumhurbaşkanı ile Başbakan'ın acil görüşmelerinden belki otuz kat daha hızlı...

Televizyonlar, her evi bir dershaneye çevirdi...

Oturup da Muhteşem Yüzyıl'ın önemli şahsiyeti Sümbül Ağa'nın şanlı tarihimizdeki önemini ilk kez öğrendi mahalleli...

İman kuvveti ile bir gün uçmak yerine, gözleri havada uzaydan UFO'ların gelmesini bekliyor artık köylüler...

İmamın boynunda kravat...

Dar etekli türbanlıların altlarında birer cip...

Er geç öbürleri de isteyecekler...

≈≈≈

Kısacası...

Çağı durdurmak, engellemek kimsenin elinde değil...

Sorunlar çıkabilir...

İhanetler, beceriksizlikler, gafletler olabilir...

Mutsuz oluruz...

Gizli gizli ağlarız, canımız yanabilir...

Zaman zaman vururuz dizlerimize...

Kahırlarımızın biri gider biri gelir...

≈≈≈

Ama çağı geriye çevirme şansı yoktur yobazın...

Çağdaşlık nehir gibidir...

Tersine akamaz nehir...

HUKUKU GERİ İSTEYİN

Her şeyinizi kaybedebilirsiniz...

Huzurunuzu...

Özgürlüğünüzü...

Geleceğinizi...

Umutlarınızı...

Hukuk varsa, onları geri alma olasılığı vardır...

Gidip “**adalet**” denilen bir yüce kapının önünde bekler, o kapı açıldığında elinizden alınanları hukuktan geri istersiniz...

Hatta canınızı aldıklarında, hukuk varsa, o bedelini mazinize iade eder...

Ama hukuk yoksa...

Kesilmiş bir ağaç gibi geri dönülmezliğin ve yakılmanın yazgısı kalmıştır size...

≈≈≈

Hukuk size lazım da olmayabilir...

O an için hukuka gereksiniminiz yoktur belki...

Uzakta bir yerde hukukun olmayışına aldırmayıp gözlerinizi yumar, kulaklarınızı tıkar, vicdanınızı susturabilirsiniz...

“**Benim dışımda**” diyerek aklınızı kapatabilirsiniz...

Uzakta da olsa, çökmüş yuvaların, ağlayan çocukların, yakılan yaşamların, zulmün varlığı sizi ilgilendirmeyecek kadar “**insan**”sanınız...

Sorun yok zaten...

≈≈≈

Dönüp bir bakın...

Binlerce insan...

Hukuku arıyor, çoluk çocuk, on binler...

Dünkü gazetelerde vardı; sadece “bağırdı” diye 500 öğrenci hapiste...

Hiç saymış mıydınız?..

Hücrelere kapatılmış, suçunun ne olduğunu dahi bilmeyen, hakkında hiçbir mahkûmiyet bulunmayan yaşlı, genç, kadın, erkek, ünlü, ünsüz, bilinen, bilinmeyen ne çok insan...

Başlarını vuracak duvar yok, yüksek mahkemeleri değiştirdiler... Alt mahkemeleri kendi kadrolarından kurdular...

Çaresiz kalan yargıçlar, savcılar cüppelerini atıp lanet okuyarak gittiler...

Direnenlerin yaşamları karardı...

Zulüm sahibinin kirli dosyalarını araladığı için kaç yargıcın, kaç savcının, kaç hukuk devleti adamının yaşamı karardı?..

Haberiniz var mı?

Hukuksuzlukta dünyanın dördüncüsü, Avrupa'nın birincisi oldu ülkemiz...

Suçsuz insanlar hücrelerde...

Her sabah demir parmaklıklar arasından hukuku bekliyorlar...

Gelen yok, giden yok...

≈≈≈

Hukuk kimsenin değil, sizin...

Yollara düşün...

Bağırın...

Çağırın...

Çığlık atın...

“İnsan” sınızdır...

Sizi ilgilendirir...

Gidin hukuku geri isteyin...

ARTIK SİZ BİLİRSİNİZ

Gitmek isteyenlere kamu servisleri, belediye otobüsleri, tren, vapur bedava...

Her şeyi veriyorlar üstelik:

Tişört...

Şapka...

Yelek, mendil, gözlük...

Şemsiye...

Yani çıplak git, bedavadan giyin gel...

Bir tek kıcı açıkta kalır insanın... Ona da iki şapka kapıp da birisini kapattın mı...

Parfüm; haşere ilaçlama pompası ile gül suyu...

≈≈≈

Gelemeyenler için evlere ayağa servis; koliler boy boy...

Yok eğer kapıyı kapatıp içeri almazsanız, çatıdaki antenden giriyor mübarek... Gözleri fırlamış, televizyonda bağırıyor:

“Emeklilik, ev, aylık, para...”

Yüreği dayanamayıp da sinir krizi geçirenlere; lüks hastane, bedava ilaç, eve doktor...

“İstemem” diye kaçmak isterseniz, arkadan sesleniyor:

“Duble otoyol, hızlı tren, ucuz uçak...”

≈≈≈

Diyelim ki kaçıp ıssız dağın tepesine oturdunuz...

Telefon:

“Efendim...”

Bant:

“Geliyor... Sayın Genel Başkanımız ve Başbakanımız size geliyor...”

≈≈≈

Yok eğer yutmadıysanız;

“Üç aylarınız mübarek olsun... Ak Parti...”

≈≈≈

Bizim **Andree**'yi de kutladılar neyse...

Kandilini...

≈≈≈

Böyle bir seçim işte...

Ne kadar ucuza gidiyorsun Türkiye...

Hepimiz biliyoruz ki bu son vuruşu istilacının... Son darbeyi indirmek için fırsat istiyor, bilmeyen yok...

Ki “yaralı bırakmayacaksın, öldüreceksin” diye Bursa’da açık açık söylediler...

Hani topla, tüfekte yıkılmadın da...

Şemsiye ile yıkılırsan...

Çok yazık olur...

≈≈≈

Bugün son gün...

Bizler güzel yıllarımızı yaşayamadan, kavgalar, endişeler, umutsuzluklar, korkular içinde kaybettik...

Çocuklarımızın hatırı için sandık başına gidin...

Yoksa...

Siz bilirsiniz...

İSTANBUL, KÜLTÜR BAŞKENTİ OLMAKTAN KURTULDU

Yeni yıla girildiği anda sevinçten havaya zıplayan turistler bir süre yere inemediler.

Havada kaldılar...

Çünkü alttan en az otuz el onları havada tuttu.

Ve gazetelere göre turistler aşağı inip de yeni yıla adım atmak için polisten yardım istediler:

“Help... Help...”

Alttakiler bunu mutluluk ifadesi ve “Hep... Hep...” olarak algıladıkları için, otuz el oldu altmış...

Nerede?...

“2010 Avrupa Kültür Başkenti İstanbul”da...

≈≈≈

Yeni yıla **“2010 Avrupa Kültür Başkenti İstanbul”**da girmeye gelen yabancı medya mensupları, kalabalığın ortasında, ışıklandırılmış meydanda ve ayakta turistlere nasıl tecavüz edilmek istendiğini teknik olarak çözemediler aslında.

Oysa bu sadece teknik bir ayrıntıydı...

Olmaz diye bir şey olmaz **“2010 Avrupa Kültür Başkenti İstanbul”da...**

Nitekim yirmisi çiçekçi, yetmişi kestaneci, ellisi mısırcı, otuzu Noel Baba kılığında olmak üzere iki bin polis görevliydi. **“2010 Avrupa’nın Kültür Başkenti İstanbul”**un orta yerinde turistlere tecavüz edilmesin diye...

Turistleri tecavüzden kurtaran ise eczacı oldu.

Zaten bir tek o gerçek eczacıydı...

≈≈≈

Birisi gidip tecavüzcüleri araştırsa ya; onlar **“en az üç çocuk”** kapsamındadır...

Sevgisiz, ilgisiz, bakımsız, eğitimsiz, özensiz, terbiyesiz büyütülmüştür onlar, eminim...

Büyüdüklerinde işte ancak bu kadar adam olabildiler.

“Doğurabildiğin kadar doğur, alt sınır en az üç” diyen...

Öte yandan çocukları eğitmek için yaşamını veren **Türkân Saylan** gibi yüce kadınları **“suçlu”** sayıp kovalayan **“2010 Avrupa Kültür Başkenti İstanbul”** işte böyle turistlere tecavüz etkinlikleri ile yeni yıla girebildi.

Zaten turistler yere indiklerinde İstanbul **“2010 Avrupa Kültür Başkenti”** olmaktan çıkmıştı...

Sene artık 2011 idi...

EŞEK

Eşek bir kör kuyuya düştü...

Kuyunun başına toplananlar “Nasıl düştün böyle?” diye seslendiler...

Eşek yanıtladı:

“Eşekliğimden...”

“Nasıl yaptın eşekliği?..”

“Bakmadık, görmedik, anlamadık yani...”

“Seninki de tam eşeklik ama... Biraz bakmaz mı adam nereye gidiyorum diye?.. Baktın önünde karanlık var, düşmeyeceksin...”

≈≈≈

Eşeği kurtarmaya karar verdiler...

Ama düşmek kolaydır da çıkmak zordur kör kuyulardan...

Herkes bir şey söyledi:

Kimisi “Eğitim...” dedi...

Kimisi “Müstahak, çıkartırsak yine düşer, bırakın aklı başına gelsin” diye ekledi...

Kimisi “Çıkmayacağına göre, ona yardım gıda paketi verelim, otursun oturduğu yerde, sesini kessin” önerisinde bulundu...

Kimisi farklı teklif getirdi:

“Ona aslında iyi bir noktada olduğunu söyleyelim... Önündeki kör kuyuyu göremeyip düştüğüne göre, ne halde olduğunu da anlamaz eşek...”

≈≈≈

Sonunda....

Sonunda kuyunun başındakiler eşeği kurtarmanın zor olduğunu düşündüler... Eşekten vazgeçip üzerine toprak atarak kuyuyu doldurmaya karar verdiler...

Kararlarını eşeğe bildirdiler...

Eşek sordu:

“Hani bizi kurtaracak çılgın projesi yok mu?..”

≈≈≈

Kimse onu dinlemedi...

Küreklerle kuyuyu doldurmaya başladılar...

Eşek, üzerine gelen her toprağı silkeledi, ayaklarının altına düşen toprağın üzerine çıktı, böylece yavaş yavaş yükseldi...

Ve kuyu dolduğunda...

Eşek kuyudan çıkmıştı...

≈≈≈

Üzerine gelen felaketi silkeleyip atamayan, razı olan, katlanan ve tepki göstermeyen eşekler içindir bu hikâye aslında...

Eğer eşek üzerine gelen felakete tepkisiz, sessiz kalıp katlan-saydı...

Gitmişti...

Hikâyenin tam burasında size “kıssadan hisse” demem gere-kiyor ya...

Bunun doğrusu “eşekten hisse”dir...

KULLANMA KILAVUZU

Türkçe prospektüsün ne işe yaradığını iri harflerle başa yazıyorlar:

“Kullanma kılavuzu...”

Onun altında da zaten **“kullanma kılavuzunun”** ne olduğu yazılı:

“Kullanma kılavuzu, garanti belgesi ya da fatura yerine geçmez...”

≈≈≈

İlk sayfada fiş resmi olur...

Fişin ucu duvardaki priz deliğine dönüktür... Ayrıca deliği gösteren kalın bir kırmızı ok... Yazıyla da yazılı zaten:

“Fişi sokunuz...”

≈≈≈

Saç kurutma makinesinde; suda kullanılmaması... Buharlı ütüde; suyun su deliğinden konulması... Çim makinesinde; çalışırken makineyi bırakıp gidilmemesi... Testerede; alet dönerken bıçağın ellenmemesi... Blenderde; çalışırken içine parmak sokulmaması... Tüpte; kaçağın çakmakla kontrol edilmemesi...

Koşu bandında; durdurmak için düğmeye basılması yazılıdır...

Asansörde **“gidilecek yönün düğmesine basınız”** yazılı ki tersine gitmesin...

Japon yapıştırıcısı kullanma kılavuzunun en altındadır:

“Gözünüze sürmeyiniz...”

≈≈≈

İlk anayasa **Kanun-u Esasi** 1876'da yapıldı, 7 defa değiştirildi...

Kullanılamadı...

İkinci anayasa; 1921'de **Teşkilat-ı Esasiye**, üç yıl üç ayda 23 maddesi vardı, 6 maddesi değiştirildi...

Yetmedi...

Üçüncü anayasa 1924, 5 defada 21 maddesi değiştirildi...
Olmadı...

Dördüncü anayasa; 1961, 7 defada 24 maddesi değiştirildi...
Yaramadığı için:

Beşinci anayasa 1982, 7 defada yarısı değiştirildi...

Yine iş görmedi ki şimdi “**yenisı**” diyorlar...

≈≈≈

ABD anayasası 224 yıllık, sadece 7 madde...

İngilizlerin anayasası yazılı bile değil...

≈≈≈

Toplumların devleti “**kullanma kılavuzu**” sayılan anayasayı
değiştirip değiştirip... Ya da yenisini yapıp bu kafanın eline verse-
niz ne değişebilir?..

≈≈≈

Otomobillerin kullanma kılavuzlarında yazılı:

“**Geri giderken arkanıza bakınız...**”

YEMİN

Başkan:

“Sayın üye, sayın üye...”

“Efendim..”

“Tavrınızı başkanlık divanı anlamış değil sayın üye...”

“Yemin ediyorum sayın Başkan...”

“Rica ederim efendim, içtüzüğe göre böyle yemin olmaz...”

“Devletin varlığı ve bağımsızlığını...”

“Bir dakika sayın üye... Meclis’e gelip yemin etmemeyi anladık da, yemin ederken Meclis’te gözükmemek diye bir yöntem yok... Kürsünün altından çıkınız efendim... Üstte söyleyeceksiniz...”

≈≈≈

Başkan:

“Sayın üye bir dakikanızı istirham ediyorum efendim... ‘Ant içerim’ yerine, iktidarı eleştirmek mahiyetinde ‘rakı içerim’ demeniz olmaz...”

Üye:

“Onlar da şerbet içsin...”

“Olmaz efendim... Burası büfe mi?.. Yemin içtüzükte yazıldığı gibi okunacak... Rica ediyorum sayın üye...”

≈≈≈

Başkan:

“Efendim yeminin içine ‘mutabakat metnini’ de koyarsanız yemin uzuyor...”

“Mutabakat imzalanmadı mı sayın başkan?..”

“İmzalandı...”

“O takdirde anca mutabakat yapılıncaya yemin ettiğimizi tarih karşısında ifade etmemizin ne sakıncası olabilir?..”

“Peki o yeminin içindeki ‘evlerinin önü hamam... tükürdüğümü yalamam...’ tekerlemesi ne oluyor sayın üye?.. Yeminde öyle bir şey yok... Rica ederim efendim...”

≈≈≈

Başkan:

“Sayın üye, sayın üye...”

“..!”

“Efendim önce Meclis’e gelip yemin etmemenizi anlıyorum da, kürsüye çıkıp yemini sessiz etmenizi anlamış değilim... İchtüzüğe göre yemin sesli okunacaktır efendim...”

“..!”

≈≈≈

Başkan:

“Efendim yemin ederken ayak kaldırılmaz sayın üye... Seçmene gidip ‘söz verdiğimiz gibi yemin etmedim, ayağımı kaldırdım’ demeniz diye bir şey yok içtüzükte...”

“Sayın Başkan, kürsü masumiyeti...”

“Efendim rica ederim... Kürsü normal yerinde... Siz iki ayağınızı birden kaldırıncı küçölüp aşağıda kaldınız kürsüye göre sayın üye...”

DÖVÜLECEK KADINLAR

Türkiye'nin zaten bir tek dünya birinciliği var:

Kadını dövmede...

ABD Sağlık ve Cinsel Şiddet Enstitüsü, 140 ülkede kapsamlı bir araştırma yaptı, baktılar Türkler dünya birincisi...

Araştırmaya göre kadınına şiddet uygulamasında başarı oranımız; yüzde 58...

Yani karşıdan gelen her iki seçmenden, pardon her iki erkekten birisi...

≈≈≈

Ve Aileden Sorumlu kadın Bakan, çare olarak kadına şiddet uygulayan erkeklere elektronik kelepçe takılacağını açıkladı önceki gün.

Demek ki erkeklerin yarısı takacak...

Misal; kadın dövücü, dövülecek kadınına belli mesafeden fazla yaklaşmaya başladı mı, bilgisayar karakolda ötüyor...

Polis "Amirim Osman..." diye koşuyor...

Belki Türk zekâsıdır, buna bir çare bulup karşılıklı yardımlaşma olarak birbirlerinin kadınlarını dövmeye gitseler bile, bu iyi bir şey...

≈≈≈

Gerçi din dayağa izin veriyor:

"...Onlara (kadınlara) öğüt verin, fayda etmezse onları yatakta yalnız bırakın, nihayet dövün..." (Nisa suresi; 34...)

≈≈≈

Koyun bunun üzerine:

Kadını türbana, tesettüre sokup çağdaş yaşamın dışına iterek, birer sakıncalı haline getiren kafayı...

Ya da kadına şiddetin en acı vereni; çok eşliliği...

İmam nikâhlı iktidarın bakanlarını, milletvekillerini, ünlü bürokratlarını...

Kadın eli sıkmayan devlet adamı mesela...

Zaten tüm bunları bilen iktidarın müdürüydü o; kızlara 45 santimden fazla yaklaşmama yasağı koyan...

≈≈≈

Eh...

Kahvedeki her iki kişiden birisi de; saçın ucu mu gözüktü, erkek eli mi sıkıldı, yoksa 45 santimetreden fazla mı yaklaşıldı?..

Soruyordur hesabını...

Ve alın size bir dünya birinciliği...

≈≈≈

Geriye kalıyor:

Elektronik kelepçenin erkeğin neresine takılacağı...

≈≈≈

Bence elektronik kelepçeyi bademe takın...

Ki her kadın dayak yediğinde ötsün...

KRİZ NEREMİZE DEĞSE ANLARIZ?..

15 milyon yoksul ve aç var...

Hâlâ “**kriz gelir mi?**” diyorsanız...

Gelmez...

≈≈≈

Krizin varlığını aslında “kriz gelmez” diyen iktidar her sene televizyona çıkarak süregelen krizin boyutunu uzun uzun açıklıyor...

Her dört aileden birisine yaşam yardımı yaptığını söyleyerek...

Eğer bu kriz değilse...

Kafalarına kaya düşse az gelir...

≈≈≈

Şu ramazan çadırları...

Nedir?..

Kriz çadırlarıdır aslında...

Evinde tencere kaynatamayan onca insanın, bir kâse çorba için ezile büzüle gittikleri o çadırlarda belki çorba içerken birbirlerine sorarlar:

“Diyorlar ki kriz gelecek?..”

Öbürünün ağzında lokma:

“Geliryşe götyhüymü yeyssin kryiz...”

≈≈≈

Bu sene çadırları büyüttüler...

Yine de kriz çadıra sığmaz...

≈≈≈

Zenginler için kriz demek kazanma fırsatı demek aslında... Doları katlar, Avro’su zıplar, altını fırlar, TL’si faiz getirir...

Yoksul; zaten kriz içinde yaşadığının farkında değil...

Orta halli; kredi kartını ödeyemedi, canı sıkkın, bekliyordur ki banka batsın, müdürü içeri atsınlar ki borcu istemesinler...

Kısacası; zengin krize hasret...

Fakirin hali zaten felaket...

Ortakiler krizden ibaret...

Badem bıyıklının “**Biz krize hazırlıklıyız**” dediği aslında bu...

≈≈≈

Mesela Batı ülkeleri böyle bizim gibi “**hazırlıklı**” değiller...

Onlar yandı...

Diyelim ki Amerika’da her beş kişiden birisi aç ya da yok-sul... Almanya’da borcunu ödeyemeyen 2 milyon kişi bankalara 8 milyar taktı... İngiltere’de her dört kişiden birisi işsiz... Belçika’da evlere nohut dağıtıldı... Roma’da kömür veriyorlar... Paris’te mey-danlara çadır kurdular...

Bu oralarda krizdir...

Yaşamlarına bu gibi şeyler girdiği an anlıyorlar ki kriz...

Ama bizde belli olmuyor...

Bu krizden ziyade “**istikrar sürsün**” olduğu için zaten...

Kafalarına taş yağsa az...

TİTANİC KEMANCILARI

Titanic kemancıları çalmaya devam ettiler...

Hiçbir şey olmamış gibi...

Buz dağına çarpan geminin omurgasından çatırtılar geliyor-du... Parçalanma sesleri, gürültülerle kayan zemin, sağa sola koşu-
şan çaresiz tayfalar...

Alt katlardakilerin çığlıkları, arada bir kesilen ışıklar...

Ama **Titanic kemancıları** çaldılar...

≈≈≈

Gemideki basiretsizlik, onlara sanki bir şey olmamış gibi çal-
ma görevi vermişti...

Kaptan “**Çalın**” diyordu...

“**Kemanlar çaldığına göre gemi batmıyor**” diye düşünenler,
giderek yan yatan zeminde masaların neden kayıp gittiğini, lum-
buzların neden patladığını, alt katlardan gelen çığlıkları, devrilen
sancak direklerini sorgulamadılar bile...

Kaygan tabanda, insanlar kayarak yok olmaya doğru geçip gi-
diyordu yanlarından...

Kemanlar ise çalıyordu...

≈≈≈

Gece karanlıklarında evlere yapılan baskınlarda, ülkenin
**yurtseverleri, Atatürkçüleri, cumhuriyete gönül vermiş aydın-
ları...** Bu ülkeyi kuran güç, **koca Türk ordusunun komutanları,
şerefli subayları... Bilim adamları, hocalar, gazeteciler, yazar-
lar** alınıp götürüldüğünde...

Kemancılar çaldılar...

Hukuk çöktüğünde çaldılar...

Eğitim çöktüğünde çaldılar...

Ülkenin bürokrasisi çöktüğünde çaldılar...

Üniversiteler, medya, sendikalar, devrimin getirdiği kurumlar
çöktüğünde çaldılar...

≈≈≈

Bu, sıradan bir çarpma değildi...

Buzdağının görünmeyen yanı vardı...

Bir İslam cumhuriyeti kurmak için, **laik Atatürk cumhuriyeti-**
tinin batıp yok olması gerekiyordu...

Karanlık bir gecede devletin omurgası parçalanıp, gövdesi
gömülürken...

Dinleyin...

Titanic kemancıları çalmaya devam ediyor...

BİR KÜÇÜK TÜRKİYE!..

Geçen günlerde bu olay aynen Türkiye’de yaşandı:

Polis, İstanbul Büyükçekmece gümrüğünde hayali ihracat yapanları yakaladı. Ama asıl çeteye ulaşmak için sanıkları serbest bıraktı...

Polis teknik takibe başladı...

Hayali ihracatçılar bunu anladılar...

Konuştuklarını polis duymasın diye uzun uzun çare aradılar...

Sonunda en güvende olabilecekleri yeri buldular...

Ezanı bekleyip camiye gittiler...

Cemaat gelmişti...

Hoca yerini aldı...

Namaz başladı...

≈≈≈

Sanıklar ceplerinden birer takke çıkartıp kafalarına geçirdiler ve ikinci sırada yan yana saf tuttular...

Hoca cemaate namaz kıldirmaya başlayınca bunlar dua okuyormuş gibi yapıp konuşmaya başladılar...

“Euzu billaaa... Malı kaybettik abi...”

“Mina şeytani reciiiiimmm... Sevkıyatı kim biliyordu?..”

“Bismilll... Kaportacı...”

“Kuluvallahhh... Oğlanı da götürdüler...”

“Lem yelid... Yeni parti öte yandan yapılınsın...”

“Ve lem yuled... Ağzınızı tutun, telefonla mefelefonla konuşan bizi yakar...”

“Küfüven ehad... İkinci namazında sevkıyat miktarı söylersiniz...”

“Eşhedüüüü... Burası temiz...”

“Enlaaaa... İyi yer bulduk yani...”

≈≈≈

Tam böyle değilse bile yaklaşık...

≈≈≈

Ama dinlendiler...

Çünkü hemen arkalarında da polis saf tutmuştu...

Onlar da namaza durmuştu...

Selam öncesi hoca ne yaparsa yapsın, polisler ellerini kulaklarına götürmüş hiçbir zaman indirmiyorlardı...

Tabii ki çıkışta polis yeniden toplardı hayalîcileri...

Vurgun...

Soygun...

Suç...

Kirli kazanç...

Sahtekârlık...

Cami...

Namaz...

Din...

İman...

Daha ne istersiniz...

İşte size Türkiye...

TİLKİLER

Bir yarımada üzümlü yetiştiren köylülerin tavşanlarla biraz sorunları vardı. Tavşanlar üzüm salkımlarının yere yakın olanlarını yedikleri için köylüler tavşanlara kızmaya başladılar.

Bazıları iki tilki getirip salmayı önerdi...

Tilkiler tavşanları halledeceklerdi...

Tartışma başladı...

Kimisi “Bu tilki dediğiniz şeyler çok sinsidir... Bir kez adayı ele geçirdiler mi çıkmazlar... Her yeri istila edip yerleşirler...” dediyse de ada halkı karar verdi...

Bir çift tilki getirilip salındı...

≈≈≈

Tilkiler çoğaldı...

Önce tavşanları yediler...

Köylüler tam “Oh... Ne kadar da iyiler...” dediler ki, tilkiler sessizce girip tavukları yemeye başladılar...

Köylüler “Bunlar tavşanlardan beter, tavşanlar hiç olmazsa civcivleri yemiyorlardı...” diye koştular...

Ama tilkilerle uğraşmak zordu...

İyi gizleniyorlar, izlerini belli etmiyorlardı...

Öten horozları da yediler...

Hangi horozun sesi çıksa, ertesi sabah alıp götürdü tilkiler...

Ortalıkta horoz kalmadı...

Ortalık sessizleşti...

≈≈≈

Hindiler düşünüyorlardı...

Ördekler sürü sürü dolanıp “Sıra size gelecek... Sıra size gelecek...” derken, tilkiler önce hindileri yediler, arkasından ördekleri...

Tilkileri getiren köylüler “Yani elimiz kırılısaydı da bunlara fırsat vermeseydik” demeye başladılar...

Karşı çıkanlar ise “Söylemiştik, bunlar bir defa geldi mi gitmezler... Her yere yerleştiler... Gözleri de doymuyor... Ne bulsalar yiyorlar...” diyorlardı...

≈≈≈

Kümesler boşalınca tilkiler mutfaklara girmeye başladılar...

Özellikle kadınlar meydanlara toplanıp “Güzel günler göreceğiz çocuklar” diye şarkı söyleyip eve döndüklerinde baktılar ki mutfaklar boşalmıştı... Tenceresini, tavasını tamtakır görenler “Yani bu kadar da olmaz... Doymak bilmiyor bu tilkiler” dediler...

≈≈≈

Karakola gittiler...

Komutan dertliydi:

“Benim de kuşumu yediler... Kuşum kalkmıyor...” diye yakındı...

≈≈≈

Hikâye bu kadar...

“Hani sonu yok mu hikâyenin?” dersiniz...

Sonunu siz getireceksiniz...

TÜRKİYE NİYE BATMAZ?..

Her şeyi yabancılara sattıkları için, batınca onlar batıyor...
Bize bir şey olmuyor...

≈≈≈

Diyelim ki telefon işletmesi batsa...
Lübnan'da bir Arap "battım..." diye bağırarak...
Limanlar batsa...
Hong Konglu ile İsrailli bağırıyor...
Bize yine bir şey olmuyor...

≈≈≈

Zaten şimdiye kadar batmış Türk zengini gören de yok...
Batmazlar çünkü...

Herkes "battı" dediğinde, o aslında çıkıyordur; Mayorka adasına...

≈≈≈

Doğrusunu isterseniz...

Çevrenize bakın; çalışan, üreten, alın teri döken, hakkını vererek para kazanan, koşuşturan zor bulursunuz...

Ama herkesin parası var...

Herkesin cep telefonu var...

Herkesin arabası var...

"İşler nasıl" diye sorsanız, size "Uğraşıyoruz" diyecektir...

"Neyle uğraşıyorsun" diye sorun...

≈≈≈

Türkiye batmaz...

Bankalar batsa, o zaman "battım" diye bağırarlara bakın:

Yunanlı, Kuveytli, Fransız, Lübnanlı, Belçikalı, Kazak, İtalyan, Rus, İspanyol...

≈≈≈

Cam işletmesi batsa; Fransız batıyor...

Market batsa; Hollandalı...

Enerji sektörü batsa; Avusturyalı...

Demir fabrikası batsa; Amerika'dan birisi bağırarak "battım" diye...

Araba muayene şirketi iflas etse; Alman...

Araba fabrikası battı diyelim; Japon batıyor...

Yani bize bir şey olmuyor...

≈≈≈

Savaşacağınıza mayın tarlalarını İsraililere verseydiniz ya...

Bizimkiler döşediği için mayınları hayatta bulamayacakları gibi, altlarında patladığında da hem batacaklardı, hem uçacaklardı...

≈≈≈

Diyelim ki "Ne olacak bu yabancıların hali?" diye rakı içmeye kalktınız...

Ama garson geldi "Rakı yok" dedi...

Batmış...

Kim battı?..

Amerikalı...

≈≈≈

"Ekonomik kriz bizi etkilemez" tezi doğru...

Kimsenin çalışmadığı ama herkesin para harcadığı millet ile her şeyini satmış devletin ortak eserinin adıdır aslında:

"Türk mucizesi..."

Asla batmaz...

SÖZ GÖBEĞİNDİ

Meclisimizin yakın tarihi (ki Meclisimizin uzak tarihi yoktur) buna ilk kez tanık oldu; bir muhalefet milletvekilini, başkanlık kararı ile ittirerek kürsüden indirdiler...

≈≈≈

Diyelim ki konuşan milletvekilini çıkıp dövmeleri bilinen bir şey...

Kürsünün etrafında üç tur attıktan sonra yakalanan milletvekilinin pataklanması her zaman olağan...

Ya da gözlük kılıfı, çakmak, kalemlik, çanta atılması...

Ünlü çanta atıcıları vardı diyelim...

Adana Milletvekili **Hasan Bey**'in, konuşan milletvekiline atılmak üzere çeşitli çantaları vardı mesela; uzun menzilli, sektirmeli, dürbünlü, yarı otomatik, tam otomatik, on dörtlü, otuz sekizlik...

"Attığında, **Hasan Bey** elli metreden saç telini vurur" derlerdi...

Artık saç teli kimin kafasındaysa...

≈≈≈

Buna karşılık muhalefet milletvekilleri ise atılacak yabancı maddelere karşı önlem alırlar, yakın tarihimizde ve oturumu yöneten başkan uyarır:

"Sayın üye... Hedef olmamak bakımından ters durmanız içtüzüğe uygun değil... Yüzünüz arkadaşlara dönük olacak efendim... Bir de başınızın üstte olması gerekmiyor mu?.."

Üye:

"Bugün burada..."

Başkan:

"Efendim rica ederim... Hedef küçültüyorum diye domalarak konuşma içtüzükte mevcut değil..."

Üye:

"Bugün burada..."

≈≈≈

Ama asıl etkili olanlar ise ittirici göbeklerdir yakın tarihimizde...

Güçlü ve gelişmiş göbekler, kısa, kalın bacaklarla donatılmıştır... Tartışma kavgaya dönüştüğünde, egemenlik kayıtsız şartsız göbeğe geçer...

Önce ayağa kalkılıp parantez biçimindeki bacaklar üzerinde üç kez yaylanılır... Sonra üçer adımlık zıplayışlar halinde ilerlenir...

Artık söz göbeğindir...

Kim ağzını açacak?..

Kim konuşacak?..

Kim susacak?..

≈≈≈

Tek başına etkili muhalefet yapan **Kamer Genç**'in, yine uslu durmadığı için kürsüden ittirilerek indirildiğini görünce bunları düşündüm...

İttirenin adı: **Uslu**...

≈≈≈

Böylece tek kişilik muhalefetimiz de susturuldu ve gitti...

Çünkü söz göbeğindi...

(Ağustos)

“Şunu milletimin huzurunda açıklıkla ifade edeyim, bedelli askerlik noktasında bir şey bizim gündemimizde yok...”

“Bravoooo...”

“Parası olan var, parası olmayan var...”

“Eveeeettt...”

“Şimdi parası olan ile parası olmayan bizim nazarımızda bir... Herkes bizim neyimiz oluyor bir nevi?..”

“..?”

“Kardeşimiz...”

“Yaşaaaaa...”

“Biz yola ne ile çıktık?...”

“Otobüsle...”

“Hayırrrr.... Bir sloganımız vardı hani... Size söylemiştim...”

“Uzun olan mı, kısa olan mı?..”

“Öbürü... Bakın şu şapşal suratlı aziz kardeşimiz ne kadar güzel hatırladı... Neydi o slogan; biz kimsesizlerin kimsesiyiz...”

“Eveeeettt...”

“Ey Ce Ha Pe...”

“Yuuuuhhhh...”

“Sen kimsin yav?.. Bakıyorsun çıkmış bedelli askerlik diyor... Bi defa parası olan var, bir de neyi olmayan var?..”

“Parasını...”

“Gördünüz mü işte, parası olmayan askerlik yapacak, parası olan yapmayacak...”

“Yuuuuhhhh...”

“Kimsesizlerin kimi olduğumuza göre, neleri de neleri gayet güzel yapmaz mıyız?..”

“Eveeeettt...”

≈≈≈

(Dün)

“En geç bir haftaya kadar bu bedelli askerlik adımını atarız...
Hemen hayırlısıyla kanunu da bir bakıma geçiririz...”

≈≈≈

Aşağı, yukarı böyle oldu...

Terör bitti, komşularla da sıfır sorun olunca, şu beş ayda ordunun asker gereksinimi mi azaldı?..

Yoksa çocuklardan, dünürlerden, damatlardan birisinin askerlik zamanı mı geldi?..

Ya da; zenginin para gücü, adalet ve vicdan duygularından çok mu daha güçlü gülüm?..

Bilemeyiz...

Belki de; sürü olmanın çocuklarımıza ödettiği bedeldir...

≈≈≈

Ama ne zamandır bir türkü çalar kerpiç evlerde... Bir hüzünden öte, bir acı sitemin türküsüdür, çok severim:

“Yemen yolu çamurdandır

Karavanam bakırdandır.

Zenginimiz bedel öder

Askerimiz fakirdendir...”

REST

Restin “e”sini atıp “a” koyarsanız “rast” olur ki...

Hamamda tellak makamıdır...

Nitekim (Kızılca)hamam’daki kapalı toplantıda, nasıl olsa Amerika’dan duyulmaz diye seslendirmişti **Davutoğlu**:

“Sayın Başbakanımız Toronto’da Obama’ya rest çekti...”

Aradan geçmiş bir buçuk sene...

≈≈≈

Tabii ki yalaka atladı hemen...

“Restin eskisi yenisi olmaz” diyerek manşetleri dayadılar gazel dinlemeye bayılan millete:

“Erdoğan’dan Obama’ya rest...”

≈≈≈

“Geç oldu, temiz oldu” derken...

Zaten film dünyasının merkezi Cannes’da ikisi sarılmazlar mı?..

Bu kez yalaka:

“Sarıldılar...”

“Kucaklaşma uzun sürdü...”

“Obama kendine doğru çekti...”

“Alttan ve üstten kavradı...”

“Birbirlerini sıktılar...”

Böylece “m” gelmiş ve rest olmuştu mest...

≈≈≈

Şimdi sıra Fransa’ya rest çekmekte...

Fransa’nın bir düşünceyi ifade edenleri cezalandırmaya kalkması dahi utançları olmalı...

Bu çağda insanların fikirlerini söylemesini hapisle cezalandırmaya kalkan bir ülke, ancak çağdışı ve ilkel sayılır...

Ayrıca özgürlükler adına tehlikeli de...

≈≈≈

İyi de...

Daha geçen gün:

Bu ülkeyi kuran **Atatürk** ve arkadaşlarını, Dersim’de “kanlı katliam” yapmakla ve kitleleri yok etmekle suçlayan Başbakan’dı...

Bangır bangır duyurdunuz dünyaya...

“Süngünün ucunda çocuklar, ateşe atılan kadınlar...”

Lüzum yok Ermenisine, Fransızına...

Sırf **Atatürk**’ü yaralamak, Cumhuriyet’i paralamak için...

“Büyük katliamın” belgelerini Ermeniler değil, ülkenin Başbakanı TBMM kürsüsünden açıklarken...

Sesiniz çıkmadı...

Korktunuz çünkü...

≈≈≈

Şimdi “**yalan**” deyin...

Anladılar anladılar...

Yok anlamazlarsa...

Bu sefer “r”sini değiştirin...

“Hest...” dersiniz...

Habere göre; Bursa Osmangazi İlçesi'nde, inşaata kapalı birinci sınıf tarım arazisine yapılan şeyhin lüks villasına, öbür gece-konduları yıkan AKP'li belediye dokunmadı, üstelik önüne kadar da asfalt yol yaptı.

Şeyhin adı; **Şeyh Ahmet Yasin Hz. El Bursevi El Buhari...**

Biraz uzun oldu ama zaten villa da büyük...

Şeyh (adını her seferinde tam yazsam köşede bana yer kalmayacak) internet sitesinde ise villanın yapımı için **“Öyle herkesin parasını kabul etmeyeceğim, akli olan yetişir”** diyor: **“Akli olan yetişir... Kim ne kadar sadık, kim şeyhi için ne kadar neyini feda edecek... Ümidimiz odur ki içimizden pinti, haris, dünya düşkününü çıkmaz... Sonra ben uçamadım, ben güzelce yükselemedim vb. gibi üzülop kalırsın...”**

≈≈≈

Ben size Türkiye uçacak demiştim...

Akli olan yetişir...

Mesela bir uçma haberi de gazetemizin dünkü birinci sayfasında vardı; faizi haram sayan katılım bankaları, Merkez Bankası'nın faizini almak için **“Karaman Hoca”**dan fetva almışlar... Faizi haram sayanların alacakları kâr payı böylece ne oldu?...

Uçtu...

≈≈≈

Nitekim AKP'lilerin kapı kapı dolaşıp **“Bu ramazan gününde ‘EVET’ diyenler yüksek huzura çıkar”** dedikleri haberleri var...

Size bir uçma yolu daha...

Ki Esenler Belediyesi, sevabına en uzun (10 kilometre) ve en kalabalık (42 bin 772 kişi) iftar sofrası kurup, bunu Guinness Rekorlar Kitabı'na gönderince, toplu uçma İngilizlere bildirilmiş oldu...

≈≈≈

Uçan uçana...

Türkiye bu çağda İslami NASA üssü gibi... Siz de uçmak için
nasssaa bir yolunu bulursunuz...

Aklı olan yetişir...

PKK ile yapılan pazarlık ve varılan uzlaşma esrarını koruyor...
Kim görüştü, kim anlaştı, nasıl oldu, bir türlü ortaya çıkmıyor...

Ama amiralin donunu önceki gün hukukun karşısına çıkarttılar...

İfadede sordular:

“Bu don kimin?..”

“..?”

≈≈≈

Devlet içindeki tarikat-cemaat örgütlenmesinden de devletin haberi yoktu...

Onun için şu anda devletin Emniyet Müdürü olan **Hanefi Avcı**, “**Devletin içindeki tarikat örgütlenmesi var**” diye kitap yazınca hadise oldu...

Tarikatın müritleri; müsteşar, genel müdür, vali, kaymakam, emniyet müdürü olmuş haberleri yok...

Ama amiralin donu, yargı karşısında...

≈≈≈

Diyelim ki **Deniz Feneri** davası...

Alman mahkemeleri kaç sene önce gerekeni yaptı, Türkiye uzantılarını dosyalarıyla gönderdi...

Türkiye’de tutuklu, yakalanan-makalanan yok...

Ama don görevlilerin eşliğinde mahkemeye geldiğine göre demek ki yakalandı...

Yakalandığına göre demek ki gözaltına da alındı... Çünkü bakersınız içinde kimse yokken don kaçmış...

≈≈≈

Allah bilir ya sizin öbür kirli çamaşırlardan da haberiniz yoktur...

Şaibeli özelleştirmeler...

Peşkeş çekilen hazine arazileri...

Eş-dost ihaleleri...

Kamu bankalarından parası ile alınan gazeteler-televizyonlar...

Ali Dibo'lar...

İktidar çevresinde akıl almaz zenginleşme...

Tüm bunlara dönüp bakan, ilgilenen, soran, soruşturan yok...

Ama amiralin donu yargıda...

Tutuklu...

MÜSTAHAK

2002 yılında, AKP'yi tek başına iktidar yapan seçimlerin ertesi günü yazımın başlığıydı:

“**Müstahak...**”

Aradan sekiz yıl geçti...

≈≈≈

Askerleri hapisanelere dolduruyorlar...

Önce muhtıra verip, ikinci gün “**Cumhurbaşkanı**” deyip, üçüncü gün koşup “**Cumhurbaşkanım**” diye selam çakan iradeye...

Arkadaşlarını ihbar eden paşalara...

Sarayların arka odalarında Başbakan'la gizli pazarlıklar yapan Genelkurmay Başkanlarına...

Müstahak...

≈≈≈

Sermaye el değiştirdi diyorlar...

Kendi çıkarı için Türkiye'nin başına örülen çorabı görmezlikten gelen... Kulaklara memleketin gericiyle kaldığını söyleyip, gazete sütunlarında iktidara yağ çeken...

Televizyonlara çıkıp “**tıkır tıkır**” diyebilen patronlara müstahak...

≈≈≈

Medya dönmek istiyor, dönemiyor...

Sekiz yıl kendi toplumunu kandırmanın günahı... Gerçekleri okurlarından gizlemenin vebali...

Şimdi ise dönme manevralarının utancı altında medya...

Müstahak...

≈≈≈

Ve size-bize...

Hepimize müstahak...

Türkiye evhamlar-endişeler-korkular ülkesi...

Devletin organları savaşıyor, çok kayıp, çok zayıt, çok mağdur, çok esir, çok yaralı, çok ölü var...

Toplum paramparça...

Dağlardan tabutlar inerken, kentlerde-kasabalarda birbirinin kökünü asla merak etmeyen dost insanlar birbirlerini boğazlamaya başladılar...

Uygar dünya Türkiye'yi dışladı...

Karanlık bir dehlizdeyiz...

Bize müstahak...

VE ŞİMDİ AĞLAMA SAHNESİ

Başbakan dün kürsüde ağladı...

Doğrusunu isterseniz ben de ağlayacaksam ağlarım, ama bağırarak...

Sivrihisar kavşağında yanımdan geçen TIR şoförü ile göz göze geldiğimizde, var gücümle bağırarak ağladığımı gördüğünde, arkada içinde iki sehpa, bir çekmeceli dolap olan uzun sandığa bakıp “Abi başın sağ olsun, genç miydi?..” demişti...

Ağzımı kapatamadığım için, ona radyodan **Şebnem Kısaparmak**’ın “**Canım Annem**” destanını dinlediğimi söyleyememiştım...

≈≈≈

Başbakan, 12 Eylül’de asılan gençlerin mektuplarını okurken ağladı...

12 Eylül’den otuz yıl, kendi iktidarından sekiz yıl sonra, o zaman idam edilen gençlere ağlaması ve bunu da ucundan çekip çekiştirip “**Şimdi bu Anayasa paketine hep birlikte evet diyeceğiz**”e bağlaması karşısında, şu Silivri’de olup bitenler geldi aklıma...

Kendi şakağına kurşun sıkan genç askerler...

İple hücresinde kendini asanlar...

Mehmet Haberal gibi kaç bilim adamına mahkûmiyet kararı olmadan süren infazlar...

Bizim **Mustafa Balbay**’ın bebeğine yazdığı mektup...

Doktor yüzü görmeden hücresinde ölen yaşlı kanser hastaları...

Yıkılan yuvalar, tükenen hayatlar, suçunu dahi bilmeden biten yaşamlar...

Gel de ağlama...

≈≈≈

O 12 Eylül'e şimdi ağlıyor...

Bir de “**12 Eylül'deki fişlemelerden**” yakınmaz mı, Anayasa paketine istediği “**evet**”in gerekçesi olarak...

İnsanların telefonlarının dinlendiği, yatak odalarının gözlenildiği şu günlerde...

Günahsız-masum insanların özel hayatları Silivri dosyalarında teşhir edilirken... Ve koca bir toplum telekulak dehşeti yaşıyor...

≈≈≈

Özet olarak Başbakan, referandumda “**evet**” denilmesini istedi... Bunu da otuz sene önce idam edilenlere bağlayarak ve kürsüden ağlayarak yaptı...

İşte o ağlama sahnesiydi dün...

Başbakan'ın gemideki yaralı gazetecileri alınlarından öptüğünü görünce, düşündüm de nasıl yapayım?..

İsrail kurşunu ile vurulmuş gibi başımı-yüzümü sarayım...

Başbakan'ın gideceği hastaneye girip yatayım...

Başbakan gelince bir gözümü kapatıp, öbürünü açayım... Sanki puromu hemşire almış gibi iki parmağımı havaya "V" yapıp zafer işareti salayım...

Var gücümle bağırayım:

"İsrail şaşırma, sabrımızı taşıрма..."

Başbakan beni görüp de başımı okşadığında, kalkmak istiyormuşum da kalkamıyormuş gibi yapayım...

"Sizinle gurur duyuyoruz, Allah razı olsun" diyerek alnımdan öptüğünde ve sorduğunda:

"Siz denizde neredeydiniz?.."

"Gemide..."

"İçinde mi?.."

Burada düşüneyim... Fazla yüzme bilmediğim için geminin dışında olma olasılığı İsrail kurşunlarından daha kesin netice vereceğinden, nerede olduğumu bileyim:

"İçinde..."

"Nasıl oldu?.."

"İsrailliler geldiler..."

(Burada ise "İsrailliler" deyince medyaya dönerek "Görüyorsunuz işte, gelenler İsraillilermiş" anlamında başını sallayan Başbakan'a iyi ki "Japonlar" demediğime şükredeyim...)

"Adın ne?..."

"Ebu Hasan el Cengiz..."

Başbakan'ın medyaya dönerek şöyle söylediğini duyayım: "Hasan Abi ile bizim Cengiz'in ortalaması gibi yani... Kardeşimiz ikisinin karışmışı bir nevi..."

Devamını tek gözümü açarak dinleyeyim:

“Bu değerli kardeşimiz, İsrail’in Gazze zulmü karşısında gemiye binerek gitmiş, bildiğiniz gibi uluslararası suda, şunu da belirtiyim beyaz bayrak çekilmiş durumda, eşkıyalığa hedef olmuştur... Demek ki sen devlet olamamışsın...”

O anda “Tekrar gideceğim, bize belediyeden bir gemi daha verin... İsrail şaşırma, sabrımızı taşıрма...” diye haykırayım...

“Olur” alayım...

Böylece ben de bir “gemicik” sahibi olayım...

YENİ ÇOCUKLAR LAZIM

Bu arada Başbakan “**En az üç çocuk**” istemine ekleme yaparak “**Çocuk başına hediye**” verebileceklerini söyledi.

Zaten kızlara isim koyarlar Anadolu’da:

“**Hediye...**”

İyi bir teşvik olabilir; birinci çocuğa düdüklü, ikincisine fırın, üçüncüsüne bulaşık makinesi, dördüncüsüne buzdolabı...

Öyle gider...

Eskilerin doğum tarihi yerine “erik zamanı”, “kar yağdığı sene”, “karpuz çıktığında” gibi doğum zamanını belirleme yöntemlerinin yerini yenileri alır böylece:

“Şu küçük; ütü ile...”

“Ortanca; üçlü kanepeler...”

“Oğlan; soba...”

“Kız; tava seti...”

Ne bilelim biz...

“Ya şu ufaklık...”

“Tam da bu kadar çocuk yeter derkene, portmanto dolabı veriydi Aa Ke Pe...”

≈≈≈

Ne diyorsunuz; olmaz mı?...

(Bir AKP uygulaması olarak şu anda Doğu ve Güneydoğu’da, çocuk başına altın verildiğini... Ayrıca her çocuk için anneye 57 lira aylık bağlandığını demek ki bilmiyorsunuz...)

≈≈≈

Sonra?...

Sonra 14 milyon işsiz genç...

Ellerinde fotoğrafları ile kayıp çocuklarını ağlaya ağlaya arayan tam 1657 anne-baba...

Köprü altlarında yaşayan 250 bin sahipsiz çocuk...

Artan nüfusuna yetmeyince; pirinci, buğdayı, mısırı, mercimeği, eti dışarıdan alarak çocuklarının karnını doyurmaya çalışan ünlü tarım ülkesi Türkiye...

Ama ne yapacaksınız; bakımsız-eğitimsiz-gelişmemiş kalabalıklar, çağdışı ideolojilerin tek sığınağıdır...

Ve yeni çocuklar lazım...

OVAL CİSİMLERE BAKMAMALI

Hoca Efendi “**oval cisimlere öyle uzun uzun bakmayın**” dedi ya, ben de yazar duyarlılığı ile ilave ediyorum:
Hele ortası delikse...

≈≈≈

Tesettür giysileri oval bölgeleri erkeklerin gözünden uzak tutmak içinse, başını örtüp dar etekle kalçasını sallaya sallaya gidenleri anlamaya çalışmaktan vazgeçin...

Siz oval cisimlere uzun uzun bakmayacaksınız sadece...

Tencere olur, bidon olur, tas olur, otomobil çamurluğu olur...

Ki ben otomobilimin çamurluğuna uzun uzun bakan birisini görürsem “Utanmıyor musun?..” diye terslerim...

“Damacana olur...” diyecektim ki...

Asansörde damacanaya tecavüz eden sucu yakalanınca, Hoca Efendi’nin daha da haklı olduğunu düşündüm...

≈≈≈

Niçin?..

Çünkü kadınların erkeklerden gizli-saklı büyüdükleri toplumlarda cinsel açlık değeri 98... Ama kadın-erkek eşitliğinin tamı tamına yaşandığı toplumlarda sadece 3...

Misal; modern plajlarda kimse bikinili kadınlara dönüp bakmazken, aynı kadın bir tutucu kentte yürürseeee...

İşte o an Hoca Efendi’yi anıyorum:

Yürüyen bir “**oval cisim**”dir bu...

≈≈≈

Basketbol turnuvasındaki dansçı ponpon kızların “Ya hükümet üyeleri gelirse” diye federasyon tarafından programdan çıkarılmasını niçin anlamıyorsunuz?..

İyi ki “**oval**” diye basketbol topunu oyuncuların elinden alıp kaldırmıyorlar oyundan...

Ya da basketbolcuların o oval kalçaları ne öyle?..

Bir de benim gözüm hep topun girdiği deliğe takılıyor...

≈≈≈

Kendi içindeki dünyayı “**ilkel duygulardan**” kurtaramamış-
ken en egemenler bile... Uygur ve çağdaş bir toplum olmak için
bekliyorsunuz sanırım...

Öyle mi?..

YARIN MAHKEME VAR

Dün buldum, çekmecemdeki bir eski kâğıt parçasında böyle yazılıydı:

“Yarın mahkeme var...”

Hangi yarın, hangi mahkeme, hangi gün, hangi ay, hatta hangi sene, belli değil...

Sene mi kaldı...

Sevgili **Tuncay Özkan**’dan mektup aldım geçen gün, *“Tam bir yıl yedi ay oldu, suçumu bilmeden hapisteyim”* diyordu.

Ona mektup yazıp, dışarıda baharın geldiğini, sarı çiçeklerin açtığını, çocukların parklarda oynamaya başladıklarını uzun uzun anlatmak istedim; ama utandım...

≈≈≈

“Yarın mahkeme var...”

Ama vicdanlardaki en kutsal mahkeme çoktan kapılarını kapattığı için bu topraklarda, kimse AİHM’nin 17 Mart tarihindeki raporunu duymadı, görmedi, önemsemedi bile...

Raporunda diyor ki Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi:

“İnsanların adil yargılanma hakkının ihlal edildiği ülkeler ciddi sorundur...”

Listenin başındaki ülkeyi de yazmışlar:

“Türkiye...”

Dün **Mustafa Balbay**’ın boş köşesinde ise **“392 gündür tutuklu”** yazıyordu.

Söyler misiniz; mahkemece **“mahkûm”** edilmemiş insanları, bunca zaman hapiste tutarak **“cezalandırmak”** hukuk olabilir mi?...

≈≈≈

“Yarın mahkeme var...”

Sabahların erken saatlerinde yorgun insanlar Silivri’nin telleri önünde birikmeye başlayacaklar...

Eşler, çocuklar, babalar, anneler, arkadaşlar, avukatlar elleri çantalı... Öbek öbek toplanıp fısıltılarla konuşacaklar dava hakkında...

Tarih de orada olacak...

Elbet bir gün tarihin vicdanı, asla kaçınılmaz o yüce ve nihai kararını verecek...

Çünkü...

“Yarın mahkeme var...”

DÖNEKE

Erkeğine dönek denir...

Dişisi; döneke...

≈≈≈

Döneke, adımı köşesine koymasaydı yanıt vermeyecektim.

Çünkü bu köşede sadece ciddiye alınanlar ve ciddiye alınmayı

hak edenler yer alır...

Ben, kuru imza ıslak çıkınca niye utanmamışım?..

≈≈≈

Ben utanacağım zamanı bilirim...

Ve çok da utanırım...

Durup durup utanırım...

Prof. Mehmet Haberal gibi gururumuz bilim adamlarımızın, **Mustafa Balbay** gibi demokratiğinden asla şüphe duymadığımız gazeteci arkadaşlarımızın, tam bir yıldır cezaya dönüştürülmüş tutuklu halde adaleti beklemelerinden de utandım...

Anayasa Mahkemesi'nin "irticanın merkezi" saydığı kadroların hâlâ Türkiye'yi yönetmesinden de utandım...

PKK militanlarının ayağına mahkemeler götürülürken, komutanlarımızın birer hırsız gibi gözaltına alınıp çekyatlarda yatırılmasından da utandım...

Utanırım da utanırım...

Kuru imza ıslak çıkınca utanmış mıyım, utanmamış mıyım?...

Henüz soruşturma aşamasındaki bir detaydan utanır da devasa utançları nasıl ıskalar insan?..

≈≈≈

Ya sen?..

Her akşam allı pullu televizyonları gezip, sırf AKP'ye şirin gözükme için "**darbe karşıtı demokrat**" rolünü yürütürken, 12 Eylül öncesi yazdığın yazıyı önüne koyduklarında utandın mı?..

Yazmışsın, darbeye çeyrek kala:

“13 ilde sıkıyönetim yürürlüğe girdi... Huzura susamış milletimiz yürekten sesleniyor; merhaba asker...”

Bu da 12 Eylül sonrası yazın:

“12 Eylül ne darbedir, ne de ihtilal... 12 Eylül’ün gerekçesi haklıdır... Terörden bezen halkın meşru müdafaaya geçtiği gündür...”

≈≈≈

İşte; şu an yine utandım...

Ya sen?..

TUU BANA!

“Tuuu...”

Yüzümü sildim...

Televizyonun tam da karşısında oturduğumuzdan, muhterem karım “Sana mı geldi?” dedi.

“Ne?..”

“Tuu dedi ya... Tükürüğü sana mı geldi?..”

Boynumu büktüm:

“Evet” dedim.

Evet...

Bülent Arınç, tarikatı soruşturan başsavcılığın basılmasına, **“Baskın öyle mi olur, tuuu size...”** dediğinde “tuuu”su mikrofona, oradan kameraya, kameradan canlı yayın arabasına, oradan merkezdeki masaya, masadan antene, antenden uyduya, uydudan kapsama alanında kim varsa...

Türkiye’nin başına örülen çorabı sekiz senedir görmeyen, sessiz, sinmiş, yalaka, yanaşma kim varsa...

Kim?...

Bana da geldi:

“Tuuuuu...”

Baskın “nasıl olurmuş” dün gördünüz sanırım:

Kuvvet Komutanlarını gözaltına aldılar...

Eski Hava Kuvvetleri Komutanı...

Eski Deniz Kuvvetleri Komutanı...

Ordu Komutanları...

Muvazzaf subaylar...

Sormaz mısınız:

İktidarın yargıyı sindirme ve ele geçirme baskınının Erzincan-Erzurum hattında fiyaskoya dönüşmesinin...

Ve bunun üzerine kendilerine göre bir yargı yapma girişimlerinin hemen peşinden bu olanlar, denk mi geldi?..

Peki, TSK'nın en üst komutasında görev yapmış Kuvvet ve Ordu Komutanlarının “**kaçma**” ihtimalleri var mıydı ki, Habur'da ayaklarına mahkeme götürülen PKK militanları kadar bile olamayıp birer baskınla götürüldüler...

Ya da; eğer bu bir hukuki süreç (!) ise, daha bir gün önce Genelkurmay Başkanı Başbuğ'un özel telefon konuşmalarının yandaş medyaya sızdırılması bu “**hukuki sürecin**” hangi boyutudur?..

Anlamıyorsam...

“Tuuu” bana...

“Tuuuuu...”

Bay Hirt ne zaman ağzını açacağını bilir...

Fransızlara kızdı...

“Onlara ifade özgürlüğünü öğretme zamanı geldi” dedi mesela...

Bizim hapishanelerimiz **“ifade özgürsüzlüğü”** yüzünden üniversiteli gençlerle, liseli çocuklarla dolu... 60 tutuklu gazeteci yetmedi, 50’sini daha topladılar... Ağzını açanı sabaha karşı evinden alıp götürüyorlar...

Bay Hirt suspus...

Yazılmamış kitaplar tutuklanıp hücreye kapatılırken sesi çıksaydı da... Dünyanın özgür, güçlü, saygın ülkesine elin eli kalkmasaydı...

≈≈≈

Bay Hirt biliyor ortaya çıkacağı zamanı...

“Fransız mallarını boykot edelim” diyor televizyonda...

O an dediği gerçekleşse var ya...

Ekrandan uçacak...

Çünkü ekranlardaki görüntü, Fransız (Thales Alenia Space) firmasının uzaya attığı uydu ile sağlanıyor...

Bay Hirt, teknik okullar yerine imam yetiştiren okullara çanak tuttuğu için...

≈≈≈

Böyle zamanlarda iktidara yalakalık yapma fırsatı...

Diyelim ki **“İnsanların konuşmasını engellemek insanlık dışıdır yani”** diyor...

Konuşmak?..

Telefonda dünürü ile konuşmaya korkuyor insanlar...

Cep telefonlarını ekmeğin içine koyup, onu da buzdolabının sebzeliğine atıyorlar geveze misafir geldiğinde...

Bir millet sustu...

“Ne alâkası var?” diyecek şimdi Bay Hirt...

≈≈≈

Söyleyeyim:

Gündemde daha şu Ermeni tasarısı yokken, bu köşede **“Meclis kürsüsünden Atatürk’ü ve bu ülkeyi kuran arkadaşlarını Dersim’de katliamla suçluyorsunuz... Ya yarın bu söylediklerinizi Ermeni soykırımında önünüze koyarlarsa”** demiştik...

İşte:

Le Monde gazetesi manşet haberinde **“Başbakan Erdoğan 1937’deki Dersim katliamını tanıdı. 1915 olaylarını konuşmak niye zor geliyor?”** diye koydu önünüze...

≈≈≈

Ve dün Fransa, Ermeni tasarısını onayladı...

Kendi cumhuriyetini ve değerlerini yıkmak isteyen basiretsiz ellerde, Türkiye’nin saygınlığı, tutarlılığı, gücü tükendiği için...

≈≈≈

Sen sesini çıkarma...

Yaman...

Sus...

Yalakalığa devam et...

Hırt...

Bizi elin itine soytarı ettiniz.

TÜRK'ÜN AKLI NİYE SONRADAN GELİR?..

İnsan beyni, Türkçeyi anlamak için öbür dillere göre iki kat fazla çalışıyor...

Diyelim ki Çinceyi, İngilizceyi, Almancayı, Japoncağı daha kolay anlıyor da Türkçe oldu mu bir misli fazla efor harcıyor...

Bu ODTÜ bilim adamları tarafından saptandı ve geçen hafta açıklandı...

≈≈≈

Bunun nedeni; Türkçede fiil cümlelerin sonunda...

Cümlelerin başını alan beyin, öbür dillerden farklı olarak sonunu bekliyor ki; ne olduğunu ya da ne olacağını anlasın...

Eeee...

Öbürü lafı iki saat dolandırıyor...

Daha “Ben de ne yaptım biliyor musun”da...

≈≈≈

Sona geldiğinde, beyin cümlelerin başını kaçırmamışsa...

Zaten anladı...

Yok eğer başını kaçırmışsa, o zaman beyin zaten başa dönüp soruyor:

“Nasıl yani?..”

≈≈≈

Demek ki fiil cümlelerin sonunda olduğu için, haliyle bir gecikme oluyor...

≈≈≈

Mesela 1980 Anayasası’nın “**darbe anayasası**” olduğunu, o anayasayı 30 sene kullandıktan sonra anladı Türkiye...

Beynin kaç tur attığını düşünün...

30 sene sonra yine anladı ki:

“**Kenan Evren** darbeci...”

Ve asmaya kalktılar...

≈≈≈

Dersim'in “**katliam**” olduğunu?..

72 sene sonra...

Maraş, Çorum kıyımı 33 yıl...

Sivas katliamı 18 yıldan sonra gündeme geldi...

Susurluk...

Daha önceki gün ceset arıyorlardı ama koydukları yeri unuttular...

≈≈≈

Genelde yıllar sonra aslında ne olduğunu anlıyor kafa...

Ki her gazetede aşağı yukarı bir “**2002 öncesi katliam tefriksası**” var şu sıralar...

Yeni yeni...

≈≈≈

Peki...

Bugünlerde içeride ve dışarıda Türkiye'nin başına gelenleri niye görmüyorlar?..

Niçin hâlâ anlamadı beyin?..

Beyin sahibinin genelde başına neyin geldiğini iş işten geçtikten sonra anlaması ve sızlanması ondan mı:

“Elim kırılıydı da...”

Asıl fiil sonda çünkü...

99...

Şeytan diyor git gizlice kapat kendini deliğe, 100 olsun...

Tutuklu gazeteci sayısı bu:

99...

≈≈≈

Türküsü var:

“Düz tara yâr düz tara

Yâr zülfünü düz tara

Doksan dokuz yaram var

Bir de sen vur yüz yara...”

≈≈≈

99 tutuklu gazeteci...

Dünyanın demokrasi tarihinde başka bir örneği yok...

Faşizmde belki var, kralın ülkesinde olabilir, şeyhin memleke-

tinde belki rastlandı, diktatörlükte belki görüldü...

Ama sıfatı “**demokrasi**” olan bir ülkede hiç olmadı...

Görölmüş değil...

≈≈≈

99 takip...

99 baskın...

99 sabah karanlığında önünde pusu kurulan ev...

99 çalınan kapı...

99 “kim o?”...

99 korku...

99 götürölüş...

99 hücre...

≈≈≈

99...

İmamın tespahi...

≈≈≈

Canileri saldılar, teröristleri bıraktılar, insanları yakanları ba-
ğışladılar, diri diri gömenleri gönderdiler...

Dolandırıcılar, hırsızlar, sahtekârlar orada oturuyor...

Ama haklarında henüz mahkûmiyet kararı olmayanları evle-
rinden toplayıp toplayıp hücrelere doldurdular...

99 gazeteciyi...

≈≈≈

Uzak yakın demeden dünyanın bütün medya kuruluşlarından
tepkiler yükseliyor... Uluslararası basın örgütleri yollara düşüp peş
peşe geliyorlar, bildiriler yayımlayıp hukuksuzluğu dünyaya duyur-
uyorlar...

Elin oğlunun canı sıkılıyor...

Ama bizim medya kendi çocuklarına, dahası kendi özgürlü-
ğüne sahip çıkmaya korkuyor...

Cemiyetlerimizden, sendikalarımızdan, örgütlerimizden bir
ciddi tepki, bir içten çaba, bir yürekten ses çıkmıyor...

Yüz yok...

Olsa kızaracak da...

99...

ATATÜRK'ÜN ANKARA'DAN GİDİŞİ

91 yıldır TBMM'de nöbet tutan Mehmetçik, dolaplarını bir kamyonu yükleyip gitti, fotoğrafını yayımladılar...

Altına yazmışlar:

“Asker Meclis’ten ve Dolmabahçe’den çıkartıldı...”

Düşman askeri çünkü!..

≈≈≈

Gerçi ertesi gün Cumhurbaşkanı **Abdullah Gül, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Kurumu** yönetimine bir er atadı:

Mümtaz’er...

Çok büyük özelliği var:

Atatürkçü düşmanı...

Az gelir diye bir de yanına TSK’den ihraç edilmiş bir *Zaman* gazetesi yazarı...

Yani koca Türkiye’de arasanız, böyle iki kişi bulamazsınız.

Atatürk devrimlerini yaşatmakla görevli bir kurumun başına bula bula bunları buldular...

≈≈≈

Bir gün sonra...

Kubilay’ın katledilişinin yıldönümü...

Cumhuriyet’e karşı dinci başkaldırının ilk denemesi olduğu için, cumhuriyeti yaşatmak isteyenlerin çığlık attıkları gün...

Tarihinde ilk kez Cumhurbaşkanı geleneksel mesajı yayımlamadı...

Lüzumsuz gördü demek...

≈≈≈

Hemen sonraki gün...

Çağdaş Batı ile ilişkiler peş peşe kesilirken, Türkiye İran ikili ilişkiler Daimi Komisyonu’nda anlaşmaya varıldı...

Sarıldılar...

Karşılıklı eğitim kolaylığı yanında İran’a turistik ve kültürel gezi turlarının düzenlenmesi kararlaştırıldı...

Ve 2014 İran yılı ilan edilecek, gözünüz aydın...

≈≈≈

Ve dün...

Atatürk’ün Ankara’ya gelişinin 92’nci yılı kutlamaları nede-niyle yapılan törenin baş kısmını, trafiği engellediği gerekçesiyle yine biraz kestiler...

Geçen sene de ortasını biraz kesmişlerdi...

Birkaç seneye kalmaz “**Atatürk gelmemiş gibi**” yaparsınız nasıl olsa...

≈≈≈

Laik çağdaş cumhuriyete dönük yıkımın, yok edişin, istilanın, on yıllık değil, sadece son on günlük kısmına düşen bu kadardı...

Ve bugün **Atatürk**’ün Ankara’ya gelişinin yıldönümü...

Neyini kutluyorsunuz?..

Gelişini mi?..

Gidişini mi?..

HADİ ÇOCUKLAR UMREYE!..

Başbakan imamdan olunca...

Tabii ki **“bilgi, görgü, deneyim”** kazanmaları için ilk ve ortaöğrenim öğrencilerini umreye götürme kararı normaldir...

Barajı kaldırılıp da imam hatipliden vali, kaymakam, yargıç, savcı yaptıklarına göre... Umre “bilgisi, görgüsü, deneyimi” de lazımdır...

Silikon Vadisi’ne götürecek değililer...

≈≈≈

Alfabe de değişmeli, söylemiştik burada:

“Ali taşı tut...

Taşı şeytana at Ali...

Ali taş at...

At Ali at...

Emine hurma ye...”

≈≈≈

İkellik ve çağdaşlık iki zıt yöndür...

Toplumlar hangi yöne gitmek isterlerse oraya varırlar hacı...

Bu ülkenin sayısal çoğunluğu olmasa bile sandıksal çoğunluğu böyle istedi...

Çişini tek başına yapmaya henüz başlamış çocukları umreye göndermeye kalkıyorlar, ne yapacaksınız?..

Yeni Türkiye’dir bu...

Kişi başına geliri 25 bin dolar olduğu halde medenileşmeyi başaramamış tek ülke Suudi Arabistan’a bakıp görgülerini... Kadının araba kullanmasının yasak olduğunu görüp deneyimlerini artırır çocuklar...

Umre de...

≈≈≈

Eeee o zaman yeni ders müfredatı:

Biyoloji; üflenmiş çamurdan insanın yaradılışı...

Matematik; mümin başına düşecek huri sayısı...

Askerlik; minareler süngü, camiler kışla, kubbeler miğfer, bildiğiniz gibi...

Fizik; şeyh hazretleri uçmasına uçuyor da, sonra nasıl konuşuyor?..

Beden eğitimi; zaten şeytan taşlaması...

≈≈≈

Sonra kendi teröristinizin yerini ABD'ye sorup... İsrail programlı uçaklarla gelenleri vurduğunuzda da bakarsınız ki...

Kendi köylünüz...

Aynı çuvala konulmuş cesedin ayaklarından birisi 32, öbürü 46 numara olunca da gâvur bilim adamlarının DNA teknolojisine başvurursunuz...

Utanmadan...

Coğrafya dersine göre; rahmetliye cennetin istikametini imam göstermeden hemen önce...

≈≈≈

Yazık ediyorsunuz Türkiye'ye ya...

Türkiye'nin bundan haberi yok...

İTİRAZIM VAR

Mum karanlığa itirazdır...

Su susuzluğa...

Ekmek açlığa...

Nefes havasızlığa...

Duş kire...

Uçaklar yerçekimine...

Botoks kırıksıklığa itirazdır...

Yürümek durmaya itirazdır, yoksa dururdu adam durduğu yerde, niye basıp da gitsin?..

Gözyaşı acıya...

Aşk ayrılığa...

Sevişmek tükenişe...

Prezervatif, en az üç çocuğa itirazdır...

≈≈≈

Ölüm itirazın bittiği yerdir...

Sorun rahmetliye; istemi, talebi, beklentisi, önerisi, itirazı olmaz...

Ama kalanların rahmetliyi “İyi bilirdik” diyerek ve hatim indirerek göndermeleri, cehenneme gitmesine itirazdır...

≈≈≈

Öğrenmek duruma itirazdır...

Üniversite, itiraz yöntemlerinin toplamıdır...

Tıp ölüme itirazdır, matematik hesaba, eczacılık sızıya, iletişim uzaklığa, astronomi yakınlığa, mühendislik doğaya, hukuk haksızlığa...

Yumurta itirazdır...

≈≈≈

Sizin?..

Sizin yok mu itirazınız?..

Dünyanın en bereketli topraklarında, en derin medeniyetlerin üzerinde, ortaçağ tüccarlarının elinde, bu ilkelliğe, bu çağ dışılığı bir itiraz?..

Oysa taşın dahi itirazı var; sertliği zamana itirazdır...

Sizin itirazınız olmaz mı?..

Bu yıkıma, bu hukuksuzluğa, bu istilaya...

≈≈≈

Akıl, aptallığa itirazdır...

Ama ne yapabiliriz, yoksa kardeşimin itirazı?..

“SOĞAN DOĞRADIM ANNE...”

Hani yüzünüzü önce hızla havaya çevirirsiniz...

Ama durduramazsınız, bu sefer hızla öne eğersiniz başınızı...

Ki kimse görmeden çabuk yuvarlanıp gitsin damlalar...

Ya da hani soğan doğramak gibi...

Evet...

Bu daha iyi...

Bir çocukluk anısıdır bende belki... Ya da ağladığını gizlemek isteyen her genç kadın öyle der annesine:

“Soğan doğradım anne...”

≈≈≈

Bu yazımı sorgulanan, tutuklanan, yargılanan asker eşleri için yazıyorum.

Henüz formika bir dolabı olan, mutfağı plastik tabaklı asteğmen evinde... Mor-sarı kanaviçe işlemeli perdeyi arada bir aralayıp eve gelen yola bakan ve durmadan uzaktaki sevgilisi asker için dua eden kadınlar için...

Ömrünün en genç, en güzel, en şen yıllarını taşranın orasında-burasında... Daha çok da sınır boylarında göçebe geçiren... Saçının ağarmaya başladığını ilk kez bir mahrumiyet şehrindeki askeri lojmanın aynasında gören kadınlar için...

Son zamanlarda onlara “**asker eşleri**” diyorlar...

Bizim yiğitlerimizin gönlünde, vatan sevgisi ile yan yana yaşayan sevgililer...

Türkiye rahat uyusun diye uyumayan askerin evdeki yalnızı... Herkes uyurken, korktuğu zaman tek başına ağlayan kadınlar için bu yazı...

≈≈≈

Onları kimi zaman Anıtkabir’de **Ata**’ya yakınırken, kimi zaman mahkeme önlerinde çaresiz beklerken görüyorum son günlerde.

Doğrusunu isterseniz, düşman kurşunu ile vurulmak, sınır boylarında şehit olmak... Ya da zor bir yaşamı kim bilir hangi yurt toprağında noktalamak ihtimali vardı ama...

Bu yoktu...

Hepimiz onların yüreğindeki özgürlük, çağdaşlık, hukuk, demokrasi sevdalarını bilsek de, nasıl olduysa hesap soruyor gaflet...

≈≈≈

Ne yapacaksınız, bu ülke aklını bulmakta hep gecikti... Yine yönünü şaşırdı, rötarda belli ki.. Metin olmalısınız...

Mağrur...

Sabırlı...

Kaldırın başınızı gökyüzüne...

Soran olursa, yüreğe taş basmanın öbür çeşididir, gözlerinizi silerken işte öyle dersiniz:

“Soğan doğradım anne...”

SON BAKIŞ

Yazar **Doğan Yurdakul** tutuklu...

Ömründe eline silah almamış, sadece kalem tutmuş yazar, **Ergenekon** terör örgütü üyesi olduğu iddiasıyla hapiste...

Eşi **Güngör Hanım** amansız hastalığa yakalandı, son günlerinde...

Ölüyor...

Avukatı ve kader arkadaşları, savcılardan, hâkimlerden, siyasi iktidardan izin istiyorlar; **Yurdakul** eşi ile vedalaşsın, sevdasının elini son kez tutsun, son kez gözlerine baksın diye...

≈≈≈

Bir an düşündüm...

O son bakışı...

Gözler birbirine ne der, bilemiyorum...

Ne konuşur bakışlar?..

Bir ömür boyu her karşılaştıklarında ayrı bir şey anlatan gözler, o son keresinde ağlamaya dahi vakit bulamadan ne anlatırlar birbirlerine?..

Bir sevda kıvılcımı ile o ilk göz atışın... Bir kumsalda yürürken dönüp dönüp tekrarlanan sevgi bakışlarının... Terastaki çiçeğin açtığını haber veren o sabah gülümsemesinin, güzel günlerin, mutlu anıların toplamı mıdır o son bakış?..

Yoksa yeryüzünde gelmiş geçmiş tüm kahırların, yaraların, acıların toplamı mı?..

≈≈≈

O son bakış için izin istiyor yazar...

≈≈≈

Daha bu yargıçlar, savcılar okuldayken **“Bay Pipo”**, **“Reis”** kitapları ile derin devleti ilk deşifre edenlerdendi.

Her hukuksuz ara rejimde tutuklandı, hapisanelere konuldu... 12 Eylül’de 200 yıl hapsini istediler...

Dün 12 Eylül'ün yıldönümüydü...

12 Eylül darbesinin acımasızlığını, zulmünü protesto edenler, ellerinde pankartlarla eski hapishanelerin önünde faşizmi kınarken... Aynı saatlerde yazar **Doğan Yurdakul**, bu kez yeni hapishanede sevgilisinin gözlerine son kez bakmak için izin istiyor...

Ama izin vermiyorlar...

Çünkü...

Bu günler 12 Eylül'den beter...

Yazar, ölmekte olan sevgilisini son kez görmek istiyor...

Son kez elini tutmak...

Son kez yüzünü görmek...

Son kez gözlerine bakmak...

İstediği şey:

Bir son bakış...

HERKES UYURKEN

Dün gece herkes uyurken eller kalktı ve indi, Danıştay ile Yargıtay'ın yapısını değiştiren yasa Meclis'te kabul edildi...

Böylece iki önemli yüksek yargı, Danıştay ile Yargıtay da artık iktidarın elinin altında...

Herkes uyurken...

≈≈≈

Herkes uyurken çok şey oluyor bu memlekette...

Anayasa Mahkemesi ile Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu yasaları da yine herkesin uyuduğu bir saatte, bir gece vakti TBMM'den geçmiş, Adalet Bakanlığı'ndaki iktidarın bürokratları geçip oralara oturmuşlardı...

Ortalık karanlıktı...

≈≈≈

Dün gece, yine herkes uyurken kabul edilen yasaya göre; diyelim ki haksız yere hapse atılanlar ya da orada haksız yere yatanlar, hâkim ve savcılara tazminat davası da açamayacaklar...

Herhalde nedenini anlamışsınızdır...

Daha da açıkçası hukuksuzluk kolaylaştırıldı...

Gece saat 01.00 gibi...

Herkes uyurken...

≈≈≈

Herkes uyurken ne çok şey oluyor...

Böyle karanlık gecelerde yapıyor sinsî planlar...

Pusular karanlıkta kuruluyor...

Tuzakları geceleri döşerler...

Böyle bir gecede; tarıkata kapıları açıldı devletin... Ama devrimlerimize sahip çıkmak suç sayıldı... Ve Cumhuriyet derdi olan Atatürkçüleri böyle gecelerin sabahında alıp götürdüler...

Karanlıktı...

≈≈≈

Sendikalar, üniversiteler...

Medya...

Sivil inisiyatif...

Demokrasi...

Hukuk...

Çağdaşlık rüyaları...

Bir ulusun umutları...

Böyle gecelerde halledildi... Bir koca Cumhuriyet el değıştirdi, daha ne olsun usta...

Şarkıların, marşların sustuğu... Elin ayağın çekildiği... Perdelerin indiği... Sokakların ıssızlaştığı... Meydanın boş olduğu saatlerde...

Herkes uyurken...

“Ne istediler bu adamdan?” dedim...

“Yargıyı kendine bağladı” dediler...

“Çüş!..”

“Karşı görüşte olanları, her zaman ‘darbe yapacaklar’ diye toplayıp toplayıp hapishanelere doldurttu...”

“Ohaa...”

“Sorgusuz sualsiz içerde yatanlar var... Tutuklama süreleri yılları alabiliyor, üç sene, beş sene, on sene...”

“Yuh...”

“Kendi yandaşları zenginleşti... Onlar lüks ciplerle gezerken halk fakirleşti... Çocukları kimi yandaşları ile ticaret yaparak köşeyi dönerken bir milyona yakın üniversite mezunu aylak aylak dolanıyor...”

“Daha neler...”

“Milyonlarca insan açlık sınırında... Kendileri gemicik bile aldılar... Aile fertlerinin her birisinin havuzlu villaları var... Ne kadar paraları, altınları olduğunu ise kimse bilmiyor... Birçok şirketin gizli ortağı çocukları-karısı...”

“Yok artık...”

“Altlarında devletin uçağı, helikopteri...”

“Höst...”

“Bütün kurumlara adamlarını yerleştirdi... Kim onu eleştirmeye kalksa başına bir şey geldi... Hangi gazete ya da televizyon canını sıkın yayın yapsa ya kapatıldı ya da cezalandırıldı...”

“Pes...”

“Demokrasi lafını durmadan tekrarlıyor ama demokrasi diye bir şey asla yok... Tek adam var sadece... Parlamentoyu kendisi seçiyor... Bu yüzden parlamento halkın değil, onun emirlerini yerine getiren yağcılardan oluşuyor...”

“Vay...”

“Amerika ne derse o... ABD’nin bilgisi ve onayı olmadan ne adım atması, ne de ağzını açması olası... Zaten bir ayağı Amerika’da...”

“Cık cık cık...”

“İsrail’e posta koyuyormuş gibi yapıyor ama ABD üzerinden gizli gizli İsrail’e en büyük desteği sağlayan kişi...”

“Hoşt!..”

“Seçimlerde hep rüşvet dağıtıldı... İnsanlar onu görünce zıplayıp alkışlıyorlardı başta... En son 2005 seçimlerinde yüzde 87 gibi bir oy aldı... ‘Millet ne derse o’ demeye başladı... Şimdi millet ondan zor kurtuldu...”

“Pes...”

≈≈≈

Giderken sordum:

“Sizinkinin adı neydi?..”

“Hüsnü...”

İETT OTOBÜSÜNDEKİ ŞORTLU KIZ

Sen kalk şortla İETT otobüsüne bin!..

≈≈≈

Üç aylar başladığında bir okurum notunda “Otobüsün hafif sakallı şoförü saatine baktı ve sağa çekip durdu” diyordu...

Yolcular arıza mı var diye tam bakarken...

Şoför yerinden kalkıp yolculara döndü, elini kulağına koydu, gözlerini kapattı “Allahuu ekber...” diye başladı...

Ezan okuyor...

Demek ki saatine baktı, ezan vakti...

Yolcular ne yapsınlar, dinlediler, sonra yola devam edildi...

≈≈≈

Demek ki müezzini otobüs şoförü yapmışlar...

İyi ki bastırıp umreye götürmedi yolcuları...

≈≈≈

Voleybolcu **Nurcan İbrahimoğlu** ise önceki gün şortla otobüse binerken belki Paris metrosuna bindiğini sandı...

Oysa otobüs İETT otobüsü...

Vakit ramazan...

Yolcu oruç...

Şeyhinin ona “**Oval cisimlere bakmak iyi değildir**” dediği aklında 40 yaşlarındaki yolcunun...

Demek ki o an önünde oval cismi gördü...

Üstelik bu oval cismin iki tane de bacağı vardı...

Ve kalkıp uyarı olarak voleybolcu **Nurcan**’ın dudağını patlattı...

≈≈≈

Bizler başından beri “Sıra bize gelecek” derken, belki içinizden “Bizim neyimiz var ki, neremize sıra gelecek?” dediniz...

Görüyorsunuz; ramazanda oynayan ağzınız, cumaya yönelmemiş ayağınız, hoca efendiyi dinlemeyen kulağınız, harama bakan gözünüz, telefonda konuşan diliniz ya da şort giyen bacağınız varsa....

Bu yetiyor; sıranın size gelmesine...

≈≈≈

Yok eğer sessiz, pısırik, tepkisiz kalıp sıranın size gelmesini beklediyseniz... Sıra size geldiğinde ise çırpınsanız, yırtınsanız, başınızı taştan taşa vursanız faydası yok...

İşte; şortu yüzünden otobüste dayak yiyen genç kız boşuna çırpınıyor...

İETT şoförü, dinci medya, iktidarın yandaşları, adli tıp, karakol... Tümü el ele verdiler, dudağı patlayan genç kızın yalan söylediğini işliyorlar durmadan...

O zaman şöyle olmuştur:

40 yaşındaki adamın dudağı patladı...

19 yaşındaki voleybolcu genç kızın orucu kaçtı...

İETT şoförü şort giymişti...

≈≈≈

Ne bilelim biz...

En iyisi yazları şort yerine gri palto giyeceksin...

KAYMAKAM

Kaymakam...

Ben devleti hiç bu halde görmemiştim:

Kaymakam kaçıyor, tekme tokat kovalıyorlar...

≈≈≈

Bir kilometre kadar kovaladılar...

Üç-dört metrelik çukura düştü kaymakam...

Çıkarttılar...

Yeniden kaçtı...

Neyse ki benzinciye sığındı da...

≈≈≈

Sonra...

Başbakan aradı...

“Olayın takipçisiyiz, soruşturma açıldı, kim ne yaptıysa yanına kalmaz, bir nevi bu gibi şeylere göz yummamama noktasındayız” dedi...

Kaymakama değil...

Önce kaymakamı dövüp kovalayan köyün ileri gelenine...

≈≈≈

Kaymakam ne oldu?..

Başı gözü sarılı, televizyona çıktı, “Beni dövenler onlar değil, provokatörlerdi... Dışarıdan gelmişler, beni dövüp gitmişler” dedi...

Zaten onu soran yok...

Asıl soru şu:

Tekme tokat dayak yiyen kimdi?..

≈≈≈

Eğer devlet size kaldıysa....

Bu olanlar bile devletin hangi ellerde olduğunu, ne hale getirildiğini göstermeye yeter de artar bile...

≈≈≈

Tamam; bir facia yaşandı...

Jetler bir kaçakçı kafilesini bombaladılar...

O kaçakçılar; o Başbakan'ın, o Kaymakam'ın yönettiği Türkiye'de, hâlâ 50 lira için katırların sırtında, kurşunların altında, mayınların üstünde, kaçak mazot getirip satarak yaşamlarını sürdürmeye çalışan talihsiz insanlardı...

Düşmanının yerini ABD'ye soran bir devletin şanssız köylüleri...

≈≈≈

Sorun o zaman:

Sınır ötesinde bir karartıyı teröristlere benzetip uçaklarla bombalayarak tümünü yok eden devlet ile... Dayak yiye yiye kaçıp benzinciye sığınan devleti nasıl bir araya getireceksiniz?..

Hangisi devlet?..

İkisi de değilse...

Devlet mi kaldı?..

≈≈≈

Bence; Cumhuriyet'i yıkayım derken devleti yıktılar...

Siz onu tekme tokat dayak yerken gördünüz...

Atatürk Kültür Dil ve Tarih Yüksek Kurumu'nun yönetimine getirdikleri kişi, "**Atatürkçü olmayı hakaret sayarım**" dedi ya...

Demek ki görevinin bilincinde...

Atatürkçü olsa niye orada olsun?..

≈≈≈

Ben şaşırmadım...

Dört yıl önce "**O benim cumhurbaşkanım değil**" dediğim **Abdullah Gül**'ün, **Atatürk** kültürünü, dilini ve tarihini "**Atatürkçü** olmayı hakaret sayan" birisine teslim etmesi çok da normal geldi bana...

İyi ki "**O benim cumhurbaşkanım değil**" demişim...

Ben **Atatürkçüyüm** çünkü...

O gün bu gündür **Atatürkçüler** itilip kakıldılar...

Hapishaneler bizlerle dolu...

Ölenler hücrelerde öldü...

Kalanlar hasta...

Zindanda arkadaşlarımız...

Çocukları gidip sarıldıklarında, babaları küf ve çimento kokuyor...

≈≈≈

Atatürkçü olsaydı hapisteydi...

Normaldir; **Atatürk**'ün dil, tarih, kültür mirasını emanet ettikleri birisinin "**Atatürkçü olmayı hakaret kabul ederim**" demesi...

Şimdi bir **Atatürk** kurumunun başında oturup, **Atatürkçülerden** nefret etmek gibi enteresan bir görevi var...

Bu bir yıkımın...

Bir istilanın...

Bir intikamın...

Bir kinin...

Bir nefretin...

Bir yok edişin görevlisi...

≈≈≈

Geri kalanı sadece çakalın hikâyesidir...

Çakal, ava çıkmış yırtıcıları izler...

Yırtıcı avının peşinden giderken, çakal saklanarak arkasındadır...

Yırtıcı avını parçalayıp yok ederken, o sinip bekler... Kanlı kavgadan geri kalacak artıklarla karnını doyurmaya bakar sadece...

Çakal...

≈≈≈

Atatürkçülük; bağımsız, özgür, demokrat, saygın, çağdaş, modern, gelişmiş bir ülkenin bireyi olma idealinin adıdır...

Adam olmaktır Atatürkçülük...

Sana hakaret olur...

Sen olma...

Yakışmaz...

YA HERON, YA MERRO

Onlar ambargo uyguladıklarında vermiyorlar...

Patriot vermiyorlar...

Apaçi vermiyorlar...

F-18 vermiyorlar...

Heron vermiyorlar...

≈≈≈

Biz ambargo uyguladığımızda almıyoruz:

Sosis almıyoruz...

Çikolata almıyoruz...

Dondurma almıyoruz...

Yoğurt almıyoruz...

≈≈≈

Çünkü seçim sandığında siyasi tercihini nohuda göre kullanan milletlerin, dış politikasının da ithal peynire dayalı olması normaldir...

Hollanda Ermeni soykırımını mı kabul etti?..

Tepki büyük oluyor tabii:

“Aha ben de Hollanda meyveli yoğurdu yersem...”

Yok eğer tasarımı geçiren Fransa ise:

Salam yeme...

≈≈≈

Soykırım diyenlere kızarken...

Bir gece karanlığında, katırlarının sırtına mazotları bağlamış gelen, çoğu 20’li yaşlarda çocukları, koca savaş uçakları ile bombalayıp paramparça ettiler...

Öldüler, 50 lira için...

Niçin?..

Çünkü kendi teröristinin yerini gidip ABD’ye soruyorsun...

Başbakan her gidişinde “İstihbaratı bilgi başlıyor” demedi mi?..

Demek ki başladı...

Elin tepemizdeki heronlarından alıp bize verdiği adrese göre savaş uçaklarını yönlendirip bomba yağdırdıktan sonra baktılar ki bizim köylüler...

İyi ki bizim Genelkurmay'ın adresini vermediler...

≈≈≈

Ve Türkiye sorumluyu arıyor...

Ya heron, ya merro...

Çünkü kimliğini, benliğini, yolunu, ideallerini, aydınlığını, duygularını, ışığını, yönünü yitirmiş memleketlerde böyle olur...

Kendi rejimini tekmeleyenlerin, kendi çağdaşlığını engellenlerin, kendi uygarlığını yok edenlerin, kendi hukukunu, eğitmini, kültürünü lanetleyenlerin, kendi devletini ezenlerin peşine takılmış giden ülkelerde suçlar ortaktır...

≈≈≈

Demek ki sordular ele:

“Bu gelenler ne?..”

Ve bombaladılar...

≈≈≈

Artık yapacak bir şey yok...

Sen de hamburger yeme...

SARI İNEĞİ VERMEYECEKTİNİZ

Ben size özetleyeyim:

“**İrtica**” suç olmaktan çıktı, “**irtica ile mücadele**” suç oldu...

Hepsi bu...

Bu nedenle “**irticanın merkezi**” olduğu yüksek mahkeme kararı ile kesinleşmiş olanlar ülkeyi yönetiyorlar... Ama irtica ile mücadele çalışması yapmaya kalkan Genelkurmay Başkanı’nı hapse attılar...

Niye anlamıyorsunuz?..

≈≈≈

İlker Başbuğ gibi ilkeli, titiz, kuralcı bir Genelkurmay Başkanı “**terör örgütü lideri olmak**” iddiasıyla hapishaneye kapatıldı...

Terör örgütü ise:

700 bin personel...

3 bin tank...

900 uçak...

20 denizaltı...

300 gemi...

≈≈≈

Bir de bunlara ilaveten şemsiye sapı ile aşçı kepçesi var...

Şemsiye sapı Hopa protestocularında ele geçirilmiş, delil olarak terör örgütü envanterine ilave edilmişti.

Kepçe; **Bülent Arınç**’a suikast girişimi sırasında, evinin önünden geçerken yakalanan marangoz ile bir aşçı erin kazan kepçesi...

≈≈≈

Ve darbe yapmayı unutarak efendi efendi emekli olan örgüt lideri Genelkurmay Başkanı **İlker Başbuğ**’un, henüz mahkûm olmadan hapse kapatılmasının sebebi ise...

Hani “**Kaçar**” diye..

Yazılmamış kitaptan sonra, yapılmamış darbe sebebiyle...

≈≈≈

Buna “**hukuk**” diyen de var, “**demokratikleşme**” diyen de...

Televizyondaki geri zekâlı da “**Normalleşme**” dedi...

Alay eder gibi...

Bunun laik Cumhuriyet ile hesaplaşma olduğunu... Tarikat ve cemaatin ülkeyi ele geçirdiğini... Önünde duran, ağzını açan, sesi çıkan herkesten intikam alındığını artık bilmeyen var mı?..

Bir yok ediş...

Bir bitirme...

Bir istila...

Bütün cemaatçilerin devletin dört bir yanına geçip oturmaları... Tüm laik Cumhuriyet savunucularının hapishanelere doldurulmuş olması...

Rastlantı mıdır?..

≈≈≈

Sarı ineğin hazin hikâyesidir bu...

Aklı başına geç gelen inekler söylemişti hikâyenin sonunda:

“**Sarı ineği vermeyecektik...**”

PARMAK

Meclis'te parmak tartışması; İçişleri Bakanı'nın avucunu yumup sadece ortaparmağını havaya dikmesiyle başladı...

Karşı taraf da yaptı...

Ama o kadar iyi olmadı...

Bunun nedeni İçişleri Bakanı'nın yeterince Amerikan filmi seyretmiş olmasıydı...

≈≈≈

Bu taraf "Bize parmağını çıkarttı" diye itiraz etti...

Başkan eğilip baktı:

Evet parmak oradaydı...

≈≈≈

Parlamento'da beş parmak birden kaldırılınca bir şey olmuyor... Tersine "evet" ya da "hayır" anlamına geliyor ki...

Kanun çıkıyor...

Ama ortadaki tek kalkınca hır çıktı...

Normalde kimse kimsenin parmağına öyle bakmaz... Ama böyle olunca tüm milletvekillerinin gözü Bakan'ın parmağına kilitlendi...

Kalktı kalkacak...

≈≈≈

Tarihte parmağın önemi Roma arenalarında başlar... Gladyatörler savaştığında, yenilenin öldürülmesi ya da bağışlanması imparatorun parmağının yukarı, aşağı olması ile belirlenirdi... Romalılar gözlerini parmağa dikerlerdi...

Ama o başparmaktı...

Bu ortaparmak...

≈≈≈

Gerçi mana itibarıyla aynı sayılır:

İçişleri Bakanı resim yapmayı, şiir, makale ve fıkra yazmayı, şarkı söylemeyi de terör kapsamına aldı...

Teröre destek verenleri saydı:

“Resimle destek veriyor, şiirle veriyor, günlük makale yazıyor, fıkra yazıyor, araya bir şarkı sokuyor...”

İçişleri Bakanı sanatı terör kapsamına aldığına göre, gereğini yaparlar artık gladyatörler...

Parmak aşağıya doğru yani...

≈≈≈

Bu yeni Bakan ile birlikte **“açılım”** da kapandı zaten...

2002’den çok önce bile Başbakan’ın yakın arkadaşı, iyi tanıdığı birisi bu İçişleri Bakanı.... Bilinçli olarak oraya getirildi...

Yanaşmalar kaç yıldır **“açılım”** beklerken...

Ortaparmağını gösterdi bu...

İyi oldu...

≈≈≈

Muhalefet ise **“Bize parmak gösterdi”** dedi...

Gösterir...

Siz de parmağı bile bile...

Gidip oturdunuz ya...

HİNDİSTAN İNEĞİ

Her milletin alışkanlığı farklı...

Hindistan'da da ineğe tapıyorlar mesela...

≈≈≈

İnternette **Kemal Rastgeldi** çıkışlı bir slayt albümü çok dolanıyor; Hindistan'da ineğin konumunu anlatan çok güzel görüntüler var...

İnek gitmiş turistik otelin resepsiyonuna oturmuş...

Müdür sesini çıkaramıyor...

Orada inek ne isterse yapabiliyor çünkü...

Burnunu her şeye sokuyor...

Görüntülerde; yolun ortasına çaprazlamasına yatmış, koca caddede trafiği durdurmuş, insanlar kalakalmışlar, yakınma var, herkes şikâyetçi...

Ama kimse “kalk” diyemiyor ineğe...

Zaten inek de “Ben kalkayım, ayıp oluyor” görüşünde değil...

≈≈≈

Ne yaparsa “İyi yaptı” diyorlar...

Adamların mutfağına giriyor, çorbaları deviriyor, yolun üzerine yatıyor, dükkânı dağıtıyor, okula dalıyor...

Ama kimse bir şey söyleyemiyor...

Kimisi inancından dolayı...

Kalanlar da korkularından zaten...

Bir nevi “ineğin dokunulmazlığı” var...

≈≈≈

Tersine “Ne kadar iyi yaptı bu inek” diyorlar...

“Geldi, yolumuzun ortasına pisledi... Canı sağ olsun, var olsun yaptığından dolayı hakikaten” diyen çoğunlukta...

Kimisi de “**Yetmez ama evet**” diye ekliyor...

Hintliler...

≈≈≈

MÖ 1500 yıllarına dayanan Hindu inanışında inek tanrı değildir ama inancın bir parçası olarak kutsaldır...

Hint inanç felsefesine göre bunun nedeni ineğin insana verdiği 5 nimet:

“Sütü, tereyağı, peyniri, idrarı ve dışkısı...”

İlk üçünü biz de biliyoruz, son ikisi ise; idrarı eski Hindistan’da ilaç olarak kullanılırdı. Dışkısı ise yakıt (tezek) olarak...

≈≈≈

“Her şeyimizi veriyor” diyorlar:

“Yakacağı gelip kapıya bırakıyor...”

“Kim?...”

“İnek...”

“Yakacak da mı veriyor?..”

≈≈≈

Ne bilelim biz...

Herkesin ineği kendine göre...

İÇERİ ATAMADAN ÖLDÜ

Dün gün boyu televizyonlardan adam gibi bir devlet adamının gidişini izledim...

Siz onu hapse atamadan öldü...

≈≈≈

Tıfıl muhabirliğimin ilk günlerinde, ilk kez bir devlet adamı ile röportaja gitmiştim. Büyük Ankara Oteli'nin rufunda, camın kenarına tek başına oturmuştu. Heyecanlanıp da peltekliğim tümünden azdığında, su bardağını camın üzerinden önüme itirmiş “*Su iç gendine*” demişti...

Sevecen...

Mert...

Yalansız...

Kinsiz...

Nefretsiz...

Çağdaş, aydınlık, medeni...

Köpeği öldüğünde ağlamış, sarı çiçeği gördüğünde tören protokolünü bozup resmini çekmişti...

≈≈≈

Siz onu içeri atamadan öldü...

Çünkü onun gibi düşünen herkesi hapishanelere kapattılar...

Bu dışarıdaydı...

Gerçi her fırsatta onu aşağıladılar...

Onu küçük düşürecek yazılar yazdırıp, haberler yaptırdılar...

Annan planıydı, “**Yes be annem**” kampanyalarıydı...

Kulislerde ona “**takoz**” dediler...

Bir hücreye kapatmak eksik kalmıştı...

Gitti...

≈≈≈

Koca Anadolu yarımadası ABD'nin eyaleti haline getirilirken, o küçük bir adada dünyaya direnebildi...

Onurlu...

Kimlikli...

Kişilikli...

Sadece Kıbrıs Türklerinin değil, yeryüzündeki tüm Türklerin sevdiği, saydığı, gurur duyduğu devlet adamıydı **Rauf Denktaş**...

≈≈≈

Size göre değildi yani...

Onu “**takoz**” olmaktan çıkartıp, bir kenara atmak ve Kıbrıs’ı İstanbul’un arsaları gibi ele pazarlamak için ne pazarlıklar yapıldı?.. Ne kumpaslar, ne gizli planlar ve tuzaklar alçakça kuruldu ya...

Tarih Kıbrıslı kahramanı haklı çıkardı...

Öyle kös kös yürüdüler arkasından...

≈≈≈

Belki son kahramanlarından birisini uğurladı Türkler...

Kendi dimdik ve onurlu başı gibi, tabutunun arkasında yürüyen on binlerce insana da bir büyük onuru miras bırakarak...

Adam gibi devlet adamı...

Büyük yurtsever...

Siz içeri atamadan...

Gitti...

YETMEZ AMA YÜRÜYÜN

Hukuk dün bitmedi...

Çoktan bitmişti ortak...

≈≈≈

Van'daki sorgulamada kendini hücresinin demirlerine asan suçsuz, günahsız Hoca'nın cenazesini almaya altı kişi gitmişti...

Erzincan'da savcı savcıyı basıp da hapse tıktığında, kapıda üç kadın ağladı sadece...

Gazeteciler, bilim adamları, yazarlar, yayıncılar, akademisyenler sabah karanlığında alınıp götürüldüğünde ve Silivri'de duruşmalar yıllardır bitmek tükenmek bilmeden sürüp gittiğinde, mahkemenin önündeki çadırda sadece sekiz kişi vardı...

Toplam 4.5 milyon satan gazetelerin çalışanları yürüdüler arkadaşları için, 200 kişi...

Şemsiye sapını terör örgütünün suç aleti saydıklarında ve çocukları tutukladıklarında da kapıda sadece anneleri bekledi çocuklarını...

≈≈≈

Anayasa değişikliği referanduma götürüldü o sırada...

Yargı tümünden bağımsızlığını yitiriyor, adalet iktidarın iki dudağının arasına terk edilip olan hukuk da uçup gittiğinde...

"Yetmez ama evet" dedi kimimiz...

Arkasından geldi zaten:

Yazılmamış kitapları suç saydılar...

Ayağa kalkmayanları da ağzını açanları da kapattılar hücrelere...

Ordu ve kuvvet komutanlarını toplayıp attılar içeri...

Sonunda Genelkurmay Başkanı da **"silahlı terör örgütü başı"** oldu mu?..

≈≈≈

Dün 10 bin kişi mi, 20 bin kişi mi yürüdü?..

Yetmez...

Hukuksuzluk her yerde...

Ateş her yerde yanıyor...

Geceleri babalarını rüyalarında görüp ağlayarak uyanan çocuklar... Cam önlerinde boşuna bekleyen sevgililer... Gururu hukuk eliyle kırılmış yiğitler... Ya da toprakları okşayan kadınların ülkesinde yargı, hukuk, adalet yok...

Tümden tükendi...

Bitti...

Hrant Dink, “insanların eşitliğini ve kardeşliğini” öğrettikten sonra, yüz karası hukuksuzluğumuzu da anlatıyor bize...

Bağırın...

İsteyin...

Haykırın...

“Yetmez ama” yürüyün...

ÇIPLAK GÖSTEREN GÖZLÜK

Anladığım kadarıyla internet üzerinden “**çıplak gösteren gözlük**” satmışlar bizimkilere...

Reklamı görünce hemen parayı yatırıp siparişini vermiş tabii... Gözlüğü takıp sokakta gezerken kadınları çıplak görecek çalkal...

Sipariş paketi gelmiş...

Açmış içinde bir uyduruk naylon çocuk gözlüğü...

Çıplak göstermiyor...

Önünü de göremiyorsun zaten...

≈≈≈

“**Çıplak gösteren gözlük**” siparişi verenlerden polise isimsiz şikâyetle bulunanların sayısı bile 600 kişi kadar...

Ama eminim belki de on binlerce...

Söyleyemiyorlardır, utandıklarından...

120 liradan başlıyor fiyatları...

Adrese teslim...

Parayı verilen hesap numarasına yatırıyorsun, kapı her çalındıkça koşuyorsun “çıplak gösteren gözlük” geldi diye...

Gelince de ne yapacağının hayalini kurmuştur bu...

Gözlüğü takıp bakacak; komşu Meloş’un kıcı nasıl?...

≈≈≈

Ben ise düşündüm ki; çok da hayal değil...

“**Giyinik gösteren gözlük**” de var mesela...

Kırk senedir adam sefil...

Üstte yok...

Başta yok...

Çıplak...

Gözlüğü takıyor...

Bakıyor; kimsenin açık kıcı gözükmüyor...

≈≈≈

İneklere de yeşil gözlük takıldığı söylenirdi bir ara, Amerika'da mı ne?.. Ki yeşil ot sanıp sarı sapı, çöpü, talaşı yesin...

Bizimkiler inanıp denediler...

İnekler yemedi...

Anladılar...

≈≈≈

Her beş kişiden birisi (yardım miktarlarını böbürlenerek açıklarken iktidarın verdiği resmi rakamdır) yoksulluk ya da açlık sınırının altında...

İşsiz, yardıma muhtaç...

Sürünüyor...

Ama gözlük gözünde...

Bakıyor; iyi gözüküyor...

≈≈≈

Şimdi ben kalkıp “**Her şeyi güzel gösteren gözlük satarak sizi yıllardır kandırıp dolandırıyorlar**” desem...

Kimse şikâyetçi değil...

Eeee...

Müstahak...

Basın özgürlüğü sıralamasında Türkiye 10 basamak gerileyerek 148'inci oldu ya...

Keşke “**yalakalık**” sıralaması yapsalardı...

Birinci olacaktık ortak...

≈≈≈

Bizden beter; Belarus, Eritre, Afganistan, Somali falan...

≈≈≈

O Afrikalı diyelim; ilk haberleşmesini ağaç kütüğüne sopayla vurarak yaptı... “Bum bum bum”, yani çift sütuna: “Bufalo görüldü...”

“Bumba bumba bum”, yani manşet: “Kaplan geliyor...”

Cumhuriyet yönetiminin sana basın özgürlüğünü verdiği senelerdi...

Şimdi o Afrikalı 32'nci (Uruguay), 33'üncü (Tanzanya), 84'üncü (Kenya), 90'ıncı (Kongo) sıralarda...

Sen 148'inci...

≈≈≈

Özgürlükler verilmez, alınır...

Sen götürüp basın özgürlüğünü badem bıyıklılara utanmadan teslim ettiysen...

Yalakalık yaptıysan sıkılmadan...

Kıçlarına yapıştıysan inek kenesi gibi...

Teslim olduysan, ödün patladıysa bir azarlanmayla...

Patronunun pis işleri için eğdiysen boynunu...

Kimin suçudur bu dünya basın özgürlüğü sıralamasında 148'inci olmak?..

≈≈≈

Misal; “Ak Parti” diye bir parti ismi var mı?..

Yok...

“Bizim adımız Ak Parti'dir” dediği an alayınız “Ak Parti” demeye başladıysanız...

Kimdir Türkiye'nin 148'inci olmasının sorumlusu?..

Yalaka...

≈≈≈

Hadi diyelim ki iktidar medyayı hedef seçti... Yazanı, çizeni, ağzını açanı, sesini çıkaranı toplayıp içeri kapattı...

Tamam...

Peki, iktidarın içeri atmadıklarını kim kovdu, sürdü, süründürdü, yasakladı, sansürledi?..

Kim emirle boşaltılan köşelere, cemaatten birer türbanlı ya da birer imam kırması yazar bulup oturttu?

Niçin sitem bile etmediniz; yaşamlarında bir gün bile gazeteci olmamış patronlarınıza "Bu nasıl basın özgürlüğü" diye?..

≈≈≈

Neyse...

Şimdi dünyada basın özgürlüğünde 148'inci olarak, öyle ortalıkta çok da gözükmeyin...

"Basın... Basın..." derken, TIR şoförleri görmesin sizi...

“CİNSEL AKTİVİTE” GÜNLERİ

“Cinsel aktivitenize” de dikkat edeceksiniz...

Siyasete girmesin...

Çünkü siyasi oluşumlarda en belirleyici unsur oluverdi:

“Cinsel aktiviteler...”

≈≈≈

Bir “cinsel aktivite” kaseti ile ana muhalefet baştan düzenlendi, bir genel başkan gitti, bir genel başkan geldi...

Sonra...

Seçim öncesi ikinci muhalefet partisi MHP’lilerin “cinsel aktivitelerine” girip baktılar...

MHP hizaya getirildi...

Baraj altında kalmasın diye CHP’liler bile MHP’ye oy verdiler...

≈≈≈

Askerleri sindirmekte keza...

Bu kez, bir Genelkurmay Başkanı’nın kızının “cinsel aktiviteleri” gazete manşetlerinde dolanıyor kaç gündür...

≈≈≈

Bildiklerimiz bunlar...

Ya bilmediklerimiz?..

Şu anda karar masalarında oturmuş önemli insanları susturan, sindiren, yönlendiren kaç kaset var, kim bilebilir?..

Böyle bel altından vurdular mı, oturur en babayiğit olanı...

≈≈≈

Belli ki tüm bunlar rastlantı değil...

Bir yöntem...

Özel çalışmaların, özel çabaların, özel uğraşların ürünü...

Onun için zaten, yazılmamış kitapların son baskılarından, yapılmamış darbelerin planlarına kadar yakaladılar da...

Bir tek “cinsel aktivite” meraklısı şerefsiz bulunamadı gitti...

≈≈≈

Söyler misiniz:

En pis, en faşist, en kirli, en kara, en insan onurundan ve ahlakından yoksun dönemlerde böyle bir şey duyan oldu mu?..

İnsanların yatak odalarına girildiği... Mahrem görüntülerinin çekilip servise konulduğu... Kadınlarının, kızlarının “cinsel aktivitelerinin” manşetlerde dolandığı... Böylece siyasetin şekillendirildiği bir zaman bilen var mı?..

Yok...

≈≈≈

Din, iman, ahlak, haram, helal, ibadet, namaz, niyaz...

Dillerinden düşmüyor...

İnsanların yatak odalarına girip “cinsel aktivitelerini” dikizlerken...

≈≈≈

Ama ne yapacaksınız?..

“Konuşmaktan korkuyoruz” diyordunuz da...

“Cinsel aktivitenizi” de tutun artık...

Çekemesinler...

“TİNERCİLER” KURDU CUMHURİYETİ!..

“Dindar nesil” yetiştirmeye kalkman da iyi bir şey...

“Dindar” olmayıp da **“tinerci”** olacaklarına...

≈≈≈

Biber gazını tanıdı bu nesil...

Çekmeyen yok...

Sayende tavşan gibi burunlarını oynatıp, biber gazı çeşitlerini sayabiliyor gençler:

“NATO biber gazı”, “Hardallı”, “U-2 sprej”...

≈≈≈

“Dindar” olmayanları **“tinerci”** saydığına göre... **“Dindarın adaletini”** de öğretirsin artık yetiştireceğin nesle:

17 yaşında **“parasız eğitim”** istedikleri için... Ya da köyün deresini korumaya kalktıkları için, tekme yiye yiye çıkartıldıkları mahkemede **“silahlı terör örgütü üyesi”** olmak suçundan hapse atılabileceklerini bilsinler...

Silah; şemsiye sapı...

Şemsiyeden uzak duruyor nesil...

Şeytan doldurmasın...

≈≈≈

“Dürüstlük” de sana kaldı o zaman...

Bilmeceleri var çocukların misal:

“İki fener arasındaki fark?..”

Sen bil hadi...

≈≈≈

“Vatan sevgisi” mesela...

Numunelik yetiştirilmiş **“dindar nesilden”** iki mahdum, askerlikten yırttıktan sonra, eşitlik bakımından 30 bini veren zenginler de tüyüyorlar...

Söylemeye gerek yok:

Son avuç bulgurunu askerine yedirerek ve son oğlunu şehit olmaya göndererek, tinerciler kurdu bu Cumhuriyet'i...

≈≈≈

Dindar nesil “**saygısı**” da vardır sende...

Ayağa kalkmayı “Niye kalkmadın” diye hücreye...

Güven Park'ta oturdu mu “Niye oturdun” diye cop...

İkisinin ortası yan yatsan... “**Askerlik yan gelip yatma yeri değildir**” diyerek paşama 134 yıl ağırlaştırılmış müebbet hapis...

“**Tinerci**” yapmamıştı bunu...

≈≈≈

“**Ahlak**” dersin...

Bir tek orasını merak ediyorum...

İnsanların özel hayatları didiklenip telefonları dinlenirken...

Gözetlenen yatak odalarının görüntülerinin ortalığa saçılmasını “**ahlak**” ile nasıl bağdaştıracaksın?..

≈≈≈

Bu arada sen de öğren ama:

“**Adam**” olmak için “**dindar**” olmanın şart olmadığını...

DİREKTEKİLER

Yunan komutanı **Trikopis**'i esir alıp işgal askerlerinin işini bitirmişti Garp Cephesi Komutanı **İnönü**...

İsmet Paşa şehre geliyor diye ağaçlara, telgraf direklerine çıktılar...

Sonra zaten...

Aynı yerde kafasına taş attılar...

≈≈≈

Menderes geldi...

Karşılama koştular...

Ağaçlara çıktılar...

Elektrik direklerine tırmandılar...

Birbirlerini ittirdiler...

Alkış...

Kıyamet...

Ama **Menderes** asıldığında da bir tek kişi başını uzatıp “**yapmayın**” demedi...

≈≈≈

Şu asmaya kalktığınız 12 Eylül'de darbe yapan **Kenan Evren**'in anayasasına da yüzde 92 “evet” dedi bu millet...

Meydanlara koştular...

Ağaçlara çıktılar...

Elektrik direklerine tırmandılar...

“**Demokrasiyi rayına oturtup gideceğiz**” dediğinde bağırıyorlardı:

“**Gitme...**”

≈≈≈

Askerlerin anayasasına yüzde 92 “**evet**” derken, yıllardır “**başbakan**” yaptığı **Demirel**'e de “**siyasi yasak**” getirmişti millet...

Özal başbakandı...

Ağaçlara çıktılar...

Direklere tırmandılar...

≈≈≈

Bir gün geldi...

Siyaseti yasakladığı **Demirel**'i önce başbakan, sonra cumhurbaşkanı yaptılar...

Ağaca çıktılar...

Elektrik direklerine tırmandılar...

≈≈≈

Badem geldi...

Demirel'in malına mülküne el koydular...

Sülalesini kurutmaya kalktılar...

Evine bile haciz geldi...

Ağzını açsa hakaret, azar, tehdit...

Millet başını kaldırıp "**Yapmayın**" demedi...

≈≈≈

Şu sıralar...

Yine ağaçlara çıkıyorlar...

Direkteler...

≈≈≈

Bence güvenme...

"**Milletim**" deyip duruyorsun ya, hiç belli olmaz...

Bir anda değişiyor...

Seni de satar...

Bizim yazılar haram aslında...
Abdest almadan yazdın mı...

≈≈≈

Niyet edeceksin bir kere:

“Niyet ettim yazı yazmaya, helalinden nasip eyle ya Rabbi...”

“**Dindar nesil yetiştirme**” kapsamında, Samanyolu TV’ye göre mutfağa girerken dua edip önce sağ ayağını içeri atacaksın...
Abdestsiz çay da pişirildi mi olmuyor mesela...

Çay ya da pilav pişirmekten daha önemli bir işlev olan yazı da dua ister tabii ki, sağ ayak yerine burada sağ el ile yazmaya başlıyorsun...

≈≈≈

Peki...ii...

Yazdıklarına Başbakan’ın kızacağı aklına geldi de ya korkudan yazının ortasında abdestin kaçtı mı?..

Biz buna “**kazaya kalmış yazı**” diyoruz...

İktidar bir gün iyice zırvaladı mı, artık elden âlemden utanıp da çooook gecikmiş yazı yani, Hasan Abi...

≈≈≈

“İmamı” başbakan yaptınız...

“Dindar nesil yetiştireceğim” demesine kızılıyorsunuz...

Haram yazı işte...

Çünkü sağ ile değil...

Dönek sol “ayakları” ile yazılmış belli...

≈≈≈

Ne olacaktı ya?..

Devlet fotoğrafının türbanlı tesettürlü olması... Bütün devlet kadrolarına badem bıyıklıların doldurulması... Sipariş üzerine “Müslüman cumhurbaşkanının” Çankaya’ya çıkıp oturması... İlköğrenim çocuklarının umre turlarına yollanması... İmam hatip-

lilere vali, kaymakam, savcı, hâkim olma yolunun açılması... Laik Cumhuriyetin pataklanması... Atatürk'ün yerden yere vurulması...

Hiç anlamadınız da şimdi mi anladınız?..

Sevgili **Necati Doğru** önceki gün yazdı:

Diyanet bütçesi;

2003'te 771 milyon...

2012'de; 3.8 milyar...

Çevre, kültür, sanat, sanayi, teknoloji, ilim, bilim bütçelerinin toplamından fazla...

Yani televizyona çıkıp “Dindar nesil yetiştireceğiz” demesi mi gerekliydi, anlamanız için?..

≈≈≈

Neyse...

“Niyet ettim yazmaya, helalinden nasip eyle ya Rabbi...” diye yazacaksın dindar nesil yazarı olarak...

Yarabbi seni çarptı çarptı...

Yok çarpmadı, yazı zaten helal...

MECLİS’TE NİYE KAVGA EDİYORLAR?..

Meclis’te gördüğüm en etkili kavga yöntemiydi o...

Koşup koşup karşı grup başkanvekilinin sırtına biniyorsun...

Artık o nereye, sen oraya...

≈≈≈

Bir keresinde kavga çıktığını gören muhalefet milletvekili (ki bu işlevi yapanlara süvari denir) geri geri çekilip bizim basın locasının önüne kadar gelmiş, sonra **“Su kullananın, toprak işleyenindir”** diye haykırarak **“üç adım”** stilinde koşmuştu...

Dördüncü adım zaten iktidar grup başkanvekilinin sırtı...

≈≈≈

Bu stilde yapılacak şey, sırtta iyice yerleştikten sonra ayakları alttakinin göğüs çevresinde dolandırarak düşme ya da sırttan atılma olasılığını ortadan kaldırmaktır...

Grup başkanvekili sırtındakinden kurtulmak için **“rodeo beygiri”** yöntemine başvurup kürsü çevresinde tur atar...

“Süvari” düştü, zaten düştü...

Yok eğer düşmedi, ikinci tur ters yönde atılır...

≈≈≈

Pekiii...

Meclis’te niye kavga ediyorlar?..

Bunun yanıtı **“Türk erkekleri düğünlerde niye silah sıkıyorlar”**ın yanıtı ile aşağı yukarı aynıdır...

Normalde bir erkeğin düğünde ses getirecek bir oyun, bir dans, bir şarkı, bir şiir patlatması gerekmez mi?..

Bu patlatamıyor...

O da tabancasını çıkartıp patlatıyor ki ses getirsin...

Bu milleti temsil edenlerin de verilen emirleri yerine getirmek dışında hiçbir fonksiyonları kalmadı... Meclis’te de çarpıcı bir eylem, çarpıcı bir söylem, çarpıcı bir işlev yapamayınca, gidip bir tane patlatıyorlar...

Ki ses gelsin...

≈≈≈

En ses getirici ve etkili yöntemlerden birisi de “**tepme**”dir...

Sağ ayak 90 derece havaya kaldırılarak yere paralel hale getirilirken, sol ayak üzerinde gövde yaylandırılır...

Ve kış merkez alınarak sağ ayak daireler çizecek şekilde dört bir yana döndürülür...

Artık kime denk gelirse...

Bu tekli tepmeden daha etkilidir, yaylım ateşinden esinlenerek buna “**yaylım tepmesi**” de denir...

≈≈≈

“Peki, bu arada kanunlar nasıl ve ne zaman çıkıyor?” derse-niz...

Onu siz anlayacaksınız...

Sırtınıza binildi mi ya da tepildiniz mi?..

Hah...

Demek ki kanun çıktı...

DEVE GÜREŞİ

En kestirmeden özetlemeli:

İmam ile Hoca arasında sorun çıktı...

İmam, Hoca'nın iki polis müdürünü görevden aldı...

Hoca, İmam'ın MİT'çilerini sorguya çağırdı...

İmam, Hoca'nın savcısına el çektirdi...

Hoca da İmam'ın MİT'çilerine yakalama çıkardı...

≈≈≈

Türkiye Cumhuriyeti İmam ile Hoca Efendi'ye kaldı çünkü...

Demek ki MİT imama, polis ile yargı Hoca Efendi'ye düştü...

Onun için zaten; Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Genelkurmay

Başkanı'nı tutup hapse attılar, kimsenin kılı kıpırdamadı...

Çünkü o kimsenin payına düşmemiştii...

Ama MİT Müsteşarı ifadeye çağrılınca kıyamet kopuverdi...

≈≈≈

Bu kavga kaçınılmazdı aslında...

Çok bilinen bir siyaset yasasıdır; iktidarları ele geçiren ittifaklar, er geç birbirleri ile hesaplaşırlar...

O günlere geldik demek ki...

Başladı...

≈≈≈

Hoca Efendi, İmam ile neredeyse eşit güce sahip, birlikte yürüdüler bu yollarda, şimdi kaçınılmaz hesaplaşma zamanı...

İşte izlediğiniz; İmam, MİT'çilerini Hoca Efendi'den korumak için kanun çıkarıyor...

Siz bu satırları okurken İmam'ın MİT'çilerini Hoca Efendi'nin yargısından koruyacak kanun görüşülüyor olacak TBMM'de...

İzleyin...

Ama bitmeyecek...

Hesaplaşma başladı bir kere...

İmam ha bire kanun çıkarmak zorunda:

"Müsteşarı koruma kanunu..."

“Şefi koruma kanunu...”

“Amiri koruma kanunu...”

“Müdürü koruma kanunu...”

Sonra da zaten “İmamı koruma kanunu” lazım...

Ki Hoca götürmesin...

≈≈≈

Zavallı Türkiye...

Ne haldesin?...

≈≈≈

Muhalefet ne yapıyor dersenez...

Arada kaldı...

İmam’dan yana mı olmalı?..

Hoca’dan yana mı olmalı?..

Onun için zaten **Kemal Kılıçdaroğlu** deve gürüşlerine gitti...

Bakıyor...

Hangi deve kazanacak?..

HAÇLILAR ŞU TARAFTAN GELDİLER

Bu kez arkadan dolandılar Haçlılar...

Olan da bu...

≈≈≈

Çökmekte olan Batı ekonomilerini kurtarmak için en çok umut bağlanan kaynaklardan birisi, despot Arap liderlerin hazine daireleri...

Arap ülkelerindeki birikim...

Batı bankalarında el konulan ve el konulacak olan trilyon dolarlar...

Küresel ekonomiye yeterince katılmayan bir dünya... Batı şirketlerinin tüketicisi durumuna getirilecek 250 milyonluk nüfus...

≈≈≈

Ve “**Size demokrasi lazım**” dediler Araplara...

Ellerine silahları tutuşturdular...

Araplar ömürlerinde demokrasiye kafa yormadıkları için, birbirlerini öldürüyorlar ki demokrasi gelsin...

Plan işliyor...

Yoksa Libya’dan Yemen’e kadar, bütün Arapların aklına aynı anda “**demokrasiye geçelim**” fikri gelmiş olabilir mi?..

≈≈≈

Haçlı planlarına destek veren bizim badem bıyıklı Müslümanların payına düşen ise, delikten süpürülmeden AKP iktidarının sürmesi...

≈≈≈

Yoksa sana ne Suriye’den?...

Hukuk arıyorsan, sende yok...

Muhalifleri susturmak ayıbı diyorsan, Esad senin eline su dö-kemez...

Demokrasi diyorsan, Suriye’ye ders vermek için seçtiğin ortaklara bak; Katar Emirliği, Suudi Arabistan...

Kim inanır?..

≈≈≈

Saddam, Kaddafi, Mübarek, Esad...

Bakın bakalım, Irak'a, Libya'ya, Mısır'a, Tunus'a demokrasi mi geldi?..

Bu kadar mı aptal olur insan?..

≈≈≈

Türkiye'de AKP'ye oy veren insanların, doğaları gereği bu gibi şeylerle ilgileri yok, kamyondan kutu dağıtılacak olsa koşacaklar ya...

Dönüp bakmıyorlar bile...

Onun için zaten "Arap Baharı nedir" sorusuna, sokak röportajında yanıt vermişti enişte:

"Karnabahar gibi... Yemeklik yani..."

Zıkkımın kökü...

≈≈≈

İzleyin artık...

Bomba...

Cesetler...

Kan...

Linç...

"**Tekbir**" sesleri ile palalar inip kalkıyor...

≈≈≈

Bu kez arkadan dolandılar Haçlılar...

Şu taraftan geliyorlar...

İKİ GÖZÜM AKSIN

Bugünlerde toprağa cemre düşecek diyorlar...
Düşmesin...

≈≈≈

Çiçekler açmasın...
Lüzumu yok rengin...

≈≈≈

Kuşlar ötmesin sabahları...
Sesi çıkmasın kumrunun...
Sussun serçeler...

≈≈≈

Gün ışığını da istemem başımda...
Razıyım...
Karanlık kalsın...
Güneşi söndürsünler...

≈≈≈

Kırasım geliyor ellerimi...
Kemancı varsın çalmasın...

≈≈≈

Sözler şarkıları terk etsin...
Türküleri söylemesinler...

≈≈≈

O barda arada sırada bir kız çıkar...
Gözleri siyah, bakışları mavi...

Bir sandalyeyi tutarak söyler hüznü şarkısını... Hem sevgi-
lilerini terk edip kendisi, hem birazdan ağlayacağını bilir garson-
lar...

Sussun...

≈≈≈

Şişeler boş...
Bardaklar dipsiz...
Süt kesilsin rakı...

İstedğin kadar iç...
Cemal sallanamasın...

≈≈≈

Seni senden almışlarsa...
Korkmuşsan...
Sinmişsen...
Sesin çıkmıyorsa...
Söyleyecek sözün yoksa...
Böyle zamanlarda hava da gerekmez ya...
Nefes kalsın...

≈≈≈

Sen yoksan...
Issız çöle dönmüşse topraklar...
Kimimiz kelebek, kimimiz uğurböceği, menekşeler açmış ba-
şak tarlasına benzemiyorsa vatan...
Görmek istemem...
İki gözüm aksın...

BARDAK-I ŞERİF

Başbakan'ın su içtiği bardağı “**dudağı değdi**” diye alıp Kırıkkale'ye götürdüler partililer...

“**Bardak-ı şerif**” oldu yani...

Sürahiyi de arıyorlardır yanına...

Sonra damacanayı da bulurlarsa...

≈≈≈

“**Bardak-ı şerif**”ten önceydi...

Hayır derneğinin yemeğinde eski milletvekillerinden biri, Başbakan'ın eski mokasen ayakkabılarını üç bin dolara almıştı...

Evinde şöminenin üzerine koydu...

Postal-ı şerif...

Mokasenleri merak eden eş dost, partililer, delegeler döküldüler tabii...

Toplanıp uzun uzun konuşmalar ve methiyeler yapıliyordu, şöminenin üstüne konulmuş mübarek postalın önünde...

Mesela; mokasen de bir konuşma yapıyormuş...

≈≈≈

Sonradan; 3 bin dolara açık artırmayla satılan 46 numara mokasenlerin, geceyi düzenleyen dernek başkanının kocasına ait olduğu ortaya çıktı...

≈≈≈

Bir başka emanet:

Başbakan, Mercedes'in içinde kilitli kalınca, onu kurtarmak için camın kırıldığı hani şu ünlü balyoz...

Onu da bir milletvekili, olay yerine yakın inşaattaki balyozun sahibi ameleden satın alarak vitrine koydu...

600 liraya...

Balyoz-u şerif...

Öbür ameleler de birer balyoz bulup 15 liraya diğer AKP milletvekillerine satmaya kalkınca, ilkinin amelenin koşup hırdavatçıdan 7 liraya aldığı anlaşıldı...

≈≈≈

Bugün pazar...

Bu köşenin geleneği; yok edilen, yağmalanan, satılan, çalınan doğa zenginliklerimizin bir listesi var önümde, onu yazacaktım aslında:

Karadeniz'de; 30 yayla, 40 koy, 300 dere...

Ege'de; 6 koy, 2 kuş cenneti, 120 dere, 7 göl...

Akdeniz'de; 200 dere, 15 orman, 8 cennet koy, 40 SİT alanı...

Anadolu'da; 20 antik bölge, 12 göl, 140 SİT alanı...

Tümü gitti...

≈≈≈

Misal; dudağı değdi diye bardağı götürdükleri Kırıkkale'de içme suyunu yürütmüşler... İhalede yolsuzluk yapıldığı iddiasıyla konu mahkemede...

≈≈≈

Eeee...

Giden bu kadar malın üzerine bir bardak soğuk su içmek için...

Bardak-ı şerif şart...

Televizyona baktım; Batılı yaşam biçimine kızıp da “**muhafazakâr ve dindar bir nesil**” isteyenler tiril tiril...

Üzerinde kravat, gömlek, ceket, pantolon...

≈≈≈

Kravat:

1636 savaşında Fransa Kralı **XIII. Louis**’nin ordusunda bir ilginç lejyon birliği vardı. Bu birliğin özelliği boyunlarına birer çiçekli kumaş parçası bağlamış olmalarıydı...

Bu kumaş parçası askerlerin eşleri ve sevgilileri tarafından savaşa giderken boyunlarına geçirilmişti...

O seneki kraliyet balolarında birçok erkeğin boynunda o kumaştan vardı artık...

Sonradan adı kravat oldu...

≈≈≈

Ceket:

Fransızcadır...

“**Jaquette**...”

İlk örneklerinin önü uzun, arkası kısaydı...

Fransız kraliyet ailesinin şişman erkekleri kıçlarının gözüktüğünü fark edince zamanla önü kısaldı, arkası uzadı...

Şimdilerde ise bir uzayıp bir kısalıyor...

≈≈≈

Gömlek...

Şu bildiğimiz gömlek tipi Fransa’dan geldi...

Hâlâ Anadolu’da çoğu yerde “**frenkgömleği**” denir...

≈≈≈

Pantolon:

Fransa’dan geldi...

II. Mahmut bu giysiyi getirtti ama gericilerin şerrinden korktuğu için bir süre sandıkta sakladı... Sonra dört çavuşa giydirip

sokağa saldı... Arkalarından da gözcüler gönderdi ki, ahali nasıl karşılıyor?..

İsyan çıkmamıştı...

Çünkü isyan, üzerine bir de şapka giydiklerinde çıkacaktı...

Pantolon, Hıristiyan azizi **Pantaleone**'den gelir, sevilen birisiydi, onun için sonradan kafasını kestiler...

Pan, tamamıyla; leon, aslan... **Pantaleone** ise “tamamıyla aslan” gibisinden...

≈≈≈

Adamlara kızmak tamam da...

Adamın giysilerini çıkarıp kravatı, ceketini, gömleği, pantolonu atsan...

Kaldı don...

≈≈≈

Peki, neden?..

Niçin çağdaş dünyanın karşısına adam gibi gelişmiş, güçlü, medeni bir toplum olarak çıkmak varken...

“**Dindar cumhurbaşkanı**”, “**dindar eğitim**”, “**dindar laiklik**”, “**dindar nesil**” diye tutturup da Türkiye’yi üçüncü sınıf teokratik ülkeler arasına sürüklemek için yırtınıyorsun?..

Ki el âlem gütsün seni...

Ey tiril tiril!..

Geçiyorum kalkınmaya...

Kalkınmayı görmeye giden Bakan ile Vali, Gevaş kayak merkezinde telesiyeye bindiler, ikisi yan yana oturup biraz gittiler...

Orta yerde asılı kaldılar...

≈≈≈

Hani soğukta tele konmuş iki sığırcık kuşu misal...

≈≈≈

Ben bir “**Kalkınma Bakanı**” olduğunu bilmiyordum, öğrendim... Kalkınmasından değil, telde kalakalmasından...

Havadaki o idi...

Vali ise ilk dalga imam hatipli valilerden...

Kandil gecesinde oturup Twitter’den herkese “**kandil kutlaması**” atmakla ünlü birisi...

≈≈≈

Bakan ile Vali telde asılı kalınca, partililer ve alttaki protokol kurtarmak için dört bir yana koştular...

Ama kalanlar havada olduğundan, ulaşamayıp yine ortada toplandılar...

≈≈≈

Telde asılı kalınca Bakan Vali’ye kızdı...

Kalkıp yanından gidecek ya, gidemiyor da...

≈≈≈

Kalkınma dersenez...

Dünya Ekonomik Forumu mali kalkınma endeksine göre, Türkiye mali kalkınmada dünyada 44’üncü...

“Hani büyümede Çin’den sonra dünya ikincisi idik?” diyeceksiniz...

Demek ki büyüdünüz ama kalkınamadınız...

≈≈≈

Son dokuz yılda, Cumhuriyet döneminin tüm birikimlerini sattılar:

103 dev kamu şirketi...

8 liman...

37 elektrik santrali...

2 bin 500 taşınmaz...

98 gemi...

10 işletilen zengin maden sahası...

Son yıllarda bu satışlardan gelen para 45 milyar dolar...

Bu büyüme...

≈≈≈

Ama akılda kalacak ciddi bir tek çivi çakmadılar...

Bu da kalkınma...

≈≈≈

Bir bakıma Cumhuriyet'in birikimlerini satarak sağlanan ya-
pay “**istikrar**” ile iktidarlarını sürdürüp Cumhuriyet'i yıkmanın
finansmanını Cumhuriyet'in mallarından sağladılar...

İyi plan...

≈≈≈

Peki, Bakan ile Vali niye havada dersiniz...

Kalkınmadır...

Elektrik kesintisinden...

BİR GÖMLEK DİKTİRDİM KOLU DÜĞMELİ

Öyle diyordu türkü:

“Bir gömlek diktirdim kolu düğmeli...”

≈≈≈

Kolu düğmeli bir gömlek diktirebilmenin hayalini kurdu ya...

Demek ki düğmesizi de var...

Altı üstü bir gömlek...

≈≈≈

Ne zaman o türküleri dinlesem, içim cız eder...

Bir yoksul evine giderim gece vakti... Tavana dikilmiş bir çift
kara göz gelir gözümün önüne... Kırpıştırır kirpiklerini...

Arada bir yüzünde gülümseme...

Uyku tutmaz gözlerini...

Hayalinde bir gömlek var...

“Kolu düğmeli...”

≈≈≈

Kim bilir hangi masum caka satmanın minik hevesidir...
Yoksulluktan mutluluğa açılan nasıl bir dar penceredir, bir gömle-
ğin türküye kadar girmiş hayali...

Beyaz...

Naylon...

Cepli...

Sadece bir gömlek...

“Kolu düğmeli...”

≈≈≈

Dün gece uzundu, ben uzun uzun onu düşündüm...

Yoksulluğun, razı oluşun, masumiyetin, saflığın, sevdanın,
yetenmenin kesiştiği yerdeki türkü dilimde:

“Bir gömlek diktirdim kolu düğmeli

İnsan kaderine boyun eğmeli...”

≈≈≈

Boynum kırılsın...

≈≈≈

Eğer siz kolu düğmeli bir gömleğin hayalini kuranı anlayamazsanız, bu memleketi asla anlayamazsınız...

Terk eder sizi Türkiye...

Siyasi partiyseniz başaramazsınız...

Gazete iseniz satamazsınız...

Aydınsanız yalnızsınız...

≈≈≈

Misal, CHP’de “meyhaneye gidin, gitmeyin” tartışması sürerken bugünlerde, tam zamanı...

Bence kurultaya gitmeyin, meyhaneye gidin...

Türkü orada çünkü...

Sosyal demokrat, aydın, cumhuriyetçi, yurtsever, halkçı, emekçi, toplumcu, demokrat, çağdaş, her neyseniz... Gidin, yoksulu duymanın, garibanı anlamanın, insanları hissetmenin, memleketi bilmenin sırrını söyleyin size...

Dinleyin söyleyeni...

Size gömleğini anlatsın...

“Kolu düğmeli...”

İstanbul üzerine sürdü atını, Hanlar Hanı **Fatih Sultan Mehmet Han...**

“Kontör (!)” istedi gişedeki...

Hanlar hanı “Destur de...” dedi...

≈≈≈

Kükredi Hanlar Hanı **Fatih Sultan Mehmet Han:**

“Topçu başım tez gele...”

Getirdiler:

“Bu kim?..”

“**Kadir Topbaş...**”

“Hani topu yok?..”

“Ama İstanbul’u yerle yeksan etmiştir Hünkârım... Ne kale, ne kale kapısı, ne kale duvarı bırakmıştır...”

“Ya kâfir geri gele?..”

“Tedbirini almış, silüetini bile bozup öyle bir içine etmiştir ki, kimse gelip almaya...”

≈≈≈

Haykırdı Hanlar Hanı **Fatih Sultan Mehmet Han:**

“O zaman tez imparator getirile...”

Getirdiler...

Sordu Hanlar Hanı **Fatih Sultan Mehmet Han:**

“Bu kaç tane imparator?..”

“Üç...”

“Destur de...”

“Bu imparator **Fatih Terim...** Bu imparator **İbrahim Tatlıses...**”

“Şu?..”

“O da imparator olmak istiyor, olamıyor... Mısır, Tunus, Libya’yı fethetti ama başkası girdi... Suriye’ye bakmakta n’apar...”

“Karadan yürütecek gemisi var mıdır?..”

“Var, yürüttü...”

≈≈≈

Beylerbeyi **Saruca Paşa** okul servisi çarpması sonucu Amerikan Hastanesi'ne kaldırıldığında... Edirnekapı istikametinden hücumla geçen **Gedik Paşa** tahsisli yola girip tekrar geldiği yere döndüğünde... **İshak Paşa** çalınan atını bulmak için kokoreççileri dolanmaya başladığında...

Düdük çalıp atını ürkütene kızdı Hanlar Hanı **Fatih Sultan Mehmet Han**:

“Şu mehteran mıdır, zurnası kısa?..”

“O polis...”

“Niye yetme talebe görünce yatırıp üzerine oturmakta?..”

“Dindar nesil ister...”

“Destur de...”

≈≈≈

Ulubatlı Hasan, sancak-ı şerifi dikmek için Cam Kule'ye çıkıp inemediğinde...

Yeniçeri; Artrium, Khalkedon, Atinus, Gordion, Atena, Romeus, Gallerya, Alcadrium, Carousel, Anatolium, Bauhaus'a alışverişe dağıldığında...

Akşemsettin'in kulağına “Meğer İstanbul bizi almış lala” dedi ve sürdü gitti atını...

Hanlar Hanı **Fatih Sultan Mehmet Han**...

Amik Gölü'nü kurutup havaalanı yaptılar...
Oltanı al git...
Pistte balık yakalanıyor...
Çünkü havaalanı su doldu...

≈≈≈

2003 yılında bizler, “Göle kıymayın, nasılsa geri gelir” demiştik... Çünkü göl manda gibidir, hep aynı yerde uyumak ister...
Ama kimse dinlemedi...
Açılışını Başbakan yaptı terminal binasının.
Kürsüden sordu:
“Şimdi buraya neler konacak?..”
Ahali zeki:
“Uçaklarrrrr...”

≈≈≈

Geçen gün avcılar tüfeklerini alıp gittiler...
Çünkü ördekler kondu...
TK 175 yeşilbaş, Airbus karabatak, Pegasus behri, Jet çulluk...
141 sefer sayılı kazlar da geldiler...
Üç metre su var havaalanında...

≈≈≈

Zaten Amik Gölü gibi koruma altındaki bir cenneti kurutup, toprağını köylülere dağıtıp, kalanına da havaalanı yaptıklarında...
Kazlar sevinmişti...
İlk seçimde “Allah razı olsun” diye götürüp verdiler oylarını...
Göl kuruyunca yeraltı suları da çekildi, nem oranı düştü ve köylülerin meyve bahçeleri de kurumaya başladı...
Müstahak...

≈≈≈

2005 yılında Hatay Havaalanı terminal binasının açılışında sordu:
“Şimdi uçağa binip ne yapacaksınız?..”

Zor soru...

Ama bildiler:

“Uçacağınız...”

Şu an havaalanı kapalı, müdür şişme bot verdi onlara...

Ki uçarken boğulmasınlar...

≈≈≈

Söyler misiniz; bölgenin koruma altındaki tek gölünü kurutup içine havaalanı yapmak hangi aptal insanın aklına gelir?..

Yazık değil mi?..

Bu; doğaya, çevreye, gelecek kuşaklara, insanlığa, yaşama karşı işlenmiş en büyük suç değilse nedir?..

Nasıl kıyar insan?..

O kurutulan gölde yuvası bozulan kuşların, kuruyup ölen kurbağaların, kaçıp canını kurtaramayan kaplumbağaların, sazlığı elinden alınan kelebeklerin, bir daha açamayan çiçeklerin ahıdır...

Kaz konuyor da havaalanına, sen konamıyorsun...

BİZ DE “ÇÜK” OLSAK

Gazete haberinden anladığım kadarıyla VİP kavgası yaşandı...

VİP, yani **Very Important Person**... Önemli kişilerin aynı zamanda ünlü olduğunu varsayarsak... Bizdeki karşılığı aşağı yukarı **Çok Ünlü Kişi**'ye (ÇÜK) geliyor...

Özellikle uçak yolculuklarında bu böyle...

ÇÜK'ler her zaman ayrı kapıdan girerek, özel salonlarda alındıktan sonra, özel araçlarla götürülüp uçağın en önüne oturtulurlar...

≈≈≈

Ben ÇÜK değilim...

“**Bir ÇÜK olamadık**” yazımdan bu yana, THY'nin bana gönderdiği ÇÜK kartını her zaman kimse görmeden yok ettim...

Birincisi; uçak korkumdan...

Uçağın önü gittikten sonra, arkasının yola devam edebileceğini beklememekle birlikte, ÇÜK gibi en öne oturmaktansa, arkalar daha güvenli gibi gelir bana...

İkincisi:

“Biz de ÇÜK olduk” diye, hani övünmek gibi olmasın...

≈≈≈

Dönüyorum son ÇÜK olayına...

Anladığım kadarıyla yeni “ihdas” edilen Bakan yardımcılığına 21 iktidar yandaşı atandı... Bunlara makam arabası, sekreteryaya, makam koltuğu, imza yetkisi, 9 bin 750 lira da maaş yanında, protokolde de en önde yer verildi...

Böylece seçim öncesi Başbakan “**Bakan sayısını 20'ye indirdik, daha da indireceğiz**” dedikten sonra, bakan sayısı kaç oldu?.. 46...

≈≈≈

İşte bunlardan birisi...

Ankara'dan İstanbul'a gidecek, uçağın 1-A koltuğuna oturması gerektiğini düşündü...

Ama orayı muhalefet milletvekiline vermişlerdi...

Herkes koştı...

Personel; bir oldubittiye getirip muhalefet milletvekilinin elinden biniş kartını alarak ona arkadaki bir yeri verdiler...

Bakan yardımcısını A-1'e oturtular...

≈≈≈

Muhalefet milletvekili işte o zaman kızdı:

"Biz neyiz?" dedi...

"**Atanmışların**", hiçbir zaman "**seçilmişlerin**" önünde olmayacağını söyledi...

Bir tartışmadır başladı...

Ben ise ilk gelende kabahat olduğunu düşündüm... Sosyal demokrat bir partinin milletvekili isem...

Ne işim var ÇÜK yerinde...

Git halkın arasına otur...

≈≈≈

Sonuçta bakan yardımcısı olan, ÇÜK bölümüne oturtuldu...

Uçak kalktı...

≈≈≈

Hollanda'da başbakanın bisikletle işe gidip geldiğini... Almanya'da arkadaşının villasındaki klozeti kullandığı için Cumhurbaşkanı'nın istifa ettiğini... AB parlamenterlerinin kuyruğa girip bilet aldıklarını anlatıyorlar her zaman bize...

Sonra sıra ÇÜK olmaya geldi mi...

Koşuyorlar...

Demek ki insanın canı çekiyor...

NE YAPIYORSUN DOKTOR?..

Benim sarı piknik buzluğumdan var ellerinde, hastabakıcı giysili adamlar hızla koşuyorlar merdivenlerden...

Arkalarında kameraman ordusu...

Bacaklar gidiyor...

Kollar geliyor...

≈≈≈

Haberler var gazetelerde:

“Böbrek yanlış hastaya gitti...”

“Kollar karıştı...”

“Bacağı düşürdüler...”

≈≈≈

Yüz takılan hasta, aynayı alıp kendi yüzüne bakamadan, med- yayı içeriye doldurup Türkiye’ye gösterdiler...

Doktor, “Çok mutlu ama şimdi gülemiyor, altı ay sonra gülecek” diyordu...

Bir kız, “Yüz babamın, ondan bana kalan bir parça” diye ağ- lıyor kapıda...

≈≈≈

Bir insana kol takıyorlar...

Ertesi gün geri alıyorlar kolu...

Kendisinin değildi zaten “kolum gitti” diyemiyor...

İkinci haber:

“Ayağını da geri aldılar...”

Ve son haber:

“Dayanamadı, öldü Şevket...”

≈≈≈

O zaman bir başka kadın ağlıyor:

“O eller oğlumun elleriydi, uymadıysa çöpe atmasınlar...”

≈≈≈

İnsanlar, iyi ile kötü arasına sıkışmış, kendi ellerini okşayıp, ayaklarını yoklayıp, gidip aynada kendi yüzlerine bakıp çıkmak istiyorlar karmaşık duyguların içinden...

Kader göstermesin...

Bir gün başkasının eli elinizde...

Ya da yüzünüz sizin değil...

Ağlayacaksın, dudaklar katılmıyor...

Sileceksin, yanaklar elin...

≈≈≈

Önemli bir iş yapıyor aslında doktor...

İnsanlara yaşamlarını geri vermek için çabalıyor...

İnsanlığa hizmet...

Kutsal...

≈≈≈

Ama böyle ilkel ve kötü görüntülerle olmak zorunda mı?..

Görgüsüzce...

Duygulara saygısız...

Özensiz...

Reyting yarışında olan televizyonlarla, reklam peşinde olan doktorların yarışı mıdır bu kollar, bacaklar, yüzler?..

Böyle midir tıp?..

Sizin cebinize girmedi ya yılan...
Bin yıl yaşasın...

≈≈≈

Yuvalara girdi...

Yatak odalarına süzüldü...

Suçsuzların telefonlarına, bilgisayarlarına, dudaklarına, dillerine dolandı...

Özel yaşamlarına sızdı insanların...

Sonuçta; çağdaş yaşamı, laik Cumhuriyet'i savunanlar...
Hukuku, adaleti, demokrasiyi arayanlar tek başlarına kaldılar...

≈≈≈

Ama siz patronlar...

Bu ülkenin size verdiği olanaklar, bu toprakların size sağladığı nimetler, bu Cumhuriyet'in size verdiği özgürlükler üzerine kurduğunuz zenginlikler bozulmasın diye, görmemezlikten geldiniz...

"İstikrar var ya" dediniz...

Oysa yoktu...

Hukukun, adaletin, çağdaşlığın, demokrasinin, insan haklarının olmadığı yerde **"istikrarın"** olmayacağını bilmeyecek kadar mı cahildiniz?..

≈≈≈

Ve önceki gün paparayı yediniz işte...

Ülkenin en ciddi ve önemli sivil toplum örgütü TÜSİAD olarak, eğitimle ilgili görüş bildirmenin karşılığını, azarlanarak aldınız...

Sizi milletten dahi saymadı...

"Senin değil milletin arzusu olacak... Sen işine bak... Ve acilen değiş" dedi çıktı...

Bu **"istikrarın"** demokrasisi miydi sizce?..

≈≈≈

O aynalı binalar nasıl olsa yapıldı... O ihracat, o ithalat bugün olmaz, yarın olurdu... O yabancı yatırımcı bir gün koşardı... O fabrika nasıl olsa kurulurdu... O dağın altındaki altın zaten sizi bekliyordu...

Zenginlik, para, pul...

Tüm bunlar er geç gelirdi, yeter ki adam gibi devlet ol...

Ama şimdi; karşıdevrime yenik düşmüş, yıkılmış, yok edilmiş, laik çağdaş Cumhuriyet'i nasıl geri getireceksiniz?..

Ya da; bu faşist yapının üzerinde varlığını nasıl sürdüreceksiniz?..

≈≈≈

Olacaklara bakın asıl...

Şimdi ne olacak?..

Zor değil aslında kestirmek:

Susacaksınız...

Sesinizi keseceksiniz...

Ağzınızı açmayacaksınız...

≈≈≈

Ama bu da yetmeyecek...

Er geç sıra size gelecek...

Çünkü şiirselleştirilmiş ve ilan edilmiş “**kin**”den beteri yoktur...

Sıra size geldiğinde; bir gece sabaha karşı kapıya dayanan “**kin**” sizi de bizler gibi bitirecek...

Devleti, demokrasiyi, adaleti, hukuku, hakkı arayacaksınız... Onlar yok edilirken sessiz kaldığınız aklınıza gelecek...

Böyle olacak...

“Kusura bakma” patron...

Şüpheli mi var?..

AKP bu 4+4+4 kanun teklifini “**çağdaş nesiller**” yetiştirsin diye verdi...

≈≈≈

Çocuklar öğrensin ne de olsa:

Kültür, sanat...

Müzik...

Tiyatro...

Piyano...

Bale...

Haha ha huhu hu yapmayın...

≈≈≈

Zaten ne demişti daha geçen gün, Harvard mezunu, sekiz dil bilen Başbakan:

“Çağdaş, laik, cumhuriyetçi ve modern bir nesil yetiştireceğiz...”

Demesinin üzerinden bir hafta geçti geçmedi ki, acele oturup “**modern nesil**” kanun teklifini hazırlayıp verdiler...

Dans öğretecekler çocuklara...

≈≈≈

“Fikri hür, irfanı hür, vicdanı hür nesiller” yetiştirecekler belli ki...

Onun için zaten, teklifi veren “*28 Şubat’ın rövanşını aldık*” dedi...

28 Şubat müdahalesini Menzil Şeyhi yapmıştı çünkü...

≈≈≈

Niyet şuradan da anlaşılıyor:

Dünyadaki gelişmeleri bilen bir nesil yetiştirmek için, bu sene sömestr tatilinde çocukları NASA’ya götürüp göstermeye başladılar...

Oradan müspet ilimleri görsünler diye Silikon Vadisi'ne...

Louvre'u görmeye götürdüler çocukları...

Fazıl Say'ı dinletiyorlar zaten...

≈≈≈

Hâlâ tartışıyorsunuz “**4+4+4**’ün amacı ne?” diye...

Nasıl bir nesil?..

≈≈≈

Bir örnekleme size:

Bülent Arınç’ı alın... Artı **Hüseyin Çelik**... Artı **Ömer**

Dinçer...

Üç tane artı dört dörtlük yani...

Toplayın...

Bölün üçe...

Neye benzedi?..

“...”

Nasıl olur?..

≈≈≈

Sizden; ilmi hür...

İrfanı hür...

Vicdanı hür nesiller istiyor Cumhuriyet...

≈≈≈

İmamdan Türkiye’ye Başbakan yaptınız, şimdi ondan “**modern nesil**” yetiştirmesini bekliyorsunuz...

Ve getirdiği “**4+4+4**” sisteminden şüphelendiniz...

Siz de yani...

GÖZYAŞI TARLABAŞI

O iki kumru, kaldırımında kısa kısa uçuşlarla karınlarını doyurduktan sonra, sokağın ortasındaki su birikintisinden sularını içtiler...

Berberin gözü önündeki kafadan ziyade sokakta, kalçaları zıplayan o turunculu kadın geçti geçecek...

Pencerelerin önündeki Vita kutularında çiçekler var...

Kestaneci yola çıkıyor...

Balkondan balkona çekilmiş iplerde çamaşırlar, gömlekler, pijamalar... Valiyi bilmezler de şu uzun paçalı donu bütün mahalleli tanır...

≈≈≈

O sokaklardan ben de geçtim...

Üniversiteli olma hayali başımda, yirmili yaşlar...

Baba ocağından çok uzakta, pencerelerden gelen ev yemeklerinin kokularını, annemizin yemeklerinin özlemi niyetine çeke çeke...

Orası İstanbul...

Tarlabaşı...

≈≈≈

Şimdi **“Kentsel Dönüşüm Projesi”** adı altında Tarlabaşı’na geldi sıra...

Sahiplerinin ellerinden alınan eski evleri yıkıp yerlerine beş yıldızlı oteller, iş hanları, antik (!) mekânlar yapacaklar...

Sokağın sakini **Perukçu Adem**’i okudum *Vatan*’da:

“3 katlı evimi 750 bin liraya aldılar elimden. Orasını lüks otel yapacaklarmış. Karşısına geçip ‘burası benimdi’ diye ağlayacağım...”

≈≈≈

Şu **“Kentsel Dönüşüm Projeleri”** birer **“gasp”** yöntemi...

Keza Ankara’da yine bir eski doku: **Hamamönü...**

Yöntem aynı; şehirlerin merkezinde kalmış, paha biçilmez arsa değeri olan ama şehirlerin ilk halini korudukları için asla el sürülmemesi gereken bölgelere göz diyorlar... Sonra “**Kentsel Dönüşüm Projesi**” diye eski oturanları korkutup biraz para vere-rek oradan gönderiyorlar...

Sıra geliyor büyük rantı paylaşmaya...

Olan bu...

≈≈≈

Günahtır...

≈≈≈

Oralar şehirlerin kirlaşmış saçları...

Oralar birer canlı müze gibi içinde yaşayanlarla öyle kalmalı...

O mısırcı durmalı...

Yoksul pencerelerin önündeki saksılarda renk renk çiçekler açmalı...

Berber, perukçu, manav, kasap...

İplerde çamaşırlar...

O su birikintisi ve o kumrular orada olmalı...

≈≈≈

Hatıraları çalmaya kadar geldi mi sıra?..

PATLAYICI

Normalde mayına basınca patlamaz mı?..

Bu ağzınızı açınca patlıyor...

≈≈≈

Ya da saatli bomba...

Salı günleri saat 11.15...

Erkenden otururum televizyonun karşısındaki koltuğun ucuna... Böyle zamanlarda dudaklarım uzar...

Öyle beklerim...

Patladı patlayacak...

≈≈≈

Aynı saatlerde belli kesimlerin (artık kim ağzını açmışsa) televizyonların karşısına aynı pozisyonda oturup korku içinde beklediklerini bilirim...

Nefesler tutulur...

Gözler kısıılır....

Kalp hızlanır...

Ha patladı ha patlayacak...

≈≈≈

Geri sayım başlar:

11.00...

11.01...

11.02...

Tek gözümü kapatırım...

Allah muhafaza...

≈≈≈

Türkiye korku içindedir...

Acaba kimi uçuracak?..

Kalkıp kaçma duygusuna kapılır insan, kaçamaz da...

11.10...

11.11...

Son dakikalar...

Son saniye...

Ve patlar:

“Eyyy haddini bilmez...”

Türkiye Cumhuriyeti Başbakanı konuşuyordur...

Artık sıra kimdeyse...

Korku saçılır etrafa...

Nefret...

İntikam...

Kin...

Dört bir yandan başınıza tehdit yağar...

Bir kurum mu uçmuştur havaya, bir kural mı paramparça olmuştur, ağzını açan insanların yaşamları mı bitmiştir?..

Bilemeyiz...

Bugün salı...

KADINLAR FARKLI

Son yılların bende açtığı en derin duygu bu:
Kadınlar farklı...

≈≈≈

Erkekleri izlerken içine düştüğüm aşağılık duygusu, kadınlara dönüp baktığımda –hiç olmazsa bir kadının oğlu olmaktan dolayı– üzerine çıkabileceğim bir gurur tümseğine dönüşüyor çoğu zaman...

Çıkıp tünüyorum üzerine...

Özgürlük şarkıları söyleyerek kadınlar geçiyor gözümün önünden...

Başları dik...

Gururları büyük...

Alınları açık...

Ellerinde küçük bayrakları...

≈≈≈

Yaşlı, genç...

Okumuş, okumamış, zengin, yoksul...

Kadınlar farklı...

≈≈≈

Bir aşağılık çukurundan çıkıp tünüyorum tümseğime...

Hiç olmazsa bacılarımdan dolayı...

≈≈≈

Seyrediyorum yiğidim erkek aslanı (!)..

Korkmuş, sinmiş, pısmış...

Tüymüş...

Hadi insan oğludur, neyse ya... Ama gidip birbirlerini zalime satmanın, iktidar poposu görünce yalanmanın, ayak altında yaltaklanmanın manası var mı?..

≈≈≈

Son on yıldır hep erkekler vurdu bizi arkamızdan...

Atıldık, itildik, kakıldık... En yakın olanlarımız, üç kuruş çıkarları için sattılar bizi... Biz önemli değiliz ama...

Dönüp bakın...

Düşenlerin yanındakiler hep kadınlardı...

≈≈≈

Kadınının yüreğinden tutan erkekleri tenzih ederim...

Sözüm onlara değil...

Ama unutamıyor insan işte; Madra Dağı'ndaki bir mola yerinde, iktidarın istemi üzerine işsiz kaldığım gece... Bir televizyon programında ekmeği paylaştığım erkekler, beni kurtların önüne atmaya çalışırken... Ve sesini duyuramayan dağ başındaki ben, çaresizlikten otobüsün arkasına dolanıp hırsımdan ağladığımı gizlemek isterken...

Anlamış, peşimden gelmişti...

Yanımda hiç tanımadığım bir kadın vardı...

≈≈≈

Bugün **Dünya Kadınlar Günü...**

Kutlu olsun...

Dinleyin; kadını örten, kapatan, onu eve göndermek için 4+4+4 kanunları hazırlayan erkek, bugün çıkıp "kadın haklarından" söz edecektir size...

Utanmadan...

≈≈≈

Ben yine de erkekliğin kem çukurlarından çıkıp bir gurur tümseğimin üzerine tünemek isterim...

Hiç olmazsa yüreğimdeki kadından dolayı...

Kadınlar farklı...

BİZ TECAVÜZCÜLER!

Egemen Bağış, BBC’de tutuklu gazetecilerin suçunu açıkladı:
“Onlar tecavüzcü...”

≈≈≈

BBC’ci zıpladı:

“Nası yani?..”

“Tecavüz ederken...”

Böylece İngilizler ne mal olduğumuzu öğrenmiş oldular...

≈≈≈

Gazetecilere yakıştırdıkları sıfatlar:

Tinerci...

Gaspçı...

Terörist...

Darbeci...

Yalancı...

İhanet içinde...

Kökü dışarıda...

Suiniyeti ortada...

Katil...

Alçak...

Ve nihayet; tecavüzcü...

Bir eşcinsel, bir de pezo olmadığımız kaldı maazallah...

≈≈≈

Tabii ki BBC sunucusu inanmadı:

“Nasıl olur?..”

“Tecavüz ederken yakalandılar...”

“Üzerindeee?...”

“..!”

≈≈≈

İngiliz cahil bilmiyor ki; Türkiye’de tecavüzden ya da banka soymaktan kimseyi asla içeri atmazlar...

≈≈≈

Peki “**tecavüzden**” tutuklu gazeteci yok mu?..

Var..

Pozantı çocuk tutukevinde tutuklu çocuklara tecavüz edildiği iddia edildi... Mahkûm yakınları TBMM’ye, Adalet Bakanlığı’na, AKP bürolarına koştular...

Aman, duman...

Kimse dönüp bakmadı... İki genç gazeteci çalışıp didinip olayı belgelediler... Olay bomba gibi patladı ki...

Polis koştı...

İki gazeteciye yakalandı...

Tıktılar içeri...

Tecavüz haberi yapmaktan...

Tecavüzden (!) bu ikisi var yani...

≈≈≈

Ve kendisine teslim edilmiş çocukları tecavüzden koruyamayan iktidarın bakanı BBC’ye çıkıp “*İçerideki gazeteciler tecavüzcü*” diyebildi...

O bakana televizyonlarda yer verilmemesi, gazetelerde artık yer almaması gerekmez mi?..

Biraz olsun alınan varsa?...

Ama dün baktım; içerideki gazeteci arkadaşlarımızın mensup olduğu *Milliyet* gazetesinde **Egemen Bağış**’a birinci sayfadan makale yazdırmışlar...

Belki cemiyetten ödül de alır...

CENNETİ SATANLAR

Haber şöyleydi:

“Polis, cennetten arsa satıyorum diyerek vatandaşları dolandıran şebekeyi çökertti...”

≈≈≈

Doğru değil...

Cennetten arsa satışları devam ediyor...

Televizyonlarda reklamları var:

İmamoğlu İnşaat...

Salı günleri grupta ise müzayedede...

≈≈≈

Mesela kızlarını örttürmeleri; cennetten arsa satışıydı...

Neticesinde birisi Çankaya'daki köşke çıkıp oturdu, üç yüz dönüm... Birisi Başbakanlık Konutu'na yerleşti, 18 odalı...

Okuyamayıp da hayatı kayan ya da okuyup da iş hayatı yerine eve kapatılan on binlerce tesettürlü kız ise bekliyor ki hak vaki olduğunda belki cennetten bir parsel düşsün...

Diyelim ki **Merve Kavakçı**, cennetten parsel kapayım derken, milletvekilliği koltuğundan olanlardan...

≈≈≈

Peki **“Müslüman nesil”** ne için?...

Müşteri pazarlama...

İmamoğlu İnşaat'tan...

Bizim **“meyhaneciler”** cennetteki parsellere müşteri olacak değiller... Onlar olsalar olsalar Tekel depolarına müşteri olurlar...

Ama **“Müslüman nesil”** yetiştiğinde, cennet mülklerinin su-basmanı para...

≈≈≈

Nitekim yarıyıl tatilinde bebeleri toplayıp toplayıp kabilelerle umreye götürmeye başlamaları da bu nedenle...

Yer gösterme...

Ya da **“örnek daire”** teşhiri...

≈≈≈

Keza 4+4+4'ün amacı:

Birinci "4"te arsa...

İkinci "4"te temel atma...

Üçüncü "4"te doğramalar...

"Müslüman nesil" olarak diploma töreninde tapuyu aldı mı,
geriye kalıyor cennetteki mülke sahip olabilmek için bir an önce
Hakk'ın rahmetine kavuşmak...

≈≈≈

Mesela çağdaş eğitimde, modern yaşamda, laik düzende, bi-
linçli yetiştirilmiş nesillere cennetten parsel satışları olası değil...

Yemezler...

Ama reklam müziğinde **"Gönüller bir, dualar bir"** diyor...

Ve başlıyorlar pazarlamaya:

Kitap...

Din...

İman...

İmamoğlu İnşaat'tan...

Cennetten arsa satışları devam ediyor...

VE DÜN ADALETİ YAKTILAR

1938... Dersim olayları zamanaşımına uğramadı...

Badem soruyor hesabını...

1945'te savaş yıllarında ekmeğin karne ile verilmesi zamanaşımına uğramadı...

Karne mühürlü sararmış nüfus cüzdanları zulasında, arada bir çıkartıp gösteriyor...

27 Mayıs 1960, zamanaşımına uğramadı...

12 Mart 1971, zamanaşımına uğramadı...

≈≈≈

Kenan Evren evde yargılanmayı bekliyor...

33 sene geçti...

Zamanaşımına uğramadı...

≈≈≈

Ama 22 yıl önce 35 kişiyi otel odalarına doldurup yakanların suçları zamanaşımına uğradı, dün dava düştü...

Başbakan "**Memleketimiz için, ülkemiz için hayırlı olsun**" dedi...

Sanki okul açtı...

Ya da sanki hastane temeli atıyor...

≈≈≈

Madımak suçlularını savunanların avukatlarının tümü AKP'den milletvekili oldular...

Firardaki suçlular yakalanamadı...

Bu arada karakola gitti, iyi hal kâğıdı aldı, ehliyet çıkarttı, araba aldı...

Sonra sıra geldi evlenmeye...

Kalanları Almanya'ya kaçtılar... Malum Almanya'da dindarları dolandırmaktan arananlar Türkiye'ye kaçıyorlar... Türkiye'de insanları yakanlar Almanya'ya tüyüyorlar...

Kesiştikleri nokta ise; iktidarın kanatlarının altı...

≈≈≈

Ve dün adalet yandı...

İnsanları otel odalarına doldurup ateşe vererek yakanların
“**insanlık suçu işlemedikleri**” karara bağlandı...

Dava düştü...

Sevgili, hâlâ o can ozanın resmini bağrına basmış, hukukun
merhemini bekliyordu mahkeme kapısında...

Polisler gelip dağıttılar...

Coplar ve tekmeler indi...

Yerde bir kırık çerçeve ve gülümseyen sevgili kaldı...

≈≈≈

Buraya kadar normal yazabildim yazımı...

Burada...

Bilgisayarın üzerindeki ellerim yumuldu... Gözlerim harfleri
seçemez oldu... Parmaklarım klavyedeki harfleri bulamadı...

Bağırdım...

Çağırdım...

Ağladım...

19 yıl öncesinden gelen alevler yeniden yükseldi...

Perdeleri tutuştu odamın...

≈≈≈

Canları odalara kapatıp sevinç çığlıkları ile yakmanın “**insan-
lık suçu**” olmadığını mahkeme kararına bağladınız ya...

Keşke insan yakmayı “**insanlık onuru**” da saysaydınız utan-
madan...

ÇADIRDAKİLER

Çadırda işçiler yandıktan 75 dakika sonra sigortaları yapıldı...
Ki Allah korusun...
Bir şey olursa...

≈≈≈

Sigortalı olmak isteyen 45 soru soruyorlar...
Bir sakatlığı var mı?..
Tansiyon falan...
Sonra göz muayenesine...

≈≈≈

İşçiler yanarak öldükten sonra kavuştukları sigorta, yeryüzünde en hızlı sigortaya kavuşma süresidir ayrıca...
Bunu bir Türk başardı...
İnşaatın müdürü “Koş” dedi...
Rahmetli öldükten 75 dakika sonra, olasıdır ki sağlık kartesi de hazır...

Belki o arada terfi de etmiştir.

≈≈≈

Irgatlar...

Şehre geldiklerinde biri yandığında öbürleri de yanıyor...

Yan yana, birbirlerine dayanarak, soğuktan can cana sokularak...

Onu ben bilirim; teneke evlerde, konteynırlarda, barakalarda, naylon çadırlarda... Bir kirli şilte, gazeteye sarılmış kuru ekmekler, kararmış bir de çaydanlık...

Görkemli dünyalar inşa ediyorlar zenginler için...

Aynalı binalar, gökdelenler, burmalı kuleler, cam saraylar...

≈≈≈

Gidip inşaattaki işçiye “Küresel ekonomi bu işte... Senin naylon çadırından çıkıyor şu aynalı gökdelen... Sen aç ve yoksul kaldıkça o, aynalı mı, yoksa işerken müzik çalanında mı oturmayı seçiyor?.. Biraz düşün bunu istersen” desen...

Ezberindeki sözcüktür, “Anarşist” der sana...

Karakola ihbar da eder seni...

Hiç sorgulamadan...

“Dünyanın en bereketli toprakları üzerinde... Bu ülke bu kadar zenginse... Ben niye aç ve sefil bu naylon çadırlarda yanıyorum?” diye hiç sorgulamayacak da...

≈≈≈

Aynalı binada oturanlar “**muhafif**” oldular...

O “**razı**” kaldı...

≈≈≈

AKP’nin köylerden, varoşlardan ve gelişmemiş bölgelerden yüzde 74’lere varan oy almasının sırrıdır bu...

“**Tevekkül**”dür...

Razı oluş...

Onun için zaten “**dindar nesil**” lazım, kendi sigortaları için...

≈≈≈

Eeee titriyorlar tabii üzerine...

Yandıktan 75 dakika sonra sigortasını yaptılar...

Hiç Allahları yok...

UĞUR MUMCU'YA YALAN SÖYLEMEYİN

Her sene şu birkaç günde o anıldı...

Salonlar dolup boşaldı...

Söyleşiler, paneller, anılar, konferanslar, törenler...

Söylenmedik söz kalmadı...

≈≈≈

Onu sevenler her sene bugün toplanıp ağladılar...

İçleri yandı...

Dizlerine vurdular...

≈≈≈

Ama dönün bakın...

Korktuğu o karşıdevrim gerçekleşti... Mücadele ettiği şeriatçı kafa Türkiye'yi yönetiyor... Üzerine titrediği hukuk devleti yerle bir...

Ve uğruna canını verdiği cumhuriyet bataklık içinde...

İnsanın içi yanar...

≈≈≈

Niçin?..

Neden kör talih?..

≈≈≈

Çünkü onun adını en çok kullananlar, o düzenlenen tiyatromsu törenler, o sayfalarındaki göstermelik hüznün, o yapmacık konuşmalar...

Salonlardan dışarı çıkmadı...

Beton duvarlara sinip kaldı...

“Uğur Mumcu demişti”den öte gitmeyen bir boşluktu hep-si...

Kimse **Mumcu**'dan okuduklarını anlamamış, kimse kendine düşeni yapmamıştı...

Görev o törende bitmişti...

Bu kadardı...

≈≈≈

Miraslarına dönün bakın...

Yüreğindeki cumhuriyet...

Zihnindeki Atatürkçülük...

Üzerine titrediği hukuk devleti...

Kalbindeki yurtseverlik...

Beklediği ilkeli siyaset...

Sevdası; onurlu ve yürekli gazetecilik...

Her birisi tembelliklerin, kaytarıcılıkların, yüreksizliklerin
altında ezik...

Hatta utanç içinde...

Mahcup...

≈≈≈

O yiğit insanı anmak istiyorsan...

Kalk artık...

Adım at...

Silkelen...

Kıpırda...

Anmaya yüzün olsun...

≈≈≈

Yoksa...

Her anma günü, o biraz daha ölür...

Bir de sen vurma...

“ŞEY”İNE SAHİP ÇIK

Polis polisi yakaladı...

Yakalanan polis de onu yakalayınca...

Yakalayan polis, kendisini yakalayan polise “**Valla Hüseyin ben de seni yakalarım**” dedi...

≈≈≈

Savcı savcıya soruşturma açtı...

Soruşturma açılan savcı da soruşturma açan savcıya soruşturma açınca....

Soruşturma soruşturmayı soruşturdu...

≈≈≈

Mahkemeye geldi sıra...

Mahkeme mahkemeyi mahkemeye verdi...

Mahkemeye verilen mahkeme, mahkemeye veren mahkemeyi mahkemeye verince, mahkeme mahkemeye düştü mü?..

≈≈≈

Neyi koyacaksınız o zaman hukukun yerine?..

Bunu açıklamazlar da mikrofon açık kalınca açıklanmış oldu...

Başbakan ile bakanları mikrofonu açık unuttular:

“...koyalım mı?..”

“Onu şu anda yapmıyoruz...”

“Yerine neyi koyalım hani?..”

“Şeyi koyalım...”

≈≈≈

İşte bu...

Hukukun yerine “şeyi” ile idare edeceksiniz...

≈≈≈

Bakin “**hukukun**” yerinde aslında her şey var:

Komplo...

Şantaj...

Tezgâh...

Kumpas...

Yalan...

Entrika....

Oyun...

Bir tek şey yok bizim hukukta:

Hukuk...

≈≈≈

Şu anda Türkiye “**hukuksuz**”dur...

Hukuk bitmiştir...

Hukuk devleti gibi en temel ilke ortadan kalktığı için, hukuku yitiren ve yok eden siyasi iktidar “meşru” değildir...

Aldıkları her karar, attıkları her imza, yaptıkları her uygulama hukuk dışıdır...

Ve geçersizdir...

≈≈≈

Yine de sen bilirsin Türkiye...

“**Şey**”ine sahip çık...

5 no'lu CD...

Sorgucu, **Ergenekon** sorgulamasında tanığa diyor ki:

“Bekir Coşkun’u da söyle...”

İstediği yanıtları alamayınca kızıyor **“Yoksa taş.k’larını ko-parırım”** diye...

≈≈≈

Adam bizi söylese; **Ergenekon’a** giriyoruz, **taş.k’lar** kurtuluyor...

Söylemezse; **taş.k’lar** gidiyor, biz kurtuluyoruz...

Bizim durum **taş.k’lara** bağlı diyelim...

Fifti fifti...

≈≈≈

5 no'lu CD’yi dinledim; dayak sesleri, hırlamalar, kusmalar, düşmeler, kalkmalar... Belli ki birilerine işkence yapılıyor...

Sorgulanan Kanada’daki haham kardeşimiz **Tuncay Güney...**
Ergenekon’un şemasını verdi, gitti Kanada’da haham oldu, bilir-siniz...

Bunca yıldan sonra mesleği, yaşamı, geleceği hahamın **taş.k’larına** endeksli yazarın bunlardan haberi tabii ki yok...

“Memleket iyi olsun” deyip duruyoruz o sırada...

O kadar...

≈≈≈

Haham Tuncay Güney’in bu ifadesi üzerine bildiğiniz **Ergenekon** başladı...

Yüzlerce insan tutuklandı...

Telefonlar dinlendi, yatak odalarına girildi...

Evler basıldı...

Çok insanın canı yandı, hâlâ da yanıyor...

≈≈≈

Ve önceki gün:

SKYTürk'teki **360 Derece** programına katılan **haham Tuncay Güney** canlı yayında dedi ki:

“Ergenekon bir projeydi... Proje tamamlandı... İşkence görmeseydim onları söylemeyecektim... Devlet beni kullandı...”

≈≈≈

Evet...

Proje tamamlanmıştı...

Yargı, ordu, medya gibi etkili, güçlü kurumlar sindirildi...
Anayasa, yasalar, kurallar imama göre yeniden dizayn edildi...

İstila başarıldı...

Proje tamamdı...

≈≈≈

Arkasından...

Bugünlerde izlediğiniz enkaz kaldırma çalışmalarına geçildi...

Başbakan bunları yapanlara (!) kızdı...

“Tarih affetmez sonra” dedi...

Paşaya **“geçmiş olsun”**a gitti...

≈≈≈

Kimin parmağının, kimin iki dudağının, kimin dilinin ucunun kaderimizi çizdiğini bilmediğimiz memlekette...

Ben ise yazgımdaki **taş.k'ları** düşünüp dururum...

Hoca efendiye dayanarak “Oval cisimlere öyle durup uzun uzun bakmak iyi değildir” demiştik size...

Nitekim “**Şeker Portakalı**” eserini “**gayri ahlaki**” buldular...
Bence “**portakal**”dan dolayı...

≈≈≈

Bu durumda yasaklanması gereken eserler:

“Balonumu kim patlattı?..”

“Karpuzun ortası...”

“Kabak çiçeği...”

“Şeftaliler...”

“Tepelerin arası...”

≈≈≈

Ki nü resim sergisinin açılışı biter bitmez tabloları indirip ters yüz kapatmalarında da “**portakallar**” etkili oldu...

Çifter çifter...

İyi ki sergi sırasında nü tablolara bakanları dövüp “Al sana meme” diye tabloları kafalarına geçirmediler...

Adam Meclis kürsüsünden giyinik olanına “**utanıp**” da bakamıyor...

≈≈≈

Sıra gelmişti **Yunus Emre**’nin yasaklanmasına...

Yunus’un bu ilk yasaklanışı değil...

Birincisi, Muhteşem Yüzyıl’da, **Pargalı İbrahim Paşa** “**Yunus’un şiirlerini nasıl bulursunuz kadı efendi?**” diye sorunca **Ebussuud Efendi** “**Onun şiirleri küfürdür**” dedi...

Aradan altı asır geçti...

Geçen hafta yeniden yasaklandı **Yunus**:

“Cennet cennet dedikleri

Birkaç köşkle, birkaç huri

İsteyene ver sen onu

Bana seni gerek seni...”

≈≈≈

(Allah sevgisi bu kadar mı güzel anlatılır?..)

≈≈≈

İşte tam bu sırada vali...

Gaipten “**ilahi işaret aldığını**” açıkladı...

Normalde valiler Ankara ile yazışıp görüş, emir, talimat, her neyse, başkentten almazlar mı?..

Buna yukarıdan geldi...

Rüyasında “**Nur sempozyumu yap**” demiş yukarısı...

O da yaptı...

≈≈≈

Bademgiller her yerdeler...

Milli eğitimde, vilayette, belediyede, hastanede, tapuda, nüfusta, karakolda, bakanlıklarda, üniversitede, bürokraside, tiyatroda, müracaatta, evrakta, masada, koltukta, kapıda, girişte, çıkışta...

Sinsi sinsi görevlerini yapıyorlar...

Usul usul değiştirmeye çalışıyorlar yaşamı...

Toplum, kamu eliyle “**dinci yapıya**” dönüştürülüyor, sizler televizyonların karşısına oturmuş büyük meselelere dalmışken...

≈≈≈

Milletin tercihidir, ne yapacaksınız?..

Bademgillerin peşinde Türkiye uçu uçu...

Yok uçmadı...

Bu gibi şeyler statükoculuk, eski kafa:

- Ulusalçılık...
- Cumhuriyetçilik...
- Devrimler...
- Onuncu Yıl Marşı...
- 19 Mayıs, 30 Ağustos, 29 Ekim...
- Bağımsızlık...
- Laiklik...
- Atatürkçülük...

≈≈≈

Şunlar ise yeni:

- Badem bıyık...
- Yenilikçi...
- (...)
- Türban...
- Yenilik...
- (...)
- Okullarda Kuran kursları, Hazreti Muhammet'in hayatı...
- Ne kadar da yeni bir şey...

(...)

IV. Murat döneminin içki yasağı...

- Yepyeni...
- (...)
- Külâh, tespih, umre, haşema...
- Yeni...
- (...)
- 1400 yıllık şeriat...
- Yenilik...

≈≈≈

- Ortaçağ ümmetçiliği, şeriat, dincilik...
- Yeni...

≈≈≈

Ama “**Ulus, Türk, Türklük**” eski...
Ağzına alan eski kafa, statükocudur...

≈≈≈

Bu bakımdan “Türkiye’nin adı ne olsun” sorusuna yanıt geldi:
“**Akkoyunlular...**”

Anadolu’da ilk Türk devletlerinden birisiydi... Kafkaslar’dan
gelip Mardin, Urfa, Bayburt civarına yerleştiler...

1400’ler...

Yeni yani...

Bayraklarının üzerinde koyun resmi vardı...

≈≈≈

“**Ak**” zaten var...

“**Koyunlar**”ı arkasına koyun...

Yepyeni oldu size...

TÜRKİYE’NİN ADI NE OLSUN?

“**Alt kimlik**” üstte olsun...

“**Üst kimlik**” altta kalmayınca, ters çevirip üstü alta getirdiğinizde, zaten alt üst oluyor...

Ters çevireceksin o zaman...

≈≈≈

“**Türk**” dersin Kürt altta kalıyor...

“**Kürt**” dersin, Türk üste çıkamıyor...

≈≈≈

Arkadaş grup konuşmasında “**Milli birlik ve kardeşlik projesinin**” parçalarını parmakla saydı kendine göre:

“Tek bayrak, tek toprak, tek devlet, tek millet...”

“O milletin adı ne?” diye sorsanız...

Mikrofonu yersiniz kafanıza...

Çünkü söyleyemiyor...

≈≈≈

Peki bu “**süreç**” nedir, neyi içerir dersenez...

Bilen varsa söylesin...

“**Açılım**” gibi bir şey...

Bir bakıma “**dönüşüm**” diyelim...

Unutursanız “**oluşum**”dan aklınıza gelsin...

≈≈≈

İşin içinden çıkamıyorsanız, söylemek istiyorsunuz söyleyemiyorsunuz, yapmak istiyorsunuz yapamıyorsunuz...

Diyelim ki bölseñiz Türkiye’yi...

Bölemezsiniz de...

Dünyanın en büyük Kürt şehridir İstanbul, dört milyon Kürt yaşar...

Bölüp bu yandaki Kürtleri gönderseniz öte yana, yanlarında en az beş milyon Türk de gider, nikâh var ne de olsa...

Hadi bebeleri nasıl böleceksiniz?..

≈≈≈

Bölmeyip eşitleyecekseniz...

Peki “Türkiye”nin adı ne olsun?..

≈≈≈

Bir arada “Birlikte yaşamanın yolunu bulmalı” deseniz, onu da yapamaz...

Çünkü bölünmez Türkleri dahi böldü...

Bir “**millet**” var, bir “**ulus**” var...

Eline geçirip de bölmeden bütün bıraktığı bir şey yok; yargı, eğitim, sermaye, sendika, üniversite, ordu...

Dağda dereyi böldü...

Anaokulunda çocuklar bölündü...

Markette sucuk, salam bölündü, haram gıda, helal gıda...

≈≈≈

Türkler ile Kürtler akıllarını başlarına toplayıp el ele vererek iyi bir iş yapsalar ya...

Kurtulsun Türkiye bu beladan...

FARELİ KÖYÜN KAVALCISI

“Bir = İflas...

İki = İflas...

Üç = Yerinde saymak...”

İdeal çocuk sayısını dinlediniz...

Rahim değil, menkul kıymetler borsası sanki...

≈≈≈

Dört çocuk, beş çocuk yaptın mı kâra geçiyorsun ama bu sefer okulda oturacak yer yok...

Televizyonda gösterdiler, sınıfta yer yok, öğretmen zor girmiş içeriye... Bir sıraya beş ile altı çocuk düşüyor... O zaman sığmıyorlar tabii...

Bu taraftakiler ittirince, öbür uçtaki düşüyor aşağı...

Öğretmen tahtaya yazana kadar, pıt pıt düşen kalkıp öbürlerini ittiriyor...

Öte yandaki düşüyor...

≈≈≈

İngiliz otobüsleri gibi iki katlı sıra yapmayı akıl edemediler gitti...

Ya da alt bölmesi olan, yere oturup alttan bakmalı tiplerinden...

≈≈≈

Bir = İflas...

İki = İflas...

Üç = Yerinde say...

Beş, altı, yedi için de ya Allah bismillah kuvvet ister...

≈≈≈

Eliniz değmişken çocuk kitaplarından **“Fareli Köyün Kavalcısı”** da yasaklansın bence, öyle oturup okumasınlar...

Kavalcı köye gelir...

Kaval çalar...

Herkes koyun gibi dinler...

Köyün fare sorunu vardır... Kavalcı **“Ben sizi farelerden kurtarırım”** der... Anlaşırlar, kavalı ile bir sihirli parça çalarak köydeki fareleri peşine takıp köyden uzaklaştırır...

“Köyümüz sizinle gurur duyuyor” diye zıplar köylüler...

≈≈≈

Ama umduğunu bulamaz kavalcı...

Köylülere kızar bu sefer...

O zaman sihirli kavalını çalar, bu kez çocuklar arkasına takılıp koşmaya başlarlar, kavalcı alıp onları götürür...

Gidiş o gidiş...

≈≈≈

Kavalcı çalışıyor:

4+4+4, dindar nesil, seçmeli dersler, türbanlı çocuklar, tarikat okulları, Kuran kursları, kadrolu mollalar, cemaatten okul müdürleri, tesettürlü öğretmenler...

Derken...

Bir nesli peşine taktı mı?..

≈≈≈

Kusura bakmayın ama...

Bu millet de kaval dinler gibi hani...

ÖĞRENCİ EVİNDE

OTOMATİK PREZERVATİF YAKALANDI

Adam otobüsü ayırıyor, sen kız oğlan aynı ev diyorsun...

Otobüs hadi durağa kadar...

Evin tekerleği de yok, dur durak bilmez...

≈≈≈

Eee tabii “**manevi değerlere bağlı bir muhafazakâr demokrat parti**” oldukları için...

Oğlanlı kızlı evlere karşı olduğunu söyleyen Başbakan, valiye “**O evlere bi bakın**” dedi...

Yani cam tıkırdadığında, sen kuş sandığında...

Açıp bir kafa görürsen...

Validir...

“**Bi bakıyor**”dur...

≈≈≈

Bir de “**Bu evler terör yuvası olabilir**” tezi var tabii...

Bakarsın öğrenci evlerini basarlar...

Yakaladılar diyelim:

“Çok miktarda patlamaya hazır prezervatif...”

“Üç adet uzaktan kumandalı sutyen...”

“Bir adet yarı otomatik don...”

≈≈≈

“**Türban kozunu elinden aldık**” dediniz...

Bu sadece kendinizi ve bizi kandırmaktı...

İşte yeni kozu:

“**Kızlı oğlanlı aynı evi paylaşmak olmaz...**”

Çık da “**Özel yaşama müdahaledir**” de bakalım...

≈≈≈

Tutucu Anadolu insanı bayılmadı mı,

Başbakan'ın bu kız öğrencilerle erkek öğrencilerin bir arada olmaları tepkisine?..

Sen istediğın kadar “özel hayatın dokunulmazlığını” tekrarla...

İstediğın kadar “**Reşit insanların tercihi**” diye tuttur...

Ya da istediğın kadar “**Şeriat devleti mi burası, kimse kim-senin namus bekçisi değildir, herkes kendi namusunu korur**” diye sızlan...

Dini sermaye eden bir kez azıttı mı, kullanmayacağı şey yok...

≈≈≈

İstersen sana akıl veren dönemlere kan...

“**Kozunu elinden aldık**” de...

Bu kez “**Aynı sınıfta kız oğlan olmasın**”ı koyar önüne...

≈≈≈

Sen ödün verdikçe o binecek tepene...

Ne diyeyim...

Diren aklım...

OTOMATİK SUTYEN

Japonlar yaptılar...

Aşk varsa sutyenin kopçası açılıyor, yoksa ne yapsan açılmıyor...

Ciddi yani...

≈≈≈

Japon elektronik devi, kalp atışlarından aşkı ölçen bu büyük buluşu dünyaya duyurduğuna göre, kayda değer bir şey...

Bu teknoloji diğer alanlara da uygulansa, demokrasi açısından diyorum...

≈≈≈

Diyelim ki; **Fazıl Hüsnü Dağlarca**'nın şiirini, **Faruk Nafiz Çamlıbel**'in şiiri diye kürsüden okuduğunda otomatik Japon mikrofon bunu anlıyor:

“Öyle değil...”

“Ya nasıl?..”

“O şiir **Fazıl Hüsnü Dağlarca**'nın...”

“Sen kimsin?..”

“Otomatik Japon mikrofon...”

“Niye büyük şairimiz **Necati Fazıl Çamlıbel Hüsnü** yok mu?..”

“Yok...”

“Bi defa haddini bil... Yok öyle, yok şöyle... Ne diyoruz biz, millet ne derse o... İstikrarlı bir büyüme neticesinde 2 milyon çamaşır makinesi satma noktasına gelmiş ekonomi yanında buzdolabı satışlarına da bakarsanız, on senede nereden nereye geldiğini görme imkânı...”

“Öyle değil...”

“Sen kimsin?..”

“Otomatik Japon mikrofon...”

“Haddini bil, bok herif...”

≈≈≈

Japon sutyen teknolojisi daha birçok alanda mesela...

Çalıntı mala adım atmayan ayakkabı...

Rüşvet parasına açılmayan cep...

Haram lokma yiyen binince gitmeyen makam otomobili...

Yalan konuşunca ucu sallanan kravat...

≈≈≈

Japonların üçüncü köprüden dolayı katkıları 20 milyarsa, avanta pazarlığını haber veren telefon eksikliğinden Türkiye'nin kaybı 100 milyar dolar diyorlar...

≈≈≈

Yalancıyı üzerinde oturtmayan koltuk...

Ki “Gel ulan oturayım” diye koltuk kovalayan birisini görürseniz...

Beni hatırlarsınız...

VE TANRI RETWEET YAPAR

Taraflardan birisi imam, öbürü hoca olunca...

Son kasete göre talimat “Peygamber efendimiz bilhassa tweetleri ikiye katlayın buyuruyor” şeklinde geldi...

Rüyasında görmüş...

≈≈≈

Zaten öbürü de “Evelallah Rabbim bizimle beraber, hamdolsun” dedi...

≈≈≈

Cebrail girdi işin içine...

Mikail...

İsrafil...

Azrail...

İsa girdi...

Musa girdi...

Bir tek bizim cumhuriyet savcıları yok...

≈≈≈

Hesap verme yeri:

Sırat ...

Mahşer...

Ahiret...

Cennet...

Cehennem...

Böyle olunca, **Bilal** bizim mahkemelere gitmedi tabii...

≈≈≈

Eee o zaman ilgili TCK, CMUK, anayasa, yasalar, tüzük ve yönetmelikler yerine:

Ayet...

Hadis...

Kıyas...

İcma...

Menkıbe...

≈≈≈

Sonuçta ceza ile ilgili hüküm açıklanır mesela:

“Allah evlerine ateş salsın, yuvalarını yıksın, önlerini kes-sin” şeklinde...

≈≈≈

Ama ne yapacaksınız?..

Müslümanlık gibi barışı ve sevgiyi öngören yüce bir inancı yüreğinde taşıyorsan, biraz kafanı çalıştırıp Tanrı ile arana bunları sokmasaydın...

“Hazreti İbrahim derslane işine karışmayacaktı...”

Tabii imar değişikliği ile fazladan sekiz kat çıkmak da **“takdiri ilahi”** kapsamına girmeyecekti...

En sonunda da Peygamber efendimizi tweet işine sokanlara bakıp da canını sıkmayacaktın...

≈≈≈

Şimdi otur internetin başına...

“Hiç utanmadınız mı?” diye tweet at...

Ki Tanrı retweet yapsın...

PIPİ SENDROMU

Bir şeriatçı canlı bomba...

Canlı yakalandı...

≈≈≈

Gövdesine belki otuz kilo bomba sarmış, tam patlatması gerekirken, ya korkudan eli titremiş becerememiş ya da fitili ateş almamıştı...

Bombaları üzerinden aldılar...

Üstünü aradılar...

Pipisi bir demir kılıfın içinde...

Kalem kapağı gibi diyelim..

≈≈≈

Görevliler şaşırdılar:

“Bu ne?..”

“Tedbir” dedi...

“Nasıl yani?”

“Ona bir şey olmasın diye...”

“Sen paramparça olduktan sonra, ona bir şey olmayınca ne oluyor?..”

“Şehadete erip cennete gittiğimde 72 huri verecekleri için, görevi hakkıyla yerine getirmesi bakımından...”

≈≈≈

Kafa aynı kafadır...

Ne alâkası var demeyin...

≈≈≈

Masum insanlarla birlikte kendisi paramparça havaya uçunca, hurilere sağlam kalması için pipiye galvanizli çelik kılıf geçirmek...

Ya da hurilere ulaşmak için masum insanları kılıflamak...

Ne dedi **Mehmet Barlas:**

“Bu kadar zırvaya ben bile bahane bulamam...”

≈≈≈

On yıldır söyledik, inanmadınız...

Eğer Türkiye tüm bu zırvalıklara tepkisiz kalıp boyun eğerse... Daha beteri Afganistan, Yemen, İran gibi ülkelerin arasında yerini alır...

Din faşizmidir bunun adı...

Ev basmak da, linç de vardır içinde...

Kırbaç da, recm de, bekâret kemeri de...

Kilitleyip, anahtarını teslim edersiniz artık...

≈≈≈

Yok eğer çelik kılıf içinde bir pipi havada uçup önünüze düşerse...

Bakarsınız...

Pipi değildir...

Akıldır o..

“BİZE HIRSIZ DİYORLAR..”

Bakan geliyordu doğudaki köye bir zaman...

Hazırlık yapıldı...

Kürsü kuruldu, parti bayrakları asıldı...

≈≈≈

İyi de, köylüler Türkçe bilmiyor...

≈≈≈

İlçe başkanı köylüleri topladı, “*Bakan geliyor, önemli adamdır ha, ne derse alkışlayacaksınız, soru sorarsa ‘öyledir’ diyeceksiniz*” diye sıkı sıkı tembih etti...

≈≈≈

Bakan geldi...

Çıktı konuşmaya...

Alkışladılar...

Sordu:

“*Şehre double yol yapmadık mı?..*”

Köylüler bir ağızdan:

“*Eledir..*”

“*Suyu biz getirmedi mi?..*”

“*Eledir..*”

“*İmam hatibi biz açmadık mı?..*”

“*Eledir..*”

“*Kuran kursu gelmedi mi?..*”

“*Eledir..*”

“*Kömür vermedik mi?..*”

“*Eledir..*”

“*Vali buzdolabı getirmedi mi?..*”

“*Eledir..*”

“*Çocuk başına para vermedik mi, ne kadar çok çocuk, o kadar çok para demek değil mi?..*”

“*Eledir..*”

“*Makarna gelmedi mi?..*”

“Eledirrrr...”

“Nohut gelmedi mi?..”

“Eledirrrr...”

“Bir de bize hırsız diyorlar...”

Köylüler bir ağızdan:

“Eleediirr...”

≈≈≈

Kızdı o zaman siyasetçi:

“Hadi ulan, neresi eledir?..”

≈≈≈

Lafın gelişi yani...

Diyelim dedik...

≈≈≈

“Bize hırsız diyorlar” dersin sen de...

“Kaleminden pislik damlayan” yazar olarak derim ki:

Eledir...

KASET'ÇALAR

Makam; **hicaz**...

Hicaz'a gitmeyeniniz kalmadı birader, yaranmak uğruna...

İhale, orman, kredi, imar değişikliği isteyenlerin normalde özel idare müdürlüğüne gitmesi gerekmez mi?..

Bunlar doğru **Hicaz**'a...

Böylece **makamı** tutturup güzel çaldılar...

≈≈≈

Makam; **kürdili**...

Kürt açılımı ile "**bölgeyi kurtardık**" derken...

İstanbul'un ormanları gitmiş...

Yandaş işadamaı telefonda Beykoz ormanlarını kapatmaya olanak tanıyacak kanunun ne zaman çıkacağını soruyor son kasette...

Makamına göre çalıyorsun tabii...

≈≈≈

Makam; **araban**...

Arap makamıdır...

El Kadı...

Rıza Sarraf...

Usame Kutub...

Vokal grubunu görüyor musunuz?..

Birlikte **çalıp**, birlikte söylediler...

≈≈≈

Makam; **rast**...

Rast geldi de...

Birbirlerine girdiler...

Baş... solist "**Davul kimdeyse tokmak ondadır**" derken...

"**Bir tek sen çalma, ben de taksim yapayım**" diyen udi hoca efendi arasında kavgadır zaten...

Rast geldi...

Dinleyin...

≈≈≈

Makam; **uşşak**...

Tam bir Türk makamıdır...

Kurtulamazsın canım **uşak**’lıktan...

Bu kasetleri dinlerken Allah bilir ne eğleniyorsun, hatta bekliyorsun ki daha çok kaset çıksın...

Oysa her kaset senden çalınanların belgesi...

Bir anlamda yoksulluğunun kanıtı...

Aynı zamanda aptallığın ispatı...

Çalsınlar, otur dinle...

≈≈≈

Her gün yeni bir kaset çıkıyor...

Güzel çalmışlar...

≈≈≈

Bir makam daha isterseniz...

Buselik...

Bu son **buse**’den sonra hâlâ uyanmazsan, gelecek olan zaten...

Tamburun sapıdır...

HIRSIZIMIZ

Bugünlerde hırsızımız gelip evimizi soyacak...

Komşumuz çitten kafasını uzatıp *“Geldi mi?”* diye soruyor sık sık...

“Bekliyoruz” diyorum...

≈≈≈

Evde hazırlık yaptık...

Gelen misafirlere de anlatıyoruz:

*“Bugün yarın gelir yani... Ayağı çabuktur aslında... Geçen ge-
lişinde bir de baktık ki gelmiş...”*

Sevdiği şeyleri hazırladık:

2000 lira kadar nakit, biraz bozukluk, saç kurutma makinesi, iki bilezik, cep telefonu...

Andree saç kurutma makinesini çıkartıp, yerine ütüyü koydu bu seferlik...

≈≈≈

Size de gelecek...

Öyle *“Biz dördüncü katta oturuyoruz”, “Kapımız kasa kilitli, çelik”* gibi şeyler söylemeyin, faydası yok...

“Beyin uykusu hafiftir” deme...

Hırsız girmesin diye sabaha kadar oturan var...

Ahbapların beyi sabaha kadar uyumadan arada bir *“Kim o?.. Polis çağırdım, silahım da var.. Ben boksörüm zaten...”* diye seslendi...

Sabahleyin baktı, 3.155 lirası yerinde yoktu...

≈≈≈

Bir hesaba göre bu hırsızların milletten çaldığı para 243 milyar TL...

Bunu Japonlar ödemeyecek...

Bizler ödeyeceğiz...

243 milyar böl 77 milyona...

Sana düşen bu kadar...

3.155 lira...

≈≈≈

Kızma...

Kapıdan süpürgeyi çalsalar yaygara koparıyorsun da...

Cebindeki parayı alıyorlar, sesin çıkmıyor...

Sokaklara dökülen, haykıran, yaralanan, gerektiğinde ölen bir avuç genç dışında bir millet uykuda...

≈≈≈

O zaman sürgüyü sür, alarmı aç, çelik kapı, otuzuncu kat...

Faydasız...

“Donumuzu bile alıyorlar” diyen o politikacı haklı...

Hırsıza alışmış kıçta don durmuyor...

TIR'LAK

TIR Kızılay'ın...

MİT **çorba** dağıtıyor demek ki...

≈≈≈

Ama **çorba** gizli...

Polis "**İnsani yardım**" TIR'ındaki **çorbaya** bakamadı...

Başbakan "**Benim iznim olmadan nasıl bakarsın çorbaya, sen kimsin?**" dedi...

Savcı geldi, "**Madem çorba, göreyim**" dedi...

Göstermediler...

O sırada polis haber getirdi:

"**Amirim çorba kaçtı...**"

≈≈≈

İlk kez oluyor böyle bir şey...

Çorba önde, polis arkada, kovalamaca başladı...

≈≈≈

Suriye'de çocuklar öldü...

Çorba patlamasından...

≈≈≈

İki sene önce, gidişinden şüphelenince polis, Genelkurmay'ın kamyonunu şakadanak durdurmuştu...

Savcı bile yoktu, aramayı bizim muhabir arkadaşlar yaptı...

İçinde 900 adet numarası silinmiş el bombası olduğunu, bunların Ergenekon eylemlerinde kullanılacağını (Ergenekoncular hapiste o sıra) canlı canlı yayımladılar...

Türkiye dudağını ısırıldı...

Devlet, kendi ordusunun mühimmatını yakalamıştı aslında...

(...)

Ama bu sefer Suriye'ye giden TIR'daki **çorbaya** savcı yaklaşamadı bile...

≈≈≈

Eli kanlı...

Esad’ı indireceğim diye gönderilen bombalarla, roketlerle, mermilerle kadınları, çocukları öldürdüklerini tüm dünya biliyor...

Bir tek Türk kamuoyu “**çorba**” sanıyor...

≈≈≈

Bu nedenle; Türkiye şu zamanda AB’ye girecekti... Ama “**te-rör ihraç eden ülkeler**” listesine giriyor...

Gözünüz aydın...

Bunun anlamı; içerideki suçları yüzünden sadece Yüce Divan’da değil... Sınır ötesi suçlarından dolayı da uluslararası savaş suçları mahkemelerinde de yargılanacak **çorbacı**...

Kurtuluşu yok...

≈≈≈

Çorba?...

Savcı “**Çorbaysa niye bakamıyormuşum?**” dedi...

“**Başbakan’ın izni olmadan bakamazsın**” dediler...

Savcıyı görevden aldılar...

≈≈≈

Kulağınız Suriye’de olsun...

O patlamalar...

Bizim **çorbadır**...

BAŞIMIZA DEMOKRASİ DÜŞTÜ

Demokrasinin daha ilk hecesinde çuvallıyor...

“De” bakalım diyebileceksen...

≈≈≈

Duvara sadece “de...” hecesini yazabilmişti üniversiteli, muhtemelen “**Demokrasi istiyoruz**” gibi bir saçmalık yazacaktı...

O an yakalayıp attılar içeri...

Hapiste...

De’yemedi gerisini...

≈≈≈

Şanlı şerefli askerlerin “**demokrasi uğruna**” hapishanelere doldurulduğuna hadi tamam diyelim...

Ya evinin önünde akan deresini yandaşa vermek istemeyen kadınların, kızların, gençlerin tutuklu olması niçin?..

Derenin “de”si kalmadı...

≈≈≈

Misafirlerle siyaset konuşmak evlerden kalktı, demokrasi uğruna...

Yok eğer illa bir şeyler konuşmak istiyorlarsa insanlar telefonlarını ekmeğin içine koyup ekmeği de buzdolabının sebzeliğine yerleştirdikten sonra söze giriyorlar:

“De bakalım...”

≈≈≈

Şemsiye sapı, kapı kulpu, sehpa, kemer, şişe, terlik, yumurta, tişört, şapka, bu dönemde “**suç aleti**” oldu tümü, yine demokrasi uğruna...

Hepsi mahkemede...

Tümü “**terör örgütü**” zanlısı...

Bir de “De....” vardı:

“**Derlik...**”

Terliği atan Antepli çünkü...

≈≈≈

Bu soytarılığa demokrasi diyorsanız, Meclis kapalıyken açık olduğundan daha çok (KHK) kanun çıktı mesela...

Açıldığında ise, bir şey de'meye kalkan muhalefet milletvekillerini kürsüden indirip ite kaka kapının önüne koyma yöntemini geliştirdiler...

O zaman **Kemal Kılıçdaroğlu “de”** açıklaması yaptı zaten:
“Bunlarda demokrasinin de’si yok...”

≈≈≈

De'mek şahsa özgü:

Önüne çıkana de...

Ağzına geleni de...

Uydur uydur de...

Yalan dolan de...

Küfür de...

Hakaret de...

≈≈≈

Şair demişti:

“Mağara devri ne hoştu

Vurmalı şu demokrasiyi icat eden puştı.”

≈≈≈

Ne yapacaksınız...

Başımıza demokrasi düştü...

HORUZ ÖTTÜĞÜNDE

“9 ay 10 gün uygun mu?..”

“Aşermek nasıl olmalı?..”

“Lohusa günleri...”

Bunlar da bir dahaki il kongresinde inşallah...

≈≈≈

En iyisi en baştan almalı:

“Çocuk yapmada ilk adım?..”

Detayları, modern tıp yerine, **M. Hakkı Hazretleri’nin Menkıbeler Külliyyatı’nda** yazılı, siz iyisi mi önceden bulup okuyun...

Nasıl yapmalı ki çocuk memlekete faydalı olsun?..

Mekân olarak mesela...

“Kapı eşiğinde yapılan çocuk münafık olur” diyor menkıbe...

“Damda” yapılırsa?..

“Uçarı, dağınık, savurgan ve havai...”

Peki, “kapı eşiği” ile “damdan” başka sevişecek yer mi yok dersiniz, en uygun yeri göreceksiniz:

“Ceviz altı...”

Şöyle diyor menkıbe:

“Ceviz ağacının altında yapıldığında, o temastan meydana gelecek çocuk ilim ve fen bakımından büyük devlet adamı olur...”

≈≈≈

Zamanlama da önemli...

Bu da ilerde Türkiye’nin gündemine gelecek olsa bile benden söylemesi...

Menkıbeye devam:

“Horoz öttüğü an yapılan çocuklar ise sesi gür, azmi yüksek, cesareti ileri...”

≈≈≈

Belediyelerin daha çok keiboyunuzu ektiği kentlerde, karıştırıp da “ceviz altıdır” diye keiboyunuzu altında yapma tehlikesi yanında... “horoz öttü” diye, taksicinin korna sesine denk getirirseniz...

İşte, tarifteki bizler çıkıyoruz ortaya:

“**Tiner**ci nesil...”

≈≈≈

Kadının başı bitti...

Geçti alt tarafa...

Çünkü hukuktan eğitime kadar üstyapıyı kendisine göre değiştiren istila, altyapıyı dizayn etmeye geçiyor yavaş yavaş...

Nasıl anlamazsınız?..

Doğumdan ölüme yaşam biçimini değiştirecek ufak ufak...

Yeni yaşam biçimi “**din**” referanslıdır...

Dinci yaşam biçimi dayatılacak, zorlanacak...

İstesen de istemesen de...

≈≈≈

Kurtuluş?...

Bekleyeceksiniz...

Horoz öttüğünde...

EŞEKLER

Bütçe görüşmeleri; **Google’da 62 bin tıklama...**

Eşekler buz tuttu; **554 bin tıklama...**

≈≈≈

Muhterem karım “Koş...” dedi:

“Koş, eşekler buz tutmuş...”

“Ama onlar Urfa Siverek’te, koşsam da yetişemem ki” dedim...

≈≈≈

Şırnak-Cizre yolu kapandı haberi...

15 bin tıklama...

Eşekler için kurtarma ekibi yola çıktı... **350 bin tıklama...**

≈≈≈

Andree’yi kardeşim **Haldun’a** yönlendirdim... Urfa’daki harasında bir sürü yarış atı var nasıl olsa...

“Dört tane de eşeğin oldu” haberine hiç sevinmedi:

“Özellikle bebek olan var ya...”

“Sıpa?..”

“Evet, önce onu giydirmek lazım...”

Battaniye, elektrik sobası, artık ne varsa...

“Ama eşekler palto giymez yenge” dedi **Haldun...**

≈≈≈

Cumhuriyet haber portalında en çok okunanlar:

1- Eşekler dondu...

2- Bülent Arınç dedi ki...

3- TBMM’de kavga...

4- Acun’un yeni bombası...

5- CHP’den önemli açıklama...

.....

10- Başbakan İzmir’de...

≈≈≈

Kaymakamı sabaha kadar uyutmadılar...

Bir de 68 depreminde bu kadar aranmıştı...

Zabıta müdürü koşarken “*Yav nedir bu başımıza gelen?*” dedi...

Saat 15.00...

Siverek Belediye Başkanı Sevgili **Ali Murat Bucak** beni aradı,
“*Yenge merak etmesin, kurtarma ekibi eşekleri kurtardı*” dedi...

≈≈≈

Büyüksün memleketim...

Kimi zaman içimizdeki canavarlar vuruşsa da...

Birbirimizi acımasızca paralasak da...

Toz tutmuş o yüce merhamet başını kaldırdığında...

Yüreğin eşekler için dahi “**cız**” diye yandığında...

Yücesin memleketim...

Kurban olurum taşına toprağına...

KUTU DUASI

Yarabbi **ayakkabı kutusu** vesilesi ile geldik kapına...

Bu duamızı kabul eyle...

Kutu içindeki miktarı, hukuk nazarında makul eyle...

Bu dileklerimizi cümle kullarına e-mail eyle yarabbi...

≈≈≈

Yarabbi...

Partimizin iktidarını daim eyle...

Muhalefeti mülayim eyle...

Sayın başbakanımızın başımızdan gitmesini vahim eyle...

Oturduğu koltuğa lehim eyle yarabbi...

≈≈≈

Yarabbi...

Mahdumlarımızı almaya giden polisleri yanlış adrese sevk eyle...

Şu ortalığı karıştıran **çapulculara** kötek...

Belgrad ormanlarına terk...

Tazyikli suyu zerk...

Çapulcuların çadır kızaklarını gevşek eyle yarabbi...

≈≈≈

Bilhassa...

Hoca Efendi'nin bedduaları karşısında...

Başbakanımızın mukabil atışlarını süper eyle...

Nagehan Alçı hanımefendiyi bize siper eyle yarabbi...

≈≈≈

Yarabbi...

Çantacılarımızı hayalet...

Müdürünü yakalayan polisimize gayret...

Devlet Bahçeli'ye saadet...

Kemal Kılıçdaroğlu'nun çizmelerini sandalet eyle yarabbi...

≈≈≈

Yarabbi...

Oğullarımızın dolarlarını bolca...

Altınlarını tonca...

Jet Fadıl'ı başlarına hoca...

Muharrem İnce'nin konuşmalarını Japonca eyle yarabbi...

≈≈≈

Yarabbi...

Memleketi gül bahçesi...

Malum savcıyı TOKİ'ye inşaat bekçisi...

O para sayacı makinesini **patates soyma makinesi** eyle...

≈≈≈

Yarabbi...

Netice olarak geldik kapına...

Devleti bize çul...

Vatandaşın kafasını ampul...

Makarna ve nohudunu bol eyle...

Bilhassa bu dualarımızı kabul eyle yarabbi...

MÜSLÜMAN

Bak; hemen küfretmeye koşma...

Oku...

≈≈≈

Dinleri yücelten, ona inanan temiz ve akıllı insanlardır...

Hırsızı...

Yalancıyı...

Üçkâğıtçıyı...

Dolandırıcıyı...

Sahtekârı...

Çıkarın için **kiri, pası** içine sokarsan...

Şeytana lüzum yok...

≈≈≈

Dön on yıla bir bak:

Türban...

İmam okulları...

İçki yasağı...

Etek boyu...

Ya Allah bismillah...

Allah bilir ya, sen memleketin **Müslümanlaştığını** sandın...

≈≈≈

Oysa Türkiye'yi soyuyormuş o inandığın...

Dolar...

Altın...

Kara para...

Kasa...

Kutu...

≈≈≈

Bizler, “**Dinini ticarete, siyasete alet edene izin verme**” dedikçe, tehdit, hakaret, küfür yedik hafız...

N'oldu?..

Talan türbana, kasa imana, kutlu kutuya, ibadet rüşvete karıştı mı?..

Bu mudur dinin?..

≈≈≈

İnanmak yüce duygudur...

Sığınaktır insana...

Bedenini temiz tut diyor da, dinini temiz tut demiyor mu?..

≈≈≈

Tek yolu var işte...

Biz ona şöyle diyoruz:

Laiklik...

≈≈≈

Allah ile arana kimseyi sokmayacaksın...

İnancın yüreğinde olacak...

Siyasetin kürsüsünde, sahtekârın elinde, yalancının dilinde, hırsızın kutusunda kirlenmeyecek dinin...

≈≈≈

Hâlâ **aklın başına** gelmediyse...

Eh...

Artık sen bilirsin...

GAZİ RECEP'İN İSTİKLAL MÜCADELESİ

“Yeniden istiklal mücadelesi” demesi...

Çok benziyor çünkü...

Koyun “**Dağ başını duman almış**”ın yerine “**Bi daha bi daha**”yı...

≈≈≈

İstiklal mücadelesi başladığında bir bozuk Bandırma vapuru vardı, bunda gemi filosu...

Değil **Samsun**’a çıkmak, **Atlantik** adalarına çıkabilir istese...

Ama lüzumsuz tabii...

Beşiktaş’ta sokağa çıkabilirsen, yeter...

≈≈≈

“**Ordular ilk hedefiniz Akdeniz’dir**”ı Türkçe söyle yine de...

Mareşalin Necdet Paşa, Azerbaycan üzerinden, Kuzey Kutbu’nda “**White Sea**”ye gitmesin...

≈≈≈

Bak **Adana valisi** şehrin Fransız işgalinden kurtuluşu töreninde, yüz elli kişilik polis kordonu içinde geçebildi resmi geçitten...

Ki Fransızlardan kurtuldu da...

Bu “**gavatlar**” bir şey yapmasın...

≈≈≈

“**Hattı müdafaa yoktur, sathı müdafaa vardır**” diyorsan, **bayrak** değilse bile **Bayraktar**’ı dikince, gâvura zırnık kalmadı...

“**Milli sınırlar**” ise, yarısını kendin “**Kürdistan**” yapınca, Lozan’a gerek kalmadı, otomatik çözüldü sayılır...

≈≈≈

“**Milli mücadele**” istiyorsan, sana mutlak lazım olanları da söyleyeyim:

Adı olan bir millet...

Bir bayrak...

Bir ordu...

Yiğit komutanlar...

Marş...

And...

Damarlarında asil kanı ile gençlik...

Cumhuriyet ideali...

≈≈≈

(Keşke sarılsaydın bunlara...)

≈≈≈

Ayrıca **“İki tane ayyaş”** bulacaksın...

Senin ayrılanla olmaz bu iş...

≈≈≈

Yok eğer; **“Türk milletini sildim, bayrağı toplattım, ordu hapiste, komutanlar hücrede, marş yasak, ant kalktı, bu gençler çapulcu, cumhuriyeti istemem, ben zaten ayrılan içerim”** dersen...

Neyin istiklal mücadelesi?..

Vazgeç...

≈≈≈

Devlet kurmuyorsun ki zaten...

Devlet yıkıyorsun...

KUTU YAKALAMACA

Kutu tutuklamaları başladı...

≈≈≈

Poliste “Narkotik Masası”, “Ahlak Masası”, “Asayiş Masası”, “Dolandırıcılık Masası” gibi yeni bir masa açıldı:

“Kutu Masası...”

≈≈≈

“Kutu hakkında...” gizli ve ivedi birçok yazışma yapıldı... Kutuların bilhassa Başbakan’a yaklaştırılmaması emri yayımlandı...

Yakalanan kutular götürüldü...

Birçok kutu toplatıldı...

Ayakkabıcı dükkânı gibi oldu karakol...

≈≈≈

Yüzde 51’e dahil vatandaşlar da ihbarda bulundular...

“Bir kutu gördüm, elindeydi...”

“Evleri kutu dolu...”

“Balkonunda iki kutu var...”

Amir “Kutu Masası” polislerini sık sık uyardı:

“Kutu görüldüğü anda hadise mahalline intikal edilerek tüm birimlerin kırmızı alarm durumuna geçmesi teminen...”

“Ya kaçarsa?...”

“Kutu bu İbrahim...”

“Ne kutular var amirim, bu kadar iş yaptığına göre kaçır da...”

“Ayağına sıkacaksın...”

“Kutunun mu?...”

“Eeee kaçtığına göre demek ki ayağı var...”

≈≈≈

Birçok kutu yakalandı...

Çikolata kutusu, süt kutusu, baklava kutusu, televizyon kutusu...

Amir tek tek inceledi...

Polisler elleri kolları kutu dolu döndüler...

“Bu ne?..”

“Doğalgaz kutusu...”

“Götür yerine ulan, ben de diyorum bizim çay niye pişmiyor?..”

≈≈≈

Size mizah gibi geldiyse, bir de şu var:

Başbakan geçerken balkonundan ayakkabı kutusu gösteren

Nurhan Gül’ün evini polis ekipleri bastı...

Karakola götürdüler...

İfadesi alındı...

Dünyada ilk kez **“kutu”** yakalandı...

Ama savcı ile jandarma, yakaladıkları halde içi silah dolu koca TIR’a bakamadılar, TIR çekip Suriye’ye gitti...

≈≈≈

İçine ettiler birader memleketin...

Hangisi mizah?..

GEOMETRİ

Teğet:

Ha değdi, ha değmedi hali...

“Değdirme” diyelim...

≈≈≈

“Teğet geçti” denilince krizi...

Başına “Hamdolsun” getirirsen kerizi ilgilendiren şey...

≈≈≈

Dolar 2 lira olunca, 100 liranız 50 lira oldu...

“Teğet geçtiği” için...

Zaten doğrusu “De get”tir...

≈≈≈

3.5 milyon, belediyenin makarnası, nohudu ile doyuyor...

6 milyon, yardım kömürü ile ısınıyor...

4 milyon işsiz...

Yoksulluk ve açlık sınırının altında 3-5 milyon insan...

Benzin yüzde iki yüz artarak 5 lira...

Simit yüzde 40 artarak 1.40 kuruş oldu...

Ama teğet olunca enflasyon düştü...

İyi mi?...

≈≈≈

Çember:

İçinden çıkamadıysan...

O’dur işte...

≈≈≈

Paralel:

Ekonomiyi böylece geometriye bağladıktan sonra, geç siyasetin geometrisine:

“Paralel devlet...”

“Derin devlet”ten kurtulduk derken, “paralel devlet” bu son günleri en iyi anlatan yeni bir kavram...

Yani; cemaat...

Özel mahkemeler, yargıya paralel...

Polis, MİT'e paralel...

Dershaneler, okullara paralel...

Kaymakamlar, valilere paralel...

Pensilvanya, Ankara'ya paralel...

≈≈≈

Geldik...

≈≈≈

Çap...

Yarısına yarıçap denir...

O yarısı da yoksa...

Ne yapacaksın...

Çapsızsa...

≈≈≈

Dörtgen...

Bunca rezillikten sonra anlamadıysan, artık sen bilirsin kardeşim...

Hâlâ dört köşesin...

Ama **yamuksun...**

Yamuk...

YEDİRMEYİZ

İktidarın yarısı, öbür yarısını yakaladı...

≈≈≈

Alışmışlar başkasını yakalamaya...

İlk kez kendi kendilerini yakaladılar...

≈≈≈

Okyanusun öte kıyısında ise **Hoca Efendi** ağladı...

Gözünü silip mendili koltuğun kenarına bıraktıktan sonra, iç çekerek, “*Buyuruyor ki ey kulum, ben sana demedim mi?..*” dedi ki...

Diyemedi bile...

Mendili aldı...

Demek ki durum aynı zamanda hüznü...

≈≈≈

Bu arkadaş da **Mevlana**’ya gitti...

Yapacak fazla bir şeyi yoktu, **Mevlana** ne desin?..

O; mazlumlara, özgürlükler, ezilenler, hak ve haklılar adına sözünü 750 sene öncesinden söylemişti:

“Sanma ki yıkıldık,

Sanma ki çöktük...

Bir başka bahar için;

Sadece yaprak döktük...”

≈≈≈

Mevlana’dan yüz bulamayınca, kürsüye çıkıp “*Allah aramızda*” dedi...

Allah sanki amcası...

Alkışladılar...

≈≈≈

“*Yedirmeyiz*” dediler...

≈≈≈

Gemiler, filolar, villalar, AVM'ler, aynalı binalar, hastaneler, mücevherat, altın, cipler, kara para, şirketler, hisseler, yatırımlar, servetler...

Götürülen mal, aşağı yukarı 100 milyar Avro diyorlar...

“Yedirmeyiz” yani...

İşte; ayakkabı kutusundan 4.5 milyon dolar çıktı...

Gelmiş, girmiş kutuya...

Sen gözün kapıda, belediyeden makarna nohut beklerken...

Bir koşu ayakkabı kutusuna bak istersen, bir şey gelip girmiş mi?..

≈≈≈

Biraz akli olanlar şaşırdılar...

Hırsızlığa değil...

Hırsızın yakalanmasına...

≈≈≈

Sen ise çık zıpla göbek...

“Yedirmeyiz” de...

“İNEK” DAVASI

“Puşt...”

“Alçak...”

“Namussuz...”

“Şerefsiz...”

“Eşek”, “Katır”, “İt”, “Tilki”, “Öküz”, “Dana”, “Manda”, “Yılan”,

“Baykuş”, “Yarasa”, “Domuz”, “Akrep”, “Çıyan”...

vs...

≈≈≈

Milletvekillerinin birbirlerine saydıkları küfürler...

Tutanaklardan...

≈≈≈

Geçen hafta AKP milletvekilleri beni mahkemeye verdiler...

Hapis cezası ile yargılanmamı ve cezalandırılmamı istiyor-

lar...

Dava açıldı...

“Milletvekillerine inek dedi” diye...

Oysa doğru değil...

≈≈≈

“Renkler” başlıklı yazımın ilgili paragrafı şöyleydi:

“Sevmiyorlar renkleri...”

Milletvekili koltukları turuncu olduğu için, oturanların asabileştiğine ve bu yüzden çok kavga ettiklerine karar verdiler...

Kırmızıyı görünce saldırıyor demek...

Möölletvekili...”

≈≈≈

Tam da bu sırada işte...

AKP milletvekili, **Muharrem İnce’ye “Senin kıcını s...im...”** dedi mi?..

Tutanaklara geçti...

≈≈≈

Kavgasız, küfürsüz işini yapan milletvekillerine kimse bir şey demediğine göre... AKP'liler bu küfürleri eden ve saldıran milletvekilleri adına, benim yazıma suç duyurusunda bulundular bir bakıma...

Onlar küfredecek, ben hapis yatacağım...

≈≈≈

Turuncu koltukların sinirleri bozduğu fikri benim değil...

Çalışma Bakanı **Faruk Çelik**, koltuk renklerinin milletvekillerini ruhen rahatsız ettiğini, gerginliğe neden olduğunu açıkladı...

(*Milliyet*)

AKP'li TBMM Başkanvekili **Sadık Yakut**, turuncu için “**Sinirleri bozuyor**” dedi...

(*Radikal*)

≈≈≈

“**İnek**” nereden çıktı, bir tek onu anlamadım...

≈≈≈

Hem yazmaya dahi utandığımız küfürleri sallamak, hem de eleştirenin hapse atılmasını istemek nedir?..

≈≈≈

Neyse...

Diyeceğim o ki...

“**İnek davası**” başlıyor...

HİNDİSTAN'DA GAZETECİLERE TECAVÜZ DE EDİYORLAR

Tüm dünya medyasında yer aldı:

“Hindistan’da, gazeteciye beş kişi tecavüz etti...”

(...)

Öyle demeyin ama...

Beterin beteri var...

Bizim durum yine de iyi...

≈≈≈

Beğenmiyor adam manşeti...

“O nasıl manşet öyle?.. Böyle gazetecilik mi olur?.. O haberi öyle mi verecektin?..” diyebiliyor gazeteye...

Çüş...

Bize değilse bile **“basın özgürlüğüne”** tecavüz etti mi, etmedi mi?..

≈≈≈

Alıştılar da...

Biraz daha geçsin, size puntoları da söyleyecekler:

“Şöyle sekiz sütuna, yandan aşağıya doğru, lopik puntolarla, şimşir italik karakter... Sayın genel başkanımızın o muhteşem ve bulunmaz konuşması sağ üst köşede... Resim çerçeveli, en ašaaa yarım sayfa...”

≈≈≈

Yapmazsan?..

Hindu...

≈≈≈

Manşetin nasıl olması gerektiğini söyleyen iktidarın bakanına **“Biz vatani severiz”** gibi yanıt ver istersen...

Sen boş ver vatani...

Mısır’daki, Suriye’deki Müslüman Kardeşler’i seveceksin...

Daha da açıkçası; sevdiklerini sevecek, kızdıklarına kızacak-sın...

Yoksa hani...

≈≈≈

Kabahat kimde?..

Aslında gazete okumayı bile sevmeyen, iş bağlamak için gazete sahibi olan patronda değil...

O patron...

Gerici devrime yalakalık, yandaşlık yapa yapa... Türkiye'nin başına gelenleri okurlarından gizleye gizleye... Basın tarihinin en utanç verici dönemini sineye çeke çeke... Gazetecilik yapmak isteyen genç meslektaşlarını ağlata ağlata... Sonunda gazetesinin benzin istasyonlarında bedava dağıtılmasını “**tiraj**” diye okurlarına yutturan “**editör**”e sormalı...

Gazetenin nasıl olacağını sana söyleyen üçüncü sınıf siyasetçide mi kabahat?..

≈≈≈

Sonuçta...

Teslim olmuş, saygınlığını ve güvenilirliğini yitirmiş, okurun artık reddettiği bir medyada en “**büyük patron**” iktidarsa...

Parti sözcüsü kazma **editördür**...

≈≈≈

Benim ise kafam Hindistan'da...

Kurban olayım kader...

O kadar da değil yani.

Öyle demeyin, birincisi kadar önemlidir...
Türk'ün gururudur...
Şerefidir...
Aklı, fikridir...

≈≈≈

Ama devleti ona göre dizayn etmeye kalkarsan...
Olmaz...

≈≈≈

Her işe yarar...
Uzunluk ölçüsüdür mesela...
“...**kadar boyu var**” dedi mi...
Demek ki kısa boylu...

≈≈≈

Pusuladır...
Şaşıranın yönünü gösterir...
“...**nin doğrultusunda gitti**” dedilerse...
Yön yanlış yanı...

≈≈≈

İmla kuralıdır, nokta yerine geçer...
“... **git**” dedin mi...
Son noktadır...

≈≈≈

Friedman teorileri kadar olmasa bile ekonomide kuralıdır...
“**Elin ... ile gerdeğe giren**” batmıştır...
Kesin...

≈≈≈

Silahtır...
Kavgada Türk'ün aklına önce o gelir...
Çeker, başlar sülaleden...
Patlar, patlamaz...
Ayrı...

≈≈≈

Nüfus planlamasıdır...

Üç, dört, beş...

Şemsiye ile olmuyor ki...

≈≈≈

Ama rejimi ona göre dizayn etmek...

Kendi azgınlığına sahip olamadığın için kadını örtmek...

Kendini tutamıyorsun diye yasaklarla kadınları eve kapatmak...

Ekonominin, bilimin, sporun, sanatın, siyasetin, eğitimin, kısacası yaşamın dışına itmek...

Yarım yapar seni...

İlkel bir toplum olursun...

Ortaçağın özlemini çekip de okulları bile ayırmaya kalkar-san...

≈≈≈

IQ yerine geçer....

Zekâ ölçüsüdür...

“Kafası ... kadar çalışmaz” dediyse...

IQ'n düşük yani...

“Camiye ayakkabıları ile girdi bunlar” dedi ama resimler-deki ayaklarda ayakkabı yok...

Normalde terör örgütünde silah aranmaz mı?..

Bunlar başladılar ayakkabı aramaya...

Bir çift mokasen buldular...

Bu kez içinde ayak yok...

(...)

Yaralıların sığındığı **“Camide içki içtiler”** dediler...

Şişenin resmi de vardı bu kez...

Büyütüp baktılar:

Tentürdiyot...

(...)

“Türbanlı kardeşlerimize saldırdılar” dedi...

Saldıranları yakaladılar...

Ama saldırılan türbanlı kardeşimizi ne yaptılarsa bulamadılar...

Polis tarihinde ilk kez mağdur kaçmıştı...

(...)

“Göstericiler bir polisimi silahla şehit ettiler” dediklerinde, her şey tamamdı, sadece bir şey eksikti:

Vurulmuş bir polis...

(...)

Ethem Sarısülük’ün öldürülmesi...

“Kafasına taş değdi” dediler...

Kurşun çıkınca **“Taş polisin eline değdi, tabancanın ucu eğildi”** oldu...

Tutmadı, **“terörist”** olduğunu gösteren bir fotoğraf buldular sonunda... Siperin içinde, kum torbaları arasında...

“Örgüt kampı” yaptılar...

Karakol çıktı...

Ethem amele olarak çalışmış karakol inşaatında...

≈≈≈

Tüm bu yalanlar asla rasgele ve sıradan değil...

Siyasetlerinin vazgeçilmez parçasıdır yalanları...

Yalan hukuk oldu; **Ergenekon, Balyoz, Odatv, Poyrazköy, Danıştay** davalarında olduğu gibi...

Ekonomi olur; 300 kat borçlanıp “**IMF’ye borcumuzu da kattık**” demek gibi...

Dış politika olur; “**van minit**” deyip İsrail ile ortak Suriye’yi vurmak gibi...

Çevrecilik olur; şuracığa “**2 milyar 800 milyon ağaç dikmek**” gibi...

Hesapladı çocuklar, papatya sığmaz...

≈≈≈

Yalan; iktidar yöntemidir bir bakıma...

Çünkü:

Göz göre göre durmadan yalan söyleyen, kendisine inanan dünyadan bihaber “**yüzde 50**”nin orada olduğunu bilir...

Yalanlar, cehalet duvarlarında oy’a ve siyasi güce dönüşür...

≈≈≈

Artık daha çok yalan lazımdır...

Tek Devlet, Tek Din, Tek Vatan, Bol Yalan...

ÇİÇEKLERİ VERMEYİN

Tutuklamalar başladı...

Gözaltılar sürüyor...

Sabah karanlıklarında eylemlere katılanların evlerini basıp yataklarından alıp götürüyorlar... Şaşkın ve çaresiz elleri ayakları titreyerek kurbanlık kuzu gibi çabucak teslim oluyorlar...

≈≈≈

Suçları daha onlar ortada yokken hazırды tıpkı deli gömlekleri gibi herkese uyacak şekilde:

“Türkiye Cumhuriyeti hükümetini ve anayasal düzeni yıkmaya teşebbüs... Silahlı terör örgütüne üye...”

≈≈≈

Onları Türkiye’nin içinden çekip alırsanız...

Bedevi devletlerine dönüşür burası...

Bir İran’dır artık...

Katar...

Suudi Arabistan...

Yemen’dir...

≈≈≈

Türkiye yolunmuş bahçeye döner...

Ne bir papatya ne güller ne menekşeler ne erguvan...

Ne kumruları ne serçeleri ne kelebekleri vardır bahçenin...

Renksiz...

Sessiz...

≈≈≈

“Cumhuriyet mitinglerini yapanlar nerede?” diye sorarsanız bundan sonra olacakların yanıtını bulursunuz...

Birer suç uydurup götürüyorlar işte onları...

Titreyerek düşüyor önlerine çaresiz kuzum...

≈≈≈

Deli gömleği Emniyet müdürlüğünün duvarında asılıdır...

Götürülenler birer **“çocuk”** değildir...

Ertesi günlerin mühendisleri mimarları ressamaları doktorları
fizikçileri ekonomistleri bilgisayarlıları dansçıları müzisyenleri...
Cumhuriyetçileri yurtseverleri demokratlarıdır...
Aydınlık umutlarımızdır...
Bahçemizin renk renk çiçekleridir onlar...

≈≈≈

Faşist deve dikenlerini ekecek bahçeye...
Toplamalar gözaltılar tutuklamalar sürüyor...
Bir yandan (bekledikleri zaman gelmişti) AB ile bağları atar-
ken... Öte yandan çocukların başında kiremit parçalayan ak (!)
gömlekliler ellerinde bıçaklarla gözüktüler...
Girdiler bahçeye...
Yolum başladı...

≈≈≈

Dünyanın en hümanist en sevimli en barışçı en mizah tepki-
sini gösterenler karşısında yenik düşen faşizm...
İntikamı ile yoluyor bahçeyi...
Çiçeklerini verme Türkiye...

Türbanla demokrasiye geçildiyse...

Ekranla meme kenarı gözükmeye de demokrasiden çıkılır...

≈≈≈

Aklı almıyor çünkü...

≈≈≈

Bak:

Demokrasilerde devlet, tüm bireylerin karşısında eşit ve tarafsızdır... Devlet, tüm inançların devletidir... İnsanlar devlet kapısına gittiklerinde, orada kendi devletlerini gördüklerinde demokrasiyi hissederler...

Ama sen oraya bir dinin dahi değil, Sünni mezhebinin simgesini oturtursan...

Değil usta, çömez bile olamazsın...

≈≈≈

Yoksa yaşamın içinde kimsenin türbana bir diyeceği yok...

Örten örter...

Açan açar...

Ama “**Türk**” vurgusunu demokrasi açısından sakıncalı görüp bir mezhebin sembolünü devlete sokarsan...

Demokrat olduğuna sadece salaklar inanır...

≈≈≈

Andın okullardan kaldırılması, türbanın devlete girmesi aynı Resmi Gazete’de dün yayımlandı, alın birer tane saklayın...

On bir yılın özetidir o...

Karşıdevrimin “**resmi**”sidir...

Devletin gazetesinden ilanıdır...

≈≈≈

Ben size söyleyeyim:

Türkiye artık bir din devletidir...

**“İğne ile kuyu kazar gibi bugünlere kadar getirdik...
Bundan sonra da taşı gediğine koyana kadar devam...” dedi...**

Daha ne desin size?..

≈≈≈

Dün yargıyı gördünüz; karşıdevrim önünde duranları, tepkisi olanları, içine sindiremeyenleri, ayağa kalkmayanları, hapishanelerde ölmeye mahkûm ettiler...

Dinci devrim açısından az zafer mi bu?..

≈≈≈

Sabahları çocuklara ilahi de okutur...

Beklenir çünkü...

≈≈≈

Freni patladı ya...

Toslayana kadar gidecek...

Kim tuta?..

KAZANACAĞIZ!

Er-geç...

Ve mutlaka biz kazanacağız...

Çünkü bizim şarkılarımız var; şarkılarımız çaldığında **“Kırmızı gülün alı”, “Denizlerin kumu”** oluruz... **“Ağrı Dağı’nın eteğinde uçan güvercin”, “İstanbul sokakları”**nda sızlanırsınız...

Olmadı **“Akşamın olduğu yerde”** bekleriz, **“Sarı gelin”**imiz var bizim...

Hasret duyarız:

“Özledim teninin kokusunu özledim.”

Olmadı usta...

Bir çığlık atarız ki:

“Görececek günler var daha...”

≈≈≈

Kadınlarımız var...

Asla arkadan gelmezler, yanımızda yürürler ellerini tutmamız için... Düşecek olursak tutup da kolumuzdan kaldırırsınız diye bizi kadınlarımız...

Yükleri mangal gibi...

Birer sıcak yurt gibidir dizleri, nefesleri okur-üfler yüzümüzü, başımızı omuzlarına yaslarız...

Arkadan yürümez bizim kadınlarımız...

≈≈≈

Er-geç biz kazanacağız...

Çünkü bizim dans eden çocuklarımız var...

Biz, onlara ışığa doğru yürümeyi öğrettik... Okul bahçelerinde, erkek-kız el ele ve aydınlara doğru koşacaktır çocuklarımız...

Onların sesi az geldiğinde...

Biz bağıracağız...

≈≈≈

Teslimiyet, biat, kadercilik bize göre değil hafız...

İlim, bilim, mantık, fikir isteriz...

Tanrı'nın tutup da nimetlerini, şu düzenbazların eliyle bize göndermeyeceğini bilecek kadar aklımız var...

Karanlığı sevmeyiz biz...

Çöktüğünde üzerimize zindan karası, belki biraz bocalarız ama... Marşımız var, bağıracāız:

“Güneş ufuktan şimdi doğar...”

Eğer; hak haksızlıktan yüce, sevgi nefretten üstün, aydınlık karanlıktan güçlüyse...

Çaresi yok usta...

Biz kazanacağız...

SEN GİDERSEN

Farkında değilsin; sarılıırım boynuna...

Elini avuçlarıma alırım, gözlerinin içine bakarım...

Benim göz nurum, umudum, sevincim, kederim, uykusuzluğum, ağlayışım, gülüşümsün...

Her şey gider...

Sen gidersen...

≈≈≈

Çarşıda, pazarda, sokakta, durakta gözüm hep seni arar...

Senin içindir her gün bu endişelerim, korkularım, bu telaşlarım senin için...

Bak; inadına giyip çıkarım, bir teki beyaz, bir teki mor çorap...

Çünkü dünya umurumda olmaz...

Sen gidersen...

≈≈≈

Şarkılar çalıyordum kemanımla geceleri, sevdiğimiz şarkılar bizim için...

Aynı kişiyi seviyoruz, sen, ben, bir de **Mustafa**'mız:

"Kırmızı gülün alı var

Her gün ağlasam yeri var

Bugün benim efkârım var

Ah bu gönül sever seni seni..."

Bak şarkılarımız yarım kalır..

Sen gidersen...

≈≈≈

Bu yazıları yazarken seni düşünürüm...

Gözlerin gelir gözümün önüne...

Yanaklarını silerken hep gülümsersin sen...

"Nasılsın?" derim usulca...

Beni sorma, iyi olamam...

Sen gidersen...

≈≈≈

Bu günlerde daha çok düşkün oldum sana...
Hasretim daha çok...
Gözlerim daha çok arıyor seni...
Daha çok söz ediyorum senden...
Sesine daha çok muhtacım...
Çok yalnız kalırım ve kimsesiz...
Sen gidersen...

≈≈≈

**Aydınlığa doğru yol arkadaşım, Mustafa Kemal sevdalım,
yurttaşım, ailem, dostum, arkadaşım, kardeşim, anam, babam,
bacım, parçam, canım...**

Bu günler zor günler...
Dönüp arkayı küsüp gitme...
Elini çekme, vazgeçme hayallerimizden...
Toprak vatan olmaz...
Sen gidersen...

BİZ O GÜNÜ BEKLERİZ

Bir hayal size:

Diyelim ki seçimde **AKP** tek başına gelemeyi, **CHP** ile koalisyon kurdular...

Kültür, tarım, sanayi falan, birkaç uyduruk bakanlığı **CHP**'ye verdiler...

Ön seçime bile giremeyip seçimde tepeden liste başına konulan o beceriksizler bakanlıklardaki koltuklara oturdular...

≈≈≈

Hayal ama gerçekleşseydi olacağı buydu...

Tabii ki yolsuzluk, hırsızlık dosyalarının kapağı bile açılmayacaktı... Yargı aynı yargı, neresini değiştireceksin?.. Milli Eğitim'de imam ordusu yetiştirme sürecekti... Polisi bunlardan arındırmak olanaksızdı... Dış politikada “**Yanlış yaptık, bundan böyle yurttta sulh, cihanda sulh**” diyecek değillerdi...

AKP, yaptıklarına cumhuriyeti kuran partiyi de ortak etmişti sadece...

O kadar...

≈≈≈

Kemal Bey zırt pırt kaçak sarayda olacaktı...

Belki **CHP**'li bakanlara birer oda...

Orası da aklandı mı size?

≈≈≈

Karşıdevrime **CHP**'yi de yeterince ortak ettikten sonra... Diyelim ki bir-iki seneyi bulmadan **AKP** “**Bunlarla devlet yönetilemez**” diye koalisyonu bozacaktı...

Bizler sus pus...

Hangi konuda ağzımızı açsak, “**CHP iktidar ortağıydı, onun da imzası var**” yanıtı karşısında söyleyecek söz bulamayan, umudunu tümden yitirmiş...

Ve kire pasa ortak olmuş bizler...

≈≈≈

**Oysa Şimdi dinci faşizm bozulmamıŐ paket olarak ikti-
darda...**

Kesintisiz...

Direnenler ise dimdik ayakta...

Seçimi kaybeden CHP'dir...

Toplumsal muhalefet değil...

≈≈≈

Tarih, her baŐardıkça felaketine yaklaşanlarla doludur...

Ve yenildikçe kazananlarla...

Biz de o günü bekleriz...

CHP elli senedir iktidar olamadığı için, bedelini hep aydınlık isteyenler ödediler...

≈≈≈

70 öncesinde “**CHP iktidara yürüyor**” dediler...

İç kavgalarla “**Ortanın sağı mı, solu mu**” derken, sömürü düzeni ağlarını atmıştı...

Üç fidanları Ulucanlar Hapishanesi’nde astıklarında, ödedikleri aslında siyasi sahipsizliğin **bedeliydi**...

≈≈≈

70’lerin sonuna doğru “**CHP iktidara yürüyor**” dediler...

78’de **Ecevit** hükümetini **Demirel** kurdu, 13 sakat adam gönderdi, iktidara geldiklerinin ikinci ayında benzin bitti, ampul bitti, margarin bitti...

Bedelini yurtseverler ödediler...

Tam 5000 vurulmuş can...

Maraş, Çorum katliamları; o beceriksizliklerin **bedeliydi**...

≈≈≈

80 sonrası “**CHP iktidara yürüyor**” dedik...

Soyadı “**İnönü**” olduğu için **Erdal İnönü**’yü getirdiler...

Kalabalıkları görünce kollarını açıp kendini yere atıyordu, omuzlara alınmayı sevmiyordu çünkü... **Özal** parmağında oynattı rakibini...

Uğur Mumcu, Ahmet Taner Kışlalı, Çetin Emeç, daha nice yurtsever aydın...

Sivas katliamı...

Yiğitler canları ile ödediler basiretsizliklerin **bedelini**...

≈≈≈

Ve geldik...

2000’den bu yana “**CHP iktidara yürüyor**” diyoruz...

Deniz Baykal kasetten gitti, yerine gelen **Kemal Kılıçdaroğlu** daha ilk seçimde kendisi bile oy kullanmayı beceremedi...

Gezi direnişinde, **Atatürk**'ün partisini iktidara bekleyen çocuklarımızı kurşuna dizer gibi öldürdüler sonrasında...

Berkin'in annesi, her kapı çalındığında hâlâ ekmek bekler...

Suruç, Gar...

Şu an dahi hapishanelerde yaşamı öldürülenler var...

O salaklıkların **bedelidir**...

≈≈≈

Basiretsizliklerin, ahmaklıkların, beceriksizliklerin faturasını hep yürekli aydınlar, direnen gençler, cumhuriyetçiler, Atatürkçüler ödediler...

≈≈≈

Sen hâlâ sıkılmadan “**kurultay, delege, melege**” deyip, o koltuklara oturmanın pis oyunları içindesin...

Kalan bedelleri biz öderiz...

Sen utanma...

İÇİNDEKİLER

Önsöz	5
“Soyuyorsa Beni Soyuyor, Sana Ne?..” (Sözcü)	7
Laiklikten Layıklığa Geçtik (Cumhuriyet)	9
Kar Taneleri ve Nehir (Cumhuriyet)	11
Ve Sordu İmam (Cumhuriyet)	13
Kanun Kuvvetinde Çene (Cumhuriyet)	15
Yalaka (Cumhuriyet)	17
Kapı (Cumhuriyet, “Kim O?” başlığıyla)	19
Yüz Lazım Doktor (Cumhuriyet)	21
Sel (Cumhuriyet, “Çok Doğur ki” başlığıyla)	23
Sarılin (Cumhuriyet, “İlan” başlığıyla)	25
19 Mayıs Nerenize Battı? (Cumhuriyet)	27
Tahrik (Cumhuriyet)	29
Başım Seninle Dertte (Cumhuriyet)	31
Panjurlar Kapatıldığında Canım Sıkılır (HaberTürk)	33
Unut Gitsin Ey Halkım! (HaberTürk)	35
Satılık Vatan (Cumhuriyet)	37
Şansın Döndü Usta (Cumhuriyet)	39
Senin Fotoğrafını Duvara Asmayacaklar (HaberTürk)	41
Biz Atatürk’süz Biz Olamıyoruz (HaberTürk)	43
Sevgilinin Gidişi (HaberTürk)	45
“Tık” (Cumhuriyet)	47
Kayserili Şövalye ve First Leydi’nin Çizmeleri (Cumhuriyet)	49
Cumhuriyet Kızları (Cumhuriyet)	51
Üniversiteliler (Cumhuriyet)	53
Cumhuriyet Kadınları (HaberTürk)	55
Önce İnsan Olmalı (Cumhuriyet)	57
Fazıl Say’ı Vurmalı! (HaberTürk)	59
İşsiz (HaberTürk)	61
Kızgınım (HaberTürk)	63
Hüzün (Cumhuriyet)	65

Bu Memleketin Kadınları Var (Cumhuriyet)	67
Mevsimlerden Hüzün (Cumhuriyet)	69
Evlilik Yıldönümü (Cumhuriyet)	71
Pilli Kuş (Cumhuriyet)	73
İstanbul'a Kıymak (Cumhuriyet)	75
Kocaman Çantalı Kadınlar (Cumhuriyet)	77
Yazılmamış İyi Bir Yazı (Cumhuriyet)	79
Atatürk Diktatördü! (Cumhuriyet)	81
Yalakanın Günlüğü (Cumhuriyet)	83
Cern (Cumhuriyet)	85
Askerler (HaberTürk)	87
Parmak (Sözcü)	89
Başımıza Ne Geldi? (HaberTürk)	91
Gazze'de Çocuk Olsam (HaberTürk)	93
Ah'lar Yerde Kalmıyor (HaberTürk)	95
Kim Kazanıyor? (HaberTürk)	97
Başbakan Berber Olsaydı (HaberTürk)	99
Sendikacı (HaberTürk)	101
Başardım Baba (HaberTürk)	103
Cumhuriyet Resepsiyonu (HaberTürk)	105
Atatürk'ün Kızları (!) (HaberTürk)	107
Te Be Me Me (Cumhuriyet)	109
Atatürk'ü Silemezsiniz (Cumhuriyet)	111
Sen Kim, İleri Demokrasi Kim? (Cumhuriyet)	113
Adam Olacaksın! (Cumhuriyet)	115
Şike (Cumhuriyet, "Caiz Şike" başlığıyla)	117
Tersine Akmaz Nehir (Cumhuriyet)	119
Hukuku Geri İsteyin (Cumhuriyet)	121
Artık Siz Bilirsiniz (Cumhuriyet)	123
İstanbul, Kültür Başkenti Olmaktan Kurtuldu (Cumhuriyet)	125
Eşek (Cumhuriyet)	127
Kullanma Kılavuzu (Cumhuriyet)	129
Yemin (Cumhuriyet)	131

Dövülecek Kadınlar! (Cumhuriyet)	133
Kriz Neremize Değse Anlarız? (Cumhuriyet)	135
Titanic Kemancıları	137
Bir Küçük Türkiye! (Cumhuriyet)	139
Tilkiler (Cumhuriyet)	141
Türkiye Niye Batmaz? (Cumhuriyet)	143
Söz Göbeğindi (Cumhuriyet)	145
Bedel (Cumhuriyet)	147
Rest (Cumhuriyet)	149
Uçan Uçana (HaberTürk)	151
Don (HaberTürk)	153
Müstahak (HaberTürk)	155
Ve Şimdi Ağlama Sahnesi (HaberTürk)	157
Gemiye Bineyim (HaberTürk)	159
Yeni Çocuklar Lazım (HaberTürk)	161
Oval Cisimlere Bakmamalı (HaberTürk)	163
Yarın Mahkeme Var (HaberTürk)	165
Döneke (HaberTürk)	167
Tuu Bana! (HaberTürk)	169
Bay Hırt (Cumhuriyet)	171
Türk'ün Akli Niye Sonradan Gelir? (Cumhuriyet)	173
99... (Cumhuriyet)	175
Atatürk'ün Ankara'dan Gidişi (Cumhuriyet)	177
Hadi Çocuklar Umreye! (Cumhuriyet)	179
İtirazım Var (Cumhuriyet)	181
“Soğan Doğradım Anne...” (Cumhuriyet)	183
Son Bakış (Cumhuriyet)	185
Herkes Uyurken (Cumhuriyet)	187
Hüsnü (Cumhuriyet)	189
İETT Otobüsündeki Şortlu Kız (Cumhuriyet)	191
Kaymakam (Cumhuriyet)	193
Çakal (Cumhuriyet)	195
Ya Heron, Ya Merro (Cumhuriyet)	197

Sarı İneği Vermeyecektiniz (Cumhuriyet)	199
Parmak (Cumhuriyet)	201
Hindistan İneği (Cumhuriyet)	203
İçeri Atamadan Öldü (Cumhuriyet)	205
Yetmez Ama Yürüyün (Cumhuriyet)	207
Çıplak Gösteren Gözlük (Cumhuriyet)	209
Bas Bas Basın (Cumhuriyet)	211
“Cinsel Aktivite” Günleri (Cumhuriyet)	213
“Tinerciler” Kurdu Cumhuriyeti! (Cumhuriyet)	215
Direktekiler (Cumhuriyet)	217
Helal Yazı (Cumhuriyet)	219
Meclis’te Niye Kavga Ediyorlar? (Cumhuriyet)	221
Deve Güreşi (Cumhuriyet)	223
Haçlılar Şu Taraftan Geldiler (Cumhuriyet)	225
İki Gözüm Aksın (Cumhuriyet)	227
Bardak-ı Şerif (Cumhuriyet)	229
Bay Tiril Tiril (Cumhuriyet)	231
Kalkınmamız Kalkınamadı (Cumhuriyet)	233
Bir Gömlek Diktirdim Kolu Düğmeli (Cumhuriyet)	235
Fetih 2012 (Cumhuriyet)	237
141 Sefer Sayılı Kazlar (Cumhuriyet)	239
Biz de “Çük” Olsak (Cumhuriyet)	241
Ne Yapıyorsun Doktor? (Cumhuriyet)	243
Kusura Bakma Patron (Cumhuriyet)	245
4 Eksi 4 Eksi 4 (Cumhuriyet)	247
Gözyaşı Tarlabası (Cumhuriyet)	249
Patlayıcı (Cumhuriyet)	251
Kadınlar Farklı (Cumhuriyet)	253
Biz Tecavüzcüler! (Cumhuriyet)	255
Cenneti Satanlar (Cumhuriyet)	257
Ve Dün Adaleti Yaktılar (Cumhuriyet)	259
Çadırdakiler (Cumhuriyet)	261
Uğur Mumcu’ya Yalan Söylemeyin (Sözcü)	263

“Şey”ine Sahip Çık (Sözcü)	265
Projenin Taş.kları (Cumhuriyet)	267
Bademgiller (Cumhuriyet)	269
Ak’koyunlular (Cumhuriyet)	271
Türkiye’nin Adı Ne Olsun? (Cumhuriyet)	273
Fareli Köyün Kavalcısı (Cumhuriyet)	275
Öğrenci Evinde Otomatik Prezervatif Yakalandı (Sözcü)	277
Otomatik Sutyen (Sözcü)	279
Ve Tanrı Retweet Yapar (Sözcü)	281
Pipi Sendromu (Sözcü)	283
“Bize Hırsız Diyorlar..” (Sözcü)	285
Kaset’çalar (Sözcü)	287
Hırsızımız (Sözcü)	289
Tır’lak (Sözcü)	291
Başımıza Demokrasi Düştü (Cumhuriyet)	293
Horoz Öttüğünde (Cumhuriyet)	295
Eşekler (Sözcü)	297
Kutu Duası (Sözcü)	299
Müslüman (Sözcü)	301
Gazi Recep’in İstiklal Mücadelesi (Sözcü)	303
Kutu Yakalamaca (Sözcü)	305
Geometri (Sözcü)	307
Yedirmeyiz (Sözcü)	309
“İnek” Davası (Sözcü)	311
Hindistan’da Gazetecilere Tecavüz de Ediyorlar (Sözcü)	313
Kafa ve Çük (Sözcü)	315
Tek Devlet, Tek Din, Tek Vatan, Bol Yalan (Sözcü)	317
Çiçekleri Vermeyin (Sözcü)	319
Freni Patladı (Sözcü)	321
Kazanacağız! (Cumhuriyet)	323
Sen Gidersen (Sözcü)	325
Biz O Günü Bekleriz (Sözcü)	327
Bedel (Sözcü)	329

TİTANİK KEMANCILARI

Kaptan "Çalın" diyordu...

"Kemanlar çaldığına göre gemi batmıyor" diye düşünenler...

...devrilen sancak direklerini sorgulamadılar bile...

Ülkenin yurtseverleri, Atatürkçüleri, cumhuriyete gönül vermiş aydınları...

Bu ülkeyi kuran güç, koca Türk ordusunun komutanları, şerefli subayları...

Bilim adamları, hocalar, gazeteciler, yazarlar alınıp götürüldüğünde...

Kemancılar çaldılar...

Hukuk, eğitim, bürokrasi çöktüğünde...

Üniversiteler, medya, sendikalar, devrimin getirdiği kurumlar çöktüğünde...

Kemancılar çaldılar...

Bu, sıradan bir çarpma değildi...

Buzdağının görünmeyen yanı vardı...

...

Karanlık bir gecede devletin omurgası parçalanıp, gövdesi gömülürken...

Dinleyin...

Titanic kemancıları çalmaya devam ediyor.

Bir ülkenin neresinde hadise varsa, nerede sorun, nerede acı, nerede isyan, nerede rezalet, nerede kahr... Oraya yetişmek gibi bir günahın ürünü her bir yazı...

Yazılarım kaybolsun istemedim...

Onları emanet edecek en iyi yeri seçtim. Kimler için yazdıysam onlara...

Size emanet yazılarım.

Bekir Coşkun

ISBN 978-975-22-0586-4
2016.06.Y.0105.5356